

Liahona

**Stiprināt mājas
un ģimeni, 4., 16.,
20., 22. lpp.**

**Jaunie pieaugušie iestājas
par šķīstību, 42. lpp.**

**Četri Svēto Rakstu
panti, kas palīdzēja
mums, 54. lpp.**

**Beidzot Sākumskolu,
58. lpp.**

*Kristus Amerikā,
Džefrijs Hains*

Pēc augšāmcelšanās, apmeklējot nefijiešus Amerikā, Kristus „ņēma viņu bērniņus, vienu pēc otra, un svētīja tos, un lūdza Tēvu par tiem.

Un, kad Viņš to bija darījis, Viņš atkal raudāja;

un Viņš runāja uz ļaužu pulku, un sacīja uz tiem:

*Skatieties uz saviem bērniņiem”
(3. Nefijs 17:21–23).*

Liahona, 2012. gada oktobris

VĒSTĪJUMI

- 4** Augstākā Prezidija
vēstījums: Viena no
ģimenes laimes atslēgām
Prezidents Dīters F. Uhtdorfs
- 8** Apmeklējuma mācības
vēstījums: Savu derību
godāšana

GALVENIE RAKSTI

- 22** Palīdziet jauniešiem
gūt garīgu pieredzi!
Melisa Merilla
*Pieci veidi, kā veicināt
pievēršanos*
- 28** Mormona Grāmata:
mācības mūsdienām
Elders Pauls B. Paipers
*Trīs mācības no nefijiešiem,
kas var palīdzēt mums tikt
galā ar mūsdienu grūtībām.*

- 34** Kā izdzīvot ienaidnieka
teritorijā
Prezidents Boids K. Pekers
*Atklājiet paši sev, kā Svētais
Gars var jūs vadīt un pasargāt.*

SADAĻAS

- 9** Jaunatnes morāles stiprinā-
šanai: Ģērbšanās un izskats
- 10** Oktobra konferences
piezīmju grāmatiņa:
Izbrīvēt laiku konferencē
savā plānotajā
Šerila Burra
- 11** Kalpošana Baznīcā:
Svētdienas skolas atbildes
Emma Adamsa
- 12** Tas, kam mēs ticam:
Dzīvojot tālredzīgi,
būsim gatavi nākotnei

- 14** Mazās un vienkāršās lietas
- 16** Mūsu mājas, mūsu ģimene:
Māciet par šķīstību un
tikumību!
Matejs O. Ričardsons

- 20** Evaņģēlija klasika:
Māciet saviem bērniem
dzīvot taisnīgi!
Elders Delberts L. Steiplijs

- 38** Pēdējo dienu svēto baltis

- 74** Baznīcas ziņas

- 79** Idejas ģimenes mājvakaram

- 80** Līdz mēs atkal tiksimies:
Labās lietas turpinās
Keitlīna A. Raša

UZ VĀKA:
Koudija Bella foto ilustrācijas

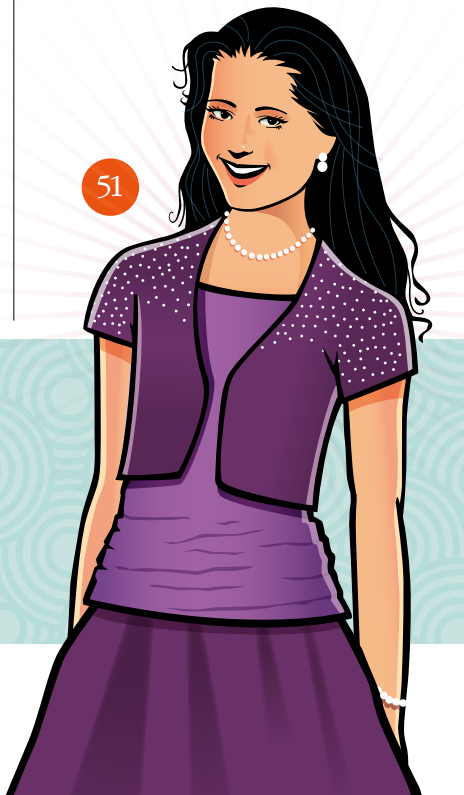
- 42 Būt šķīstam nešķīstā pasaulē**
Astoņi jaunie pieaugušie runā par to, kā turpināt būt šķīstam pasaulē, kas netur vērtē šķīstību.

*Vai vari atrast šajā izdevumā apslēpto Liahonu?
 Mājiens: Vai Noa izmantoja Liahonu?*

- 46 Jautājumi un atbildes**
Ko nozīmē godāt Dieva doto priesterību?
- 48 Esiet gudri un esiet draugi!**
 Elders Roberts D. Heilzs
Kopā ar krietniem draugiem ir viegli ievērot baušļus.
- 51 Pošanās deju vakaram**
 Kristala Martina
Es izjutu kārdinājumu uzvilkt kleitu bez piedurknēm, bet tad atcerējos par savu patriarhālo svētību.
- 52 Jaunatnes morāles stiprināšanai: „Lai mūs vada Svētais Gars“**
 Marija N. Kuka
- 54 Stiprināti ar Vārdu**
Četri pusaudži stāsta par brīžiem, kad viņiem palīdzējis kāds no iegūtajiem Rakstu pantiem.
- 57 Plakāts: Taisns un šaurs ir tas ceļš**

51

- 58 Beidzot Sākumskolu**
Ko tu pieredzēsi, pārejot pie Jaunajiem vīriešiem vai Jaunajām sievietēm.
- 60 Mijā Amiga**
 Maribela
Vēstule draudzenei, kas ir uztraukusies par Sākumskolas beigšanu.
- 61 Sveicot jaunu dzīves posmu**
 Marisa Vidisone
Noa, Dilans, Patriks un Bens gatavojas saņemt priesterību.
- 62 Mūzika: Nāc, Kungs Jēzu!**
- 63 Īpaša liecība: Kāpēc ir svarīgi, lai es uzticīgi sekotu Jēzum Kristum, lai kur es arī būtu?**
 Elders Dalins H. Oukss
- 64 Sākumskola mājās: Priesterības svētības ir pieejamas visiem**
- 66 Divkārša svētība**
 Ričards M. Romnijs
Iepazīsties ar Sofiju un Elodiju, desmitgadīgām dvinēm no Madagaskaras!
- 68 Vai es arī varu kristīties?**
 Hilarija Vatkinsa Lemona
Sešgadīgais Paulo ļoti vēlas kļūt par Baznīcas locekli.
- 70 Mazajiem bērniem**
- 81 Mormona Grāmatas personāžu attēli**

2012. G. OKTOBRIS, 14. SĒJUMS, 2. NUMURS LIAHONA 10490 153

Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas oficiālais starptautiskais žurnāls

Augstākais Prezidijs: Tomass S. Monsons,
Henrijs B. Airings, Dīters F. Uhtdorfs

Divpadsmit apustuļu kvorums: Boids K. Pekers,
L. Toms Perijs, Rasels M. Nelsons, Dalins H. Ouks,
M. Rasels Balards, Ričards G. Skots, Roberts D. Heilzs,
Džefrijs R. Holands, Deivids A. Bednars, Kventīns L.
Kuks, D. Tods Kristofersons, Nils L. Andersens

Redaktors: Kreigs A. Kardons

Konsultanti: Šonijs M. Bovens, Bredlijs F. Fosters,
Kristofels Goldens, jaunākais, Antonijs D. Perkins

Izpildītājs: Deivids T. Vartners

Ģimeņu un Baznīcas locekļu atbalsta direktors:
Vincentis A. Vāgns

Baznīcas žurnālu direktors: Alans R. Loiborgs

Biznesa menedžeris: Gārfs Kenons

Galvenais redaktors: R. Vals Džonsons

Galvenā redaktora palīgi: Larēna Portera Gaunta

Publikāciju asistente: Melisa Zenteno

Rakstu un redakcijas grupa: Sjūzena Baretta, Raijens
Kārss, Deivids Diksons, Deivids A. Edvards, Metjū D. Flitons,
Mindija Reija Fridmena, Hikari Loftus, Lija Maklanahana,
Maikls R. Moris, Ričards M. Romnijs, Pauls Vandenbergs,
Džūlija Vudberija

Galvenais mākslinieciskais vadītājs: Dž. Skots Nudsens

Mākslinieciskais vadītājs: Teds R. Pītersons

Dizaina grupa: Dženete Endrjū, Feijs P. Andruss,
C. Kimbals Bots, Tomass Čailds, Kerija Linna C. Herina,
Kolīna Hinklija, Eriks P. Džonsens, Skots M. Moijs,
Breds Tirss

Intelektuālā īpašuma koordinatore:
Kolete Nebekere Aune

Ražošanas daļas vadītāja: Džeina Anna Pītersa

Producēšanas grupa: Konija Bovtorpe Bridža, Hovards G.
Brauns, Džūlija Bardeta, Braijens W. Džidži, Ketlīna
Hovarda, Denīza Kērbija, Džinija Dž. Nilsone, Tijs Pilčers,
Geila Tate Rafertija

Atbildīgais par pirmsdrukas sagatavošanas darbiem:
Džefs L. Martins

Iespēdarbu vadītājs: Kreigs K. Sedžviks

Izplatīšanas vadītājs: Evans Larsens

Par pasūtīšanu un cenām ārpus Savienotajām Valstīm un
Kanādas sazinieties ar vietējo Baznīcas materiālu sadales
centru vai jūsu bīskapijas vai draudzes vadītāju.

Manuskriptus un jautājumus sūtiet uz adresi:

Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake
City, UT 84150-0024, USA; vai pa e-pastu: liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormona Grāmatas termins, kas nozīmē
„kompas” vai „rādītājs”) tiek izdots albāņu, armēņu,
bislama, bulgāru, kambodžiešu, sebuāņu, ķīniešu,
horvātu, čehu, dāņu, holandiešu, angļu, igauņu, fidžiešu,
somu, franču, vācu, grieķu, hindi, ungāru, islandiešu,
indonēziešu, itāļu, japāņu, kiribati, korejiešu, latviešu,
lietuviešu, malagasiēšu, māršaliešu, mongoļu, norvēģu,
poļu, portugāļu, rumāņu, krievu, samoāņu, slovēņu,
spāņu, zviedru, tagalogu, taitiešu, taizemiešu, tonganiešu,
ukraiņu, urdu un vjetnamiēšu valodā. (Publikāciju biežums
katrā valodā ir atšķirīgs.)

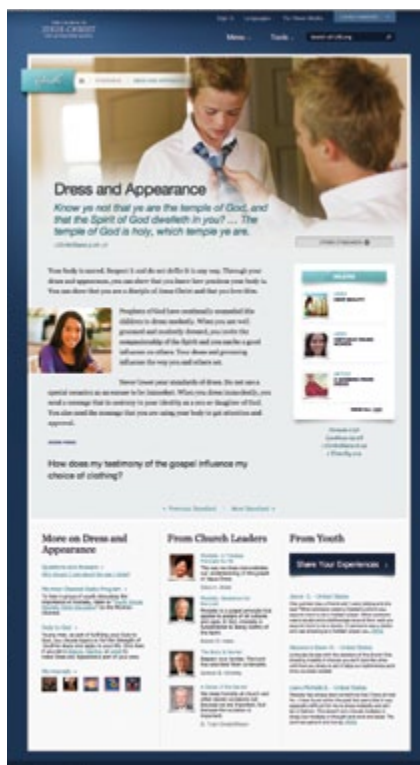
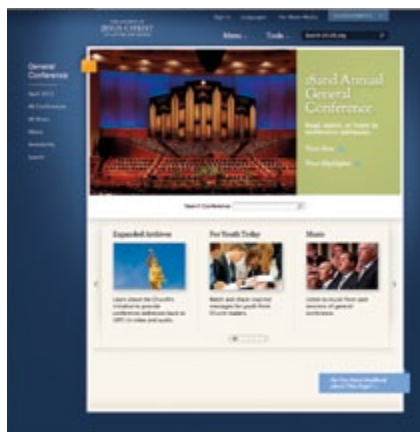
© 2012 by Intellectual Reserve, Inc. Visas tiesības
saglabātas. Iespēsts Amerikas Savienotajās Valstīs.

For Readers in the United States and Canada:

October 2012 Vol. 14 No. 2. LIAHONA (USPS 311-480)
Latvian (ISSN 1521-4788) is published two times a
year (April and October) by The Church of Jesus Christ
of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake
City, UT 84150. USA subscription price is \$2.00 per
year; Canada, \$2.40 plus applicable taxes. Periodicals
Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice
required for change of address. Include address label
from a recent issue; old and new address *must* be
included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt
Lake Distribution Center at address below. Subscription
help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa,
MasterCard, American Express) may be taken by phone.
(Canada Poste Information: Publication Agreement
#40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

Vairāk informācijas internetā liahona.lds.org

PIEAUGUŠAJIEM

Izlasot Augstākā Prezidija vēstījumu par piedošanu (4. lpp.), jūs, iespējams, vēlēšities izlasīt arī pēdējo prezidenta Džeimsa E. Fausta uzrunu „Piedošanas dziedinošais spēks” no 2007. gada aprīļa Vispārējās konferences (conference.lds.org).

JAUNIEŠIEM

52. lpp. Marija N. Kuka skaidro, kā godbijība, ko izjūtam pret templi, var palīdzēt mums piedienīgi ģērbties. Vairāk informācijas par „Ģērbšanos un izskatu”, kā arī visus standartus no brošūras *Jaunatnes morāles stiprināšanai* jūs atradīsiet youth.lds.org.

BĒRNIEM

Pēc tam, kad būsiet izlasījuši par Madagaskaras dvīnēm Elodiju un Sofiju rakstā “Divkāršva svētība” (66. lpp.), varat apskatīt dažas jaunas bildes no viņu dzīves liahona.lds.org.

LATVIEŠU VALODĀ

Liahona un citi Baznīcas materiāli dažādās valodās pieejami languages.lds.org.

ŠĪ NUMURA TĒMAS

Līdzās tēmai norādīta raksta pirmā lappuse.

Apģērbs, 9, 51, 52

Audzīnāšana, 14, 16

Baznīcas vēsture, 14

Darbs, 12

Derības, 8

Draugi, 48

Gatavošanās, 12

Gudrība, 48

Ģimene, 4, 16, 20, 22,
38, 66

Jaunās sievietes, 58, 60

Jaunie vīrieši, 58, 61

Jēzus Kristus, 62, 63

Kalpošana, 20, 39

Kristīšana, 68

Laiņība, 28

Likstas, 28

Lūgšana, 38

Mācīšana, 16, 20, 22

Mormona Grāmata, 28,
81

Paklausība, 40, 57

Pašapjāvība, 12

Piedošana, 4

Piemērs, 40

Pievēršana, 39

Pravieši, 28

Priesterība, 46, 64

Sabata diena, 40

Svēto Rakstu studēšana,
11, 54

Šķīstība, 16, 42

Templi, 8, 52

Tīcība, 39, 80

Vadība, 20

Vispārējā konference, 10

**Prezidents
Dieters F. Uheldorfs**

Otrais padomnieks
Augstākajā Prezidijā

VIENA NO ĢIMENES laimes atslēgām

Dīžais krievu rakstnieks Ļevs Tolstojs savu romānu *Anna Kareņina* iesāk vārdiem: „Visas laimīgās ģimenes līdzinās cita citai, katra nelaimīgā ģimene ir nelaimīga savā veidā.”¹ Lai gan neesmu pārliecināts, vai visas laimīgās ģimenes ir tik līdzīgas, kā uzskata Tolstojs, esmu atklājis vienu iezīmi, kas piemīt vairumam no tām, proti, ģimenes locekļi spēj piedot un aizmirst cits cita nepilnības, un saskatīt cits citā labo.

Turpretī nelaimīgās ģimenēs cilvēki visbiežāk meklē vainu cits citā un lolo aizvainojumu, nespējot piedot pāridarījumus.

„Jā, bet . . .” parasti saka nelaimīgie. „Jā, bet jūs nezināt, cik ļoti viņa mani sāpināja,” saka vīrs. „Jā, bet jūs nezināt, cik viņš ir briesmīgs,” saka sieva.

Iespējams, taisnība ir abiem, un tikpat labi — nevienam.

Mūs var daudz un dažādi aizvainot. Mūs var daudz un dažādi sāpināt. Taču esmu pamanījis, ka bieži vien mēs attaisnojam dusmas un noklusinām sirdsapziņu, iestāstot sev, cik nosodāma bijusi citu motivācija un cik nepiedodama un egoistiska līdz ar to bijusi viņu rīcība, kamēr mūs pašus vadījuši tikai skaidri, nevainīgi motīvi.

Prinča suns

Kāda sena 13. gs. velsiešu teiksma vēsta par princi, kurš, pārnākot mājās, ieraudzījis, ka suņa purns ir vienās asinīs. Vīrs steidzies uz istabu, sev par šausmām atklādams, ka dēliņa šūpulis ir apgāzts un mazuļa nekur nav. Dūsmās princis izvilcis zobenu un suni nogalējis. Taču pēc brītiņa viņš izdzirdējis brēkšanu — dēliņš bijis dzīvs! Pie mazuļa sāniem gulējis beigts vilks. Suns bija pasargājis prinča bērniņu no asinskārā vilka nagiem.

Lai cik arī traģisks, šis stāsts pamato to, ko vēlos teikt. Tas parāda, ka tas, ko sev iestāstām par citu rīcības motīviem, ne vienmēr saskan ar to, kā ir patiesībā. Dažkārt mēs nemaz negribam zināt patiesos faktus, vēlamies vienīgi rast attaisnojumu dūsmām, paturot rūgtumu un aizvainojumu. Dažkārt šādas negatīvas jūtas var ilgt mēnešiem un gadiem ilgi, citkārt — pat visa mūža garumā.

Ģimenes šķelšanās

Kāds tēvs nevarēja piedot dēlam, ka viņš nogājis no ierādītā ceļa. Puisim bija draugi, kuri tēvam nepatika, un dēls darīja daudz ko tādu, kas nesaskanēja ar tēva uzskatiem.

KĀ MĀCĪT NO ŠĪ VĒSTĪJUMA?

„Gatavojoties stundai, padomājiet, kā mīnētais princips varētu attiekties uz attiecīgās ģimenes personīgo pieredzi” (*Teaching, No Greater Call* [1999. g.], 171. lpp.). Padomājiet, kā mudināt ģimenes locekļus dalīties pozitīvos piemēros par piedošanu, ko viņi pieredzējuši paši savā dzīvē vai novērojuši citu dzīvē. Pārrunājiet minētos piemērus, uzsverot piedošanas nestās svētības. Noslēgumā lieciniet par to, cik būtiska ir savstarpēja piedošana.

Tas radīja plaisu tēva un dēla attiecībās, līdz puisis, cik drīz vien iespējams, pameta mājas un nekad vairs neatgriezās. Viņi vairs praktiski nesazinājās.

Vai tēvs uzskatīja, ka viņa rīcība ir pamatota? Iespējams.

Vai dēls uzskatīja, ka viņa rīcība ir pamatota? Iespējams.

Zinu tikai to, ka ģimenē bija notikusi šķelšanās un visi bija nelaimīgi, jo ne tēvs, ne dēls nespēja viens otram piedot. Viņi nespēja aizmirst viens otra pāridarījumus. Tā vietā, lai viņi būtu mīloši un piedodoši, viņu sirds bija dusmu pilna. Abi bija lieguši sev iespēju iedvesmot otru uz labu. Plaisa viņu starpā bija tik dziļa un plata, ka viņi bija kļuvuši katrs par savas izolētās emociju salas gūstekņiem.

Par laimi, mūsu mīlošais, gudrais un mūžīgais Debesu Tēvs ir dāvājis mums līdzekļus, kā pārvarēt šādu lepnības plaisu. Dižā un bezgalīgā Izpirkšana ir pārkais piedošanas un samierināšanas veikums. Lai gan tās apmēri stāv pāri manai saprašanai, es no visas sirds un dvēseles liecinu, ka tā patiesi darbojas un tās spēks ir neaptverams. Glābējs upurēja Sevi kā izpiršanas maksu par mūsu grēkiem. Caur Viņu mēs varam rast piedošanu.

Neviena ģimene nav ideāla

Neviens no mums nav bez grēka. Mēs visi, ieskaitot gan jūs, gan mani, pieļaujam kļūdas. Mēs visi esam tikuši sāpināti. Mēs visi esam sāpinājuši citus.

Mēs varam tikt paaugstināti un iegūt mūžīgo dzīvi tikai caur sava Glābēja upuri. Pieņemot Viņa ceļus un mīkstinot sirdi, lai spētu pārvarēt lepnību, mēs varam savstarpēji piedot un tikt samierināti gan savā personīgajā, gan ģimenes dzīvē. Dievs palīdzēs mums piedot, labprātāk noiet otru jūdzi, būt pirmajiem, kas atvainojas pat, ja tā nav mūsu vaina, aizmirst par seniem pāridarījumiem un neturēt

aizvainojumu. Pateicība Dievam, kurš dāvāja Savu Vienpiedzimušo Dēlu, un Dēlam, kurš atdeva par mums Savu dzīvību!

Mēs ik dienas varam sajust Dieva mīlestību. Vai gan mums nevajadzētu nedaudz vairāk ziedoties līdzcilvēkiem, kā mācīts mūsu iemīļotajā dziesmā „Tik bagātīgi Dievs ir mani svētījis”?² Tas Kungs ir atdarījis mums durvis uz piedošanu. Vai nebūtu tikai un vienīgi taisnīgi, ja mēs pastumtu malā egoismu un lepnību, atdarot svētītās piedošanas durvis tiem, ar kuriem mums ir grūti saprasties — it īpaši visiem mūsu ģimenes locekļiem?

Galū galā parasti mēs esam laimīgi nevis tādēļ, ka viss ir ideāli, bet gan tad, ja kaut pamazām piemērojam savā dzīvē dievišķus principus. Augstākais Prezidijs un Divpadsmit apustuļu kворums ir paziņojis: „Laime ģimenes dzīvē ir vislabāk sasniedzama, kad tā balstās uz Tā Kunga, Jēzus Kristus, mācībām. Veiksmīgas laulības un ģimenes tiek nodibinātas un saglabātas, ja tās balstās uz tādiem principiem kā ticība, lūgšana, grēku nožēlošana, *piedošana*, cieņa, mīlestība, līdzjūtība, darbs un veselīga atpūta.”³

Piedošana minēta tieši vidū šim vienkāršo un patieso lietu uzskaitījumam, kas sakņojas mūsu Debesu Tēva laimes iecerē. Gluži tāpat kā piedošana sasaista principus, tā vieno arī cilvēkus. Tā ir atslēga, kas atver slēgtas durvis, tas ir godīga ceļa sākums, kas dāvā vienu no lielākajām cerībām ģimenes laimei.

Lai Dievs palīdz mums vairāk piedot ģimenes locekļiem un citiem cilvēkiem, un, iespējams, arī — sev! Es lūdzu, lai mēs visi varētu pieredzēt piedošanu — vienu no brīnišķajām iezīmēm, kas raksturīga vairumam laimīgu ģimeņu! ■

ATSAUCES

1. Skat. Ļevis Tolstojs, *Anna Kareņina*, tulk. Constance Garnett (2008. g.), 2. lpp.
2. „Tik bagātīgi Dievs ir mani svētījis”, *Hymns*, Nr. 219.
3. „Ģimene — Vēstījums pasaulei”, *Ensign*, 2010. g. nov., 129. lpp., pievienots izcēlums.

Lūgšana un miers

Lorēna V.

Reiz kādu vakaru biju sastrīdējies ar mammu un jutos pašam nelāgi, tādēļ nolēmu lūgt. Lai gan man bija slikta oma un es nepavisam negribēju būt „garīga”, zināju, ka lūgšana palīdzēs nomierināties un justies labāk. Kad mamma izgāja no istabas, iesāku lūgt: „Mīļais Debesu Tēvs, es lūdzu Tevi šovakar, jo . . .” Nē! Es atvēru acis un nolaidu rokas, tas skanēja divaini. Mēģināju no jauna: „Debesu Tēvs, man vajag . . .” Arī tas skanēja savādi. Jutu, ka Sātans mudina mest mieru un vairs nelūgt Debesu Tēva palīdzību.

Bet te pēkšņi es sajutu iedvesmu pateikties! Tā arī izdarīju, un mani pārpludināja domas par visām tām daudzajām lietām, par ko varu pateikties savam Tēvam Debesīs. Kad biju Viņam pateikusies, izrunājos par savu tā brīža problēmu.

Pēc lūgšanas sajutu brīnišķu sirdsmieru un jauku, garīgu pārlicību, ka mans Debesu Tēvs un mani vecāki mīl mani un ka es esmu Dieva bērns. Es radu spēku atvainoties mātei un pieņemt viņas atvainošanos.

Piedošana rada prieku

Prezidents Uhtdorfs māca, ka mums vajadzētu piedot saviem ģimenes locekļiem. Paskatieties, kādu iespaidu uz ģimeni atstāj Džozefa un Annas izvēles!

Džozefs un mazā māsiņa Anna spēlējās.

Anna izrauj Džozefam no rokām viņa rotaļlietu. Kā būtu jārikojas Džozefam?

Džozefs sadusmojas uz Annu.

Anna raud. Džozefa mamma sarāj viņu par ķīvēšanos ar māsiņu. Džozefs ir bēdīgs, ka izvēlējās rīkoties slikti.

Džozefs piedod Annai un atrod

citu spēļmantiņu. Viņi priecīgi spēlējās. Mamma ir priecīga, ka Džozefs bijis laipns pret māsiņu un saglabājis ģimenē mieru. Džozefs priecājas, ka izvēlēties piedot.

Vēlāk Džozefam un Annai jāpalīdz mammai saklāt vakariņu galdu.

Džozefs nepalīdz it nemaz. Kā būtu jārikojas Annai?

Anna sūdzas par to mammai.

Anna strīdas par to, ka viņai darbiņš jāpaveic vienai. Ķildu dēļ vakariņās visi ir noskumuši.

Anna piedod Džozefam un palīdz saklāt vakariņu galdu.

Mamma ir pateicīga par Annas palīdzību. Ģimene priecājas par kopīgajām vakariņām. Anna ir priecīga, ka izvēlējusies piedot.

Kādu iespaidu uz ģimeni atstāj tava izvēle piedot?

Ticība, Ģimene,
Palīdzība

Lūdziet un studējiet šo materiālu, atbilstoši brīdī pārrunājot to ar māsām, kuras apmeklējat. Uzdodiet jautājumus, lai palīdzētu stiprināt māsas, kuras apmeklējat, un padarītu Palīdzības biedrību par būtisku savas personīgās dzīves daļu.

Savu derību godāšana

Dalīšanās apmeklējuma mācībā ir mūsu mācekļības izpausme un veids, kā varam godāt savas derības, kalpojot un stiprinot cita citu. Derība ir svēts un paliekošs solījums starp Dievu un Viņa bērniem. „Atskāršot, ka esam derības bērni, mēs zinām, kas esam un ko Dievs no mums gaida,” saka elders Rasels M. Nelsons, no Divpadsmit apustuļu kворuma, „Viņa likums ir ierakstīts mūsu sirdīs. Viņš ir mūsu Dievs, un mēs esam Viņa ļaudis.”¹

Kā apmeklējošās māsas mēs varam stiprināt savu apmeklējamo māsu vēlmi turēt svētās derības. Tādējādi mēs palīdzam viņām sagatavoties saņemt mūžīgās dzīves svētības. „Katrai no šīs Baznīcas māsām, kas slēgušas derību ar To Kungu, ir dievišķs uzdevums palīdzēt glābt dvēseles, vadīt pasaules sievietes, stiprināt Cīanas ģimenes un celt Dieva valstību,”² saka elders M. Rasels Balards, no Divpadsmit apustuļu kворuma.

Slēdzot un ievērojot svētās derības, mēs kļūstam par darbarīkiem Dieva rokās. Mēs būsīm spējīgas paust savus uzskatus un stiprināt cita citas ticību Debesu Tēvam un Jēzum Kristum.

No Svētajiem Rakstiem

1. Nefija 14:14; Mosijas 5:5–7; 18:8–13; Mācība un Derības 42:78; 84:106

ATSAUCES

1. Rasels M. Nelsons, „Covenants,” *Liahona*, 2011. g. nov., 88. lpp.
2. M. Rasels Balards, „Women of Righteousness,” *Liahona*, 2002. g. dec., 39. lpp.
3. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011. g.), 133. lpp.

Ko es varu darīt?

1. Kā mani stiprina noslēgtās derības?
2. Kā es palīdzu man uzticētajām māsām turēt viņu noslēgtās derības?

No mūsu vēstures

1833. gadā Tas Kungs atklāja praviem Džozefam Smitam, ka templis ir „[vieta] pateicības izrādīšanai visiem svētajiem”. Tā ir „[vieta] apmācībai visiem tiem, kas tiek aicināti kalpošanas darbam visos viņu dažādos aicinājumos un amatos; lai viņi varētu tikt pilnveidoti viņu kalpošanas izpratnē, teorijā, principos un mācībā, visās lietās, kas pieder Dieva valstībai uz zemes” (M&D 97:13–14).

1840-to gadu sākumā Palīdzības biedrības māsas palīdzēja cita citai sagatavoties saņemt tempļa priekšrakstus Navū, Ilinoisas štatā. Augstākās priesterības priekšrakstos, ko Pēdējo dienu svētie saņēma Navū Tempļī, „[tika] pasludināts dievišķības spēks” (M&D 84:20). „Svētajiem turot savas derības, šis spēks stiprināja un uzturēja viņus turpmāko pārbaudījumu pilno dienu gadu gaitā.”³

Mūsdienās mūsu uzticīgās Baznīcas sievietes un vīrieši kalpo tempļos visā pasaulē, saņemot spēku no svētībām, kas gūstamas vienīgi caur tempļa derību slēgšanu.

GĒRBŠANĀS UN ĀRĒJAIS IZSKATS

Mūsdienu pasaulē, kur daudzi cilvēki neizprot cilvēka ķermeņa svēto būtību vai neizrāda pret to pienācīgu cieņu, Pēdējo dienu svētie izceļas ar saviem gērbšanās standartiem, parādot, ka mēs apzināmies, cik īpašs ir mūsu ķermenis (skat. *Jaunatnes morāles stiprināšanai* [brošūra, 2011. g.], 6.–8. lpp.). Šī izdevuma 52. lappusē pārdomās par šiem standartiem dalās Marija N. Kuka, pirmā padomniece Jauno sieviešu vispārējā prezidijā:

„Būvējot templi, mēs pievēršam īpašu uzmanību tam, lai tas būtu drošs un skaisti rotāts gan no iekšpuses, gan ārpusē. Vis svarīgākais tempļa projektēšanā ir izpratne, ka templis ir Tā Kunga pārstāvniecība — tas ir Viņa nams. Mēs izturamies pret templi *ar cieņu*, kā pret svētu celtni, kur drīkst ienākt tikai un vienīgi cienīgi cilvēki. Mēs izturamies pret templi *godbijīgi*, jo svētie priekšraksti un derības, ko tur slēdzam, ļauj mums atgriezties pie mūsu Debesu Tēva.

Jūsu ķermenis ir daudz vērtīgāks par pašu izsmalcinātāko templi uz zemes. Jūs esat Dieva mīļotie dēli un meitas! Tie paši principi — Tā Kunga pārstāvēšana, cieņa un godbijība — daudz lielākā mērā jāattiecinā uz rūpēm par savu ķermeni un tā pasargāšanu.”

Turpmākie ieteikumi palīdzēs jums mācīt saviem bērniem pareizus gērbšanās un ārējā izskata principus. Paturiet prātā, ka arī jūsu pašu gērbšanās piemērs palīdz

bērniem saprast, cik liela nozīme ir pieklājīgam apģērbam.

Ieteikumi jauniešu izglītošanai

- Kopā ar savu pusaudzi izlasiet sadaļu par gērbšanos un ārējo izskatu no brošūras *Jaunatnes morāles stiprināšanai*. Tas pavērs iespēju pārrunāt mācības, svētības un brīdinājumus saistībā ar gērbšanās standartu un atbildēt uz jūsu dēla vai meitas jautājumiem.
- Jūs varat noturēt ģimenes mājvakaru par apģērba un ārēja izskata nozīmi. Jūs varat pajautāt ģimenes locekļiem, kā viņi vēlētos būt gērbušies, ja Baznīcā kopā ar jums būtu Tas Kungs? Kā viņi vēlētos izskatīties Viņa priekšā? Kā viņi jūtas, kad ir gērbušies piedienīgi? Jūs varat pārrunāt arī to, kā gērbties citos gadījumos, piemēram, ejot uz skolu, darbu vai apmeklējot sabiedriskus pasākumus.

Ieteikumi bērnu izglītošanai

- Apģērbs parāda, kas jums ir svarīgs. Lai ilustrētu šo principu, noturiet ģimenes mājvakaru, kur visi ir gērbušies svētdienas drēbēs vai apģērbušies kā misionāri.
- Bērni var sākt gērbties piedienīgi jau kopš pašas mazotnes. Kopā ar bērniem pārskatiet vadlīnijas brošūras *Jaunatnes morāles stiprināšanai* 7. lappusē un parādiet apģērba, kas atbilst minētajam vadlīnijām. ■

SVĒTO RAKSTU PANTI PAR APĢĒRBU UN ĀRĒJO IZSKATU

- 1. Mozus 1:27;
- 1. korintiešiem 6:19;
- Almas 1:27

Oktobra konferences piezīmju grāmatiņa

„Ko Es, Tas Kungs, esmu runājis, Es esmu runājis . . . vai ar Manu paša balsi, vai ar Manu kalpu balsi, tas ir viens un tas pats” (M&D 1:38).

Izbrīvēt laiku konferencei savā plānotajā

Šerila Burra

Tā kā mūsu laiks nebija pārblīvēts ar papildus pasākumiem, mēs varējām labāk sajukt Svēto Garu, klausoties Vispārējo konferenci.

Pirms daudziem gadiem, kad mums bija seši mazi bērni, nolēmām, ka vēlamies, lai Vispārējās konferences skatīšanās būtu jēgpilnāka. Mēs pārrunājām, cik svarīgi skatīties konferenci, kad esam moži un atpūtušies. Konferenci atvēlētais laiks ir būtisks, jo tad mēs uzklusām mūsdienu praviešu mācības. Tā nu mēs nospraudām mērķi neieplānot neko īpašu dažas dienas pirms konferences, kā arī konferences nedēļas nogalē. Mēs izbrīvējām šīs dienas savos plānotajos un visi apņēmāmies nekādus īpašus pasākumus šajās dienās neieplānot.

Katra ģimene, kas izvēlēties darīt to pašu, ir unikāla un katram ir atšķirīgi apstākļi. Mēs ar savu ģimeni vienojāmies, ka ar „īpašiem pasākumiem” saprotam skolas sarīkojumus, kaimiņu bērnu viesošanos mūsu mājās, tikšanos ar draugiem ārpus mājām, ballītes un vakariņas ar draugiem un radiem, dārza darbus konferences sesiju laikā vai to starplaikā, uz pēdējo brīdi atliktus mājasdarbus un ārpuskārtas papilddarbu uzņemšanos.

Sākoties Vispārējās konferences nedēļai, dažkārt bija grūti atteikties no minētajām aktivitātēm, bet vairumā gadījumu ģimenes locekļi ar prieku veica pareizu izvēli, lai sasniegtu mūsu mērķi. Atklājās, ka arī mūsu mazākie bērni grib piedalīties un klausīties Vispārējo konferenci. Man šķiet, tas notika tādēļ, ka visu pirmskonferences nedēļu mēs atkal un atkal pārrunājām, cik liela nozīme ir konferencei.

Ar prieku varu teikt, ka, atsakoties no papildus pasākumiem dažas dienas pirms Vispārējās konferences un tās laikā, mūsu ģimene pieredzēja lielas pārmaiņas. Mūsu sirds un domas bija gatavas konferencei. Tā kā mūsu laiks nebija pārblīvēts ar papildus pasākumiem, mēs varējām just Svēto Garu, kad sēdējām un uzklusījām vadītāju padomu.

Mēs esam paturējuši šo mērķi konferenci pēc konferences, jo tas ienes mūsu mājās mieru. Lai gan vairāki no mūsu bērniem jau ir pieauguši un vairs nedzīvo ar mums, mēs joprojām mudinām viņus izbrīvēt laiku plānotajā dažas dienas pirms konferences un tās laikā, tāpat kā to darām mēs. Mēs cenšamies arī ieplānot laiku tā, lai vienu no sesijām noskatītos kopā ar visu ģimeni. Es ceru, ka tad, kad mūsu bērni apprecēsies un kad viņiem pašiem būs bērni, viņi turpinās uzskatīt par svarīgu — pasargāt savu konferences pieredzi, izbrīvējot tai laiku savā plānotajā. ■

PADARIET KONFERENCI PAR PRIORITĀTI

„Pieņemiet lēmumu kopš šī brīža padarīt Vispārējo konferenci par prioritāti savā dzīvē. Pieņemiet lēmumu uzmanīgi ieklausīties sniegtajās mācībās un dzīvot atbilstoši tām.”

Elders Pauls V. Džonsons
no Septiņdesmitajiem,
„The Blessings of General
Conference”, *Liahona*, 2005.
g. nov., 52. lpp.

SVĒTDIENAS SKOLAS ATBILDES

Emma Adamsa

Man ir tieksme meklēt grandiozus risinājumus savām problēmām — lūgt To Kungu palīdzēt rast veidu, kā atrisināt visu uzreiz. Taču esmu sapratusi, ka šāda pieeja var visu tikai sarežģīt.

Pasniedzot savā bīskapijā evaņģēlija principus, biju apņēmusies uzdot padziļinātus jautājumus, kas prasa gremdēšanos pārdomās un pamatīgas, nedzirdētas, atziņām bagātas atbildes. Citiem vārdiem, griebeju izvairīties no vienām un tām pašām „Svētdienas skolas atbildēm”, ko Baznīcas locekļi atkārtoti ik nedēļu.

Gatavojoties stundai un pētot Jauno Derību, mani pārsteidza, cik bieži tur lietots vārds *palikt*. Piemēram, Jāņa 15:10 teikts: „Ja jūs turēsiet Manus baušļus, jūs *paliksiet* Manā mīlestībā, itin kā Es esmu turējis Sava Tēva baušļus un *palieku* Viņa mīlestībā” (uzsvērumš pievienots).

Savā dižajā starpnieka lūgšanā Glābējs lūdz, lai Viņa mācekļi „ir viens, itin kā Tu, Tēvs, Manī un Es Tevī, lai arī viņi ir Mūsos” un „Es viņos un Tu Manī, ka viņi ir pilnīgi viens” (Jāņa 17:21, 23).

Es vienmēr biju centusies saprast, kā varu būt vienota ar To Kungu, kā varu *palikt* Viņa mīlestībā, lai tā rezultātā kļūtu pacietīgāka. Man tik izmisīgi vajadzēja lielāku pacietību, lai turpmākā dzīves pieredze nevis iztukšotu, bet gan dotu spēku un svētītu mani.

Gan mēģinot saprast vārda *palikt* nozīmi, gan meklējot risinājumu sarežģījumiem savā ikdienas dzīvē, beigu beigās ironiskā kārtā nonācu līdz tām pašām „Svētdienas skolas atbildēm”, no kurām biju centusies izvairīties. Es radu risinājumu savām problēmām, lasot Svētos Rakstus, katru dienu lūdzot, kalpojot ģimenes locekļiem un līdzilvēkiem un apmeklējot templi un dievkalpojumus. Es nonācu līdz atziņai, ka tieši šīs vienkāršās lietas palīdz ne vien izturēt, bet priecīgi un pacietīgi pastāvēt līdz galam.

Svētdienas skolas atbildes tik tiešām ir pašas labākās atbildes. ■

TICĪBAS STIPRINĀŠANA

„Kalpošana, studēšana, lūgšana un pielūgsmē ir četras pamatlīnijas, kas nepieciešamas, lai pilnveidotu to, kā vēl trūkst mūsu ticībai (1. tesalonīkiešiem 3:10). Ja pārstājam stiprināt savu ticību kaut vienā no šīm četrām konkrētajām jomām, mēs kļūstam viegli ievainojami. . . .

Pasaulē, kas aizvien vairāk nocietinās, Tas Kungs var caurdurt mūsu sirdsapziņu ar „Gara zobenu, tas ir, Dieva vārdu” (Efeziešiem 6:17; skat. arī Jaroma 1:12). Taču dzirdētajam ir jāapvienojas ar ticību (Ebrejiem 4:2) un kristīgu kalpošanu, kā jau mums atkārtoti teikts.”

Elders Nils A. Maksvels (1926–2004) no Divpadsmit apustuļu kvoruma, „Lest Ye Be Worned and Faint in Your Minds”, *Ensign*, 1991. g. maijs, 88. lpp.

BAZNĪCAS APSTIPRINĀTO MATERIĀLU IZMANTOŠANA

„Mācot un liecinot par evaņģēlija principiem, skolotājiem un vadītājiem jāizmanto Svētie Raksti, Pēdējo dienu svēto praviešu mācības un apstiprinātie mācību materiāli. Stundām un kvorumiem paredzēto apstiprināto mācību materiālu uzskaitījums atrodams attiecīgā gada (*Norādījums mācību plānam*). Ja nepieciešams, papildus apstiprinātajiem mācību materiāliem skolotāji un vadītāji drīkst izmantot arī Baznīcas žurnālus, jo īpaši Vispārējai konferencijai veltītos *Ensign* un *Liahonas* izdevumus.”

Handbook 2: Administering the Church (2010. g.), 9.4.2.

Dzīvojot tālredzīgi,

BŪSIM GATAVI NĀKOTNEI

Mēs kā Pēdējo dienu svēticam, ka mums jābūt pašpaļāvīgiem un gataviem nākotnei. Mēs ticam, ka mums jāiegūst izglītība, lai atrastu darbu, jāveido uzkrājumi nebartām dienām un materiāli jānodrošinās iespējamām dabas katastrofām un citiem negadījumiem. Taču pati svarīgākā ir mūsu ticība tam, ka mums garīgi jāsaprotas Jēzus Kristus Otrajai atnākšanai un dzīvei kopā ar mūsu Debesu Tēvu. Šo sagatavošanās pieeju sauc par apdomīgu dzīvesveidu.

Apdomīgs dzīvesveids parāda mūsu patieso un mūžīgo būtību: mums ir jārikojas pašiem, nevis jāgaida, lai ar mums rīkotos (2. Nefija 2:26). Tas Kungs vēlas, lai mēs būtu atbildīgi un neatkarīgi (skat. M&D 78:14). Viņš vēlas, lai mēs dzīvotu apdomīgi, šī procesa rezultātā kļūstot atbildīgi, dāsni, nobrieduši un laipni. Jo pašpaļāvīgāki esam, jo vairāk varam palīdzēt savai ģimenei un līdzcilvēkiem. Kā gan mēs varēsim pabarot izsalkušos, ja paši būsim izsalkuši? Kā mēs varēsim dalīties zināšanās ar citiem, ja mums pašiem trūks gudrības? Kā varēsim stiprināt līdzcilvēku

ticību, ja mums pašiem tās trūks? Apdomīga dzīvesveida principi ietver:

- Sagatavošanos — „Sagatavojieties jūs, sagatavojieties jūs tam, kas nāks, jo Tas Kungs ir tuvu” (M&D 1:12).
- Darbu — „tev nebūs būt slinkam” (M&D 42:42).
- Izglītību — „Meklējiet zināšanas, patiesi studējot, un arī ar ticību” (M&D 88:118).

Ja Baznīcas locekļi dara visu iespējamo, lai sevi nodrošinātu, taču tik un tā nespēj apmierināt savas pamatvajadzības, pēc palīdzības vispirms jāvērsas pie saviem radniekiem. Ja ar to nepietiek, Baznīca var sniegt palīdzību. Lai palīdzētu Baznīcas locekļiem, bīskapi un draudžu prezidenti var izmantot līdzekļus no „Tā Kunga krātuves” (skat. M&D 82:18–19).

Baznīcas sniegtās palīdzības mērķis ir palīdzēt Baznīcas locekļiem būt spējīgiem palīdzēt sev pašiem, kā arī mudināt viņus strādāt. ■

Vairāk informācijas meklē 1. Mozus 41; M&D 38:30.

„Mums katram ir pienākums nodrošināt savas personīgās, kā arī savas ģimenes materiālās un garīgās vajadzības. Lai, tās nodrošinot, mēs varētu būt tālredzīgi, mums jādzīvo saskaņā ar apdomīgu dzīvesveida principiem, ar prieku dzīvojot atbilstoši saviem ienākumiem, esot apmierināti ar to, kas mums ir, atturoties no pārmērīgi lieliem aizņēmumiem un uzcītīgi krājot un gatavojoties, lai nebartā dienā spētu apmierināt savas pamatvajadzības.”

Elders Roberts D. Heilz, no Divpadsmit apustuļu kvoruma, „Becoming Provident Providers Temporally and Spiritually”, *Liahona*, 2009. g. maijs, 8. lpp.

Mums būtu jāattīsta pašpalāvība šādās jomās:

Garīgais spēks: *paļaujies uz To Kungu; pildi baušļus; lūdž un studē Svētos Rakstus katru dienu; kalpo līdzcīvēkiem.*

Veselība: *ievēro Gudrības Vārdu; vingro; pietiekami izgulies; ievēro personīgo higiēnu.*

Izglītība: *iegūsti izglītību; apgūsti darba iemaņas; mācies no „labākajām grāmatām” (M&D 88:118).*

Nodarbinātība: *strādā, lai apmierinātu gan personīgās, gan ģimenes vajadzības.*

Pārtikas uzkrājumi: *uzglabā tīru dzeramo ūdeni un pakāpeniski izveido dieniskās pārtikas krājumus, kā arī ilgtermiņa produktu, piemēram, graudaugu un pākšaugu, krājumus.*

Finances: *maksā desmito tiesu un ziedojumus; atturies no nevajadzīgiem aizņēmumiem; pakāpeniski izveido finanšu zkrājumus.*

ATBILDE UZ JAUTĀJUMU

Iespējams, daži domā, ka Pēdējo dienu svētie slēpj pārtikas krājumus. Patiesībā mēs uzglabājam pārtiku un ūdeni, lai būtu gatavi pārtikas un tīra ūdens trūkumam vai nepieejamībai, kā arī iespējamām finansiālām grūtībām. Ārkārtas gadījumā tie, kas izveidojuši pārtikas krājumus, jutīsies daudz drošāk un būs spējīgāki krīzes laikā palīdzēt savai ģimenei un kaimiņiem.

Mazās un vienkāršās lietas

„Ar mazām un vienkāršām lietām tiek paveiktas diženas lietas” (Almas 37:6).

PIEMINOT IZCILUS CILVĒKUS

Ņūvels K. Vitnijs (1795–1850)

Zemāk, kreisajā malā: Ņūvela K. Vitnija portrets gravūrā. Zemāk, labajā malā: Ņūvela K. Vitnija veikala Kērtlandē, Ohaio, augšstāvs, kur tika noturētas Pravišu skolas nodarbības un Baznīcas sanāksmes. Apakšā: Vitnija veikals.

Ņūvels Kimbals Vitnijs piedzima Vermontā, ASV, 1795. gada 5. februārī. Viņš bija apdāvināts uzņēmējs un uzsāka draudzīgas un darījumu attiecības ar Sidniju Gilbertu. Savās agrīnajās uzņēmēju dienās viņi bieži ceļoja. Vienā no darījumu braucieniem Ņūvels Kērtlandē, Ohaio, satika Elizabeti Annu Smitu. Ņūvels trīs gadus aplidoja Annu, un 1823. gadā viņi apprecējās.

Ņūvels kopā ar Annu meklēja patiesību un uz kādu laiku iesaistījās Tomasa un Aleksandra Kempbelu aizsāktajā „Kristus mācekļu” kustībā, kas sludināja, ka tā ir atjaunota senā kristietība.

Kādu vakaru Ņūvels un Anna lūdza, „lai Tas Kungs viņiem darītu zināmu, kā [viņi] varētu saņemt Svētā Gara dāvanu”. Anna aprakstīja vīziju, ko viņi saņēma atbildē uz savu lūgšanu: „Gars nolaidās par mums, un mākonis aizņēnāja māju. . . . Tad mēs no mākoņa dzirdējām balsi, sakot: „Sagatavojieties saņemt Tā Kunga vārdu, jo tas nāk.””¹

Neilgi pēc šīs atbildes uz lūgšanu, 1830. gada oktobrī, Kērtlandē ieradās Pēdējo dienu svēto misioņāri. Novembrī Ņūvels un Anna tika kristīti. Tikai pēc dažiem mēnešiem pie Vitniju durvīm piekļāvēja Džozefs un Emma Smiti. Kad Džozefs

nosauca Ņūvelu vārdā, Ņūvels neko neteica, jo viņš nepazīna Pravieti, tādēļ Džozefs atbildēja: „Es esmu Praviētis Džozefs; tu lūdzi Dievu, lai es šeit ierastos, tad nu, ko tu no manis vēlies?”² Vitniji uzņēma Smitu ģimeni uz vairākām nedēļām un deva viņiem mājvietu 1832. gada septembrī.

Papildus mājvietas nodrošināšanai Smitu ģimenei, Ņūvels ļāva Baznīcas vajadzībām pilnībā izmantot arī sava veikala augšstāvu. Vitniju veikalā Baznīcas vadītāji noturēja sanāksmes un Pravišu skolas nodarbības.

1831. gada decembrī Ņūvels tika aicināts par Baznīcas otro bīskapu un vēlāk kalpoja par Baznīcas finanšu darījumu pārvaldnieku, palīdzot Baznīcai pārvaldīt tās līdzekļus un izklūt no parāda. 1838. gada rudenī Vitniji pārcēlās uz Fārvestu, Misūri, kur Ņūvels atkal tika aicināts par bīskapu, un 10 gadus vēlāk viņš ar savu ģimeni šķērsoja līdzenumus līdz Soltleiksītijai, kur kalpoja par Baznīcas prezidējošo bīskapu.

Ņūvels nomira 1850. gada 24. septembrī Soltleiksītijā no elpošanas orgānu slimības.

ATSAUCES

1. Elizabete Anna Vitnija, citēta Edward Tullidge, *The Women of Mormondom* (1877), 41.–42. lpp.
2. Džozefs Smits, citēts Elizabeth Ann Whitney, „A Leaf from an Autobiography”, *Woman's Exponent*, 1878. g. 15. aug., 51. lpp.

Dens Džounss (1810–1862)

Kopš Baznīcas dibināšanas ir tikuši aicināti vairāk nekā miljons misionāru, taču Dens Džounss bija kas vairāk nekā viens no miljona. Prezidents Gordons B. Hinklijs (1910–2008) par šo velsiešu misionāru ir teicis: „Pievērsto skaita ziņā Denu Džounsu noteikti var iekļaut starp sešiem vissekmīgākajiem misionāriem Baznīcas vēsturē.”¹

Pirms kalpošanas par misionāru Dens Džounss no Velsas emigrēja uz ASV un strādāja par tvaikoņa *Maid of Iowa* (Aiovas nāra) kapteini Misisipi upē, ar ko daudzi Pēdējo dienu svētie tika aizvesti uz Navū, Ilinoisu. Viņš pievienojās Baznīcai 1843. gadā un kļuva par pravieša Džozefa Smita tuvu draugu.

Dena misijas papildīja Džozefa Smita pēdējo pierakstīto pravietojumu. Naktī, pirms pravietis Džozefs Smits tika nogalināts, viņš caur Kārti-džas cietuma logu dzirdēja apšaudi, tādēļ izvēlējās gulēt uz grīdas. Viņam līdzās bija Dens Džounss. Pravietis vaicāja Denam, vai viņš baidās no nāves. Viņš atbildēja: „Vai tu domā, ka tas laiks ir pienācis? Tā kā esam iesaistīti šādā lietā, nedomāju, ka nāve varētu būt ļoti briesmīga.” Tad Džozefs pravietoja: „Pirms tu mirsi, tu vēl redzēsi Velsu un izpildīsi tev nolikto misiju.”²

Pravieša solījums piepildījās 1845. gadā, kad Dens un viņa sieva Džeina tika aicināti kalpot Velsā. Dens izmantoja savu runas prasmi, lai ar lielu pārliecinošu spēku mācītu evaņģēliju. Viņš tekoši runāja velsiešu un angļu valodā, un liecinieki ir pierakstījuši, ka viņš runāja tik aizraujoši, ka spēja noturēt klausītāju uzmanību stundām ilgi jebkurā no abām valodām.

Būdam Velsā, Dens publicēja Pēdējo dienu svēto periodiskos izdevumus, traktātus un grāmatas velsiešu valodā. Dena Džounsa vadībā misionāri Velsā nodibināja 29 draudzes, un viņa pirmās misijas laikā ik gadu kristīja gandrīz 1000 cilvēku. 1852. gadā viņš tika aicināts kalpot vēl vienā misijā Velsā, un, neraugoties uz pieaugošām vajāšanām pret

Baznīcu, četros gados tika kristīti ap 2000 cilvēku.

Atgriežoties Jūtā, Dens palīdzēja atvest uz Jūtu daudzus pievērstos velsiešus. Viņš nomira 51 gada vecumā un dzīves laikā bija palīdzējis atvest uz ASV rietumiem aptuveni 5000 cilvēku.

ATSAUCES

1. Gordons B. Hinklijs, „The Thing of Most Worth”, *Tambuli*, 1994. g. marts, 8. lpp.
2. Džozefs Smits, *History of the Church*, 6:601.

No kreisās: Velsiešu misionāra Dena Džounsa portrets. Tvaikonis, līdzīgs tam, ko vadīja Dens Džounss, tuvojas piestātni Navū, Ilinoisā. Dens Džounss palīdz velsiešu emigrantiem.

Māciet

PAR ŠĶĪSTĪBU UN TIKUMĪBU!

Matejs O. Ričardsons

Otrais padomnieks
Svētdienas skolas
vispārējā prezidijā

*Vecāki var
izmantot sešas
stratēģijas, lai
mācītu saviem
bērniem, kas ir
intīmā tuvība.*

Man ir bijis tas gods tikties ar dažādu profesiju jauniešiem un jaunajiem pieaugušajiem visā pasaulē. Reiz es uzrunāju ļoti īpašu padsmiņnieku grupu, stāstot par tikumību, šķīstību un morāles normām. Kad biju atzinis, cik lielu iesaisti uz mani atstājuši viņu izteiktie komentāri, pārliecība, ārējais izskats un izturēšanās, pavaicāju: „Kā jūs iemācījāties sniegt tik skaidras un pārliecinātas atbildes un tik brīvi apspriest šādu mulsinošu jautājumu?” Kāda jaunie bez kavēšanās atbildēja: „Man par to māca mani vecāki.” Pārējie piekritoši pamāja. Šī vienkāršā un tajā pašā laikā būtiskā pieredze rāda, cik liela ietekme ir vecākiem, it īpaši attiecībā uz viņu lomu mācīt bērniem par tikumību, šķīstību, intīmo tuvību un atbilstošām attiecībām ar pretējā dzimuma pārstāvjiem.

Diemžēl, runājot par intīmas dabas jautājumiem, daudzi vecāki varētu izglītēt savus bērnus labāk. Kā piemēru minēšu pētījumu, kas aptver vairāk par 200 jauniem, neprecētiem Pēdējo dienu svētajiem un atklāj, ka tikai 15% no viņiem uzskata vecākus par primāro informācijas avotu intīmas dabas jautājumos. Šie gados jaunie Baznīcas locekļi atzīst, ka par šiem svarīgajiem jautājumiem uzzinājuši galvenokārt no draugiem un vienaudžiem,

interneta, izklaides industrijas, plašsaziņas līdzekļiem, mācību grāmatām, radiniekiem vai saviem vadītājiem Baznīcā.

Protams, nav viegli mācīt par šo tēmu. Taču es uzskatu, ka tieši vecāki spēj vislabāk izskaidrot šos svētos principus. Turpmāk minētās stratēģijas palīdzēs jums izstrādāt vienkāršas, efektīvas un ilgtspējīgas metodes un principus, kas palīdz efektīvi mācīties un mācīt, it īpaši mācot bērniem dzīvot tikumīgi un šķīsti.

Mācīšanai un apgušanai būtu jā sākas kopš mazotnes. Vecāki, kuri prot efektīvi mācīt un izskaidrot ar dzimumdzīvi saistītos jautājumus, apzinās, ka vairums bērnu sastopas ar šiem jautājumiem daudz agrāk, nekā to vēlas vai sagaida viņi paši un viņu vecāki. Daudzi no bērniem saskaras ar intīma rakstura informāciju internetā, sākot no 11 gadu vecuma vai pat agrāk. Izklaides vietas, sporta pasākumi, reklāmas un pat sociālie mediji arvien vairāk piesātinās ar intīmiem attēliem un divdomībām.

Daži no vecākiem pamatoti jautā: „Kad man būtu jā sāk runāt par intīmas dabas jautājumiem?” Tas atkarīgs no bērna vecuma un brieduma pakāpes, kā arī no konkrētās situācijas. Ja vecāki lūgs Dievu un rūpīgi novēros bērna uzvedību, uzmanīgi uzklausīs bērna teikto, kā arī atvēlēs brīdi pārdomām, lai saprastu, kad un kā mācīt, viņi iegūs Gara vadību. Atceros, mans dēls sāka uzdot man anatomiskas dabas jautājumus, kad viņam tik tikko apritēja pieci gadi. Lai gan tas bija nedaudz biedējoši, bija skaidrs, ka šis ir īstais brīdis, lai par to runātu. Tomēr, apsverot piemērotāko atbildi, šķita pats par sevi saprotams, ka vēl *nav* pienācis laiks, lai runātu ar dēlu par visiem intīmas dabas jautājumiem.

Mācīt un mācīties vajadzētu bieži.

Mācīšanās nav viens, atsevišķs notikums, tas ir process. Savstarpēji pārrunājot, kā izskaidrot bērniem intīmas dabas jautājumus, vecāki bieži vien dēvē to par „sarunu”. Vai nu apzināti, vai ne, šis termins norāda, ka vecāki māca par to tikai vienā sarunā. Tas nav efektīvākais veids, kā mācīt bērnu. Glābējs mācīja, ka mēs mācāmies „rindiņu pēc rindiņas, priekšrakstu pēc priekšraksta” (2. Nefija 28:30). Daudz lielākus panākumus gūsim, ja, bērnam pieaugot un nobriestot, ik pa brīdim atgriezīsimies pie šiem jautājumiem. Vecāki, kas izprot šo principu, mentāli, emocionāli un garīgi gatavosies, lai mācītu saviem bērniem par intīmas dabas jautājumiem gan mazotnē, gan turpmākajos gados.

Efektīva mācīšana un mācīšanās balstās uz ciešām attiecībām starp skolotāju un apmācāmo. Runājot par bērnu mācīšanu un intīmas dabas jautājumiem, vairums

vecāku uztraucas tikai un vienīgi par to, *kas* viņiem būtu jāsaka. Lai gan tas ir svarīgi, efektīva mācīšana un mācīšanās prasa vairāk nekā tikai jautājuma pārrunāšanu un izskaidrošanu. Patiesībā, bērna mācīšanā izmantotā *pieeja* var izrādīties daudz svarīgāka nekā tas, ko vecāki saka. Pētījumi apstiprina, ka, runājot par intīmas dabas jautājumiem, vislielākā ietekme uz bērnu ir tiem vecākiem, kas ir atklāti, izrāda mīlestību un rūpes un aktīvi iesaistās bērna dzīvē.¹

Sava neformālā pētījuma ietvaros par Pēdējo dienu svēto jauniešiem es atklāju, ka jauniešu atbildes atkārtoti centrējas ap vēlmi — kaut vecāki būtu atklātāki un labprātāk vēlētos pārrunāt intīmas dabas jautājumus. Jaunie pieaugušie atklāja ne vien to, ka vēlētos kaut viņu vecāki būtu iesaistītāki, bet arī vēlmi — kaut vecāki „nevis *pamācītu*, bet gan *runātu ar* viņiem”. Viņi ilgojās pēc „dabiskām”, „normālām”, „omulīgām” un ne tik

Runājot par intīmas dabas jautājumiem, vislielākā ietekme uz bērnu ir tiem vecākiem, kas ir atklāti, izrāda mīlestību un rūpes un aktīvi iesaistās bērna dzīvē.

„mulsiņošām” sarunām. Tam būtu jāmotivē vecākus pacensties būt sasniedzamākiem, pieejamākiem, dabiskākiem un tik ļoti nesatraukties par pārrunājamo tēmu, apstākļiem un piemērotāko brīdi. Vienīgā cena, kas vecākiem jāmaksā, lai efektīvi mācītu bērniem pašas būtiskākās lietas, ir tas, lai mēs ar savu uzvedību palīdzētu bērniem justies ērti un droši, pārrunājot jebkuru tēmu un it īpaši intīmākos jautājumus.

Visefektīvāk mācīt un mācīties izdodas tad, ja apspriežamais jautājums ir saistīts ar reālajā dzīvē notiekošo. Izvēloties neatbilstošu pieeju, ar dzimumdzīvi saistīto jautājumu apspriešana var kļūt mulsiņošā, atrauta no realitātes, nepraktiska un pat moralizējoša. Veiksmes atslēga meklējama tajā, lai mēs izprastu, ka vairums no bērnu jautājumiem un neskaidribām ir saistītas ar reāliem notikumiem un novērojumiem viņu dzīvē. Pievēršot uzmanību saviem bērniem, uzklausot un novērojot viņu uzvedību, mēs sapratīsim, kas jā māca.

Piemēram, mūzika, ģērbšanās stils, modes untumi, televīzijas pārraides, reklāmas un dziesmu vārdi dod pa pilnam iespēju pārrunāt morāles standartus. Vēl citas iespējas paveras, vērojot bērnu savstarpējās attiecības, pievēršot uzmanību bērnu un viņu vienaudžu ģērbšanās stilam, leksikai, tam, cik ļoti viņi ir atkarīgi no pretējā dzimuma uzmanības, kā arī dažādām apkārtējā sabiedrībā valdošām interpretācijām par šķīstību un morāles standartiem. Mums ir bezgala daudz iespēju *runāt ar* bērniem par morāli un tikumību saistībā ar viņu reālo dzīvi.

Laikam jau pats svarīgākais aspekts, runājot par mācīšanu saistībā ar reālo dzīvi, ir vecāku personīgais šķīstības, piedienības un tikumības piemērs. Bērni daudz labprātāk uzklausīs vecāku padomu un sekos tam, ja padoms balstīsies uz vecāku piemēru.

Un otrādi. Elders Roberts D. Heilzs, no

*Pievēršot
uzmanību
saviem bērniem,
uzklausot un
novērojot viņu
uzvedību, mēs
sapatīsim, kas
jā māca.*

Divpadsmit apustuļu kворuma, ir teicis: „Mūsu rīcība daudzējādā ziņā runā skaļāk par mūsu vārdiem. Kā māca prezidents Brigams Jangs (1801–1877): „Mums ir jāparāda [mūsu bērniem] piemērs, ko vēlamies, lai viņi atdarinātu. Vai mēs to apzināties? Cik bieži redzams, ka vecāki pieprasa, lai viņu bērns vai bērni būtu paklausīgi un patīkami, labi uzvestos, runātu laipni un mīļi un izskatītos patīkami, bet paši tajā pašā laikā ir ķildīgi un pilni rūgtuma! Cik pretrunīgi un nesaprotīgi!” Mūsu bērni pamānīs šīs pretrunas un, iespējams, radīs attaisnojumu līdzīgai rīcībai.”²

Vislabāk iemācīties varam tad, ja saprotam, ko skolotājs māca. Pārāk daudzi jaunieši un jaunie pieaugušie atzīst, ka izjūt vilšanos, jo vecākiem un arī vadītājiem Baznīcā ir tieksme izteikties neskaidri un lietot šifrētus vārdus, kas nevis izskaidro, bet rada vēl vairāk jautājumu, nevis nomierina, bet rada vēl lielāku spriedzi. Un tas visvairāk attiecas tieši uz intīmas dabas jautājumiem.

Kad kalpoju par jauno neprecēto draudzes bīskapu, man bieži jautāja, ko nozīmē „petings”. Maniem uzticīgajiem bīskapijas locekļiem bija mācīts, ka viņiem nevajadzētu nodarboties ar petingu, taču viņiem ne reizi nebija izskaidrots, ko tas nozīmē. Un viņiem bija grūti sekot nesaprotamiem norādījumiem.

Kā skaidroja prezidents Marions Dž. Romnijs (1897–1988), pirmais padomnieks Augstākajā Prezidijā, nepietiek, ka mēs mācām tā, lai citi saprastu, mums jā māca tā, lai neviens nevarētu pārprast.³ Mums būs daudz lielāki panākumi, ja šifru un slenga vietā izmantosim pareizus un atbilstošus terminus. Tas veicinās izpratni un vairo savstarpējo cieņu.

Paskatieties, cik efektīvi par morāles standartiem un principiem māca elders Ričards Dž. Skots, no Divpadsmit apustuļu kворuma! Viņš saka: „Visa veida seksuālā tu vība ārpus laulības saitēm — ar to es domāju

jebkuru apzinātu kontaktu ar svētām un intīmām otra cilvēka ķermeņa vietām, neskatoties uz to, vai esat kaili vai apģērbti — ir grēks, un Dievs to ir aizliedzis. Par pārkāpumu uzskatāma arī apzināta attiecīgo sajūtu stimulēšana savā ķermenī.”⁴

Lai efektīvi mācītu, mums jāpārlicinās, ka tie, kurus mācām, saprot mūsu teikto. Ļoti noder tādi vienkārši jautājumi kā: „Vai es atbildēju uz tavu jautājumu?”, „Vai es labi paskaidroju?” un „Vai tev ir vēl kādi jautājumi?”.

Apmācāmie pievēršas mācītajam, ja skolotāji sasaista vēstījumu ar mūžīgiem principiem un standartiem. Efektīva evaņģēlija mācīšana noris tad, ja tā vietā, lai pievērstu uzmanību tikai faktiem par „reproduktīvo dzīvi”, mēs sasaistām šos faktus ar „mūžīgo dzīvi”. Piemēram, runājot par ķermeni, mēs varam runāt par to, kā mīlošais Debesu Tēvs radīja mūsu ķermeņus un ka mums būtu jāizturas pret Viņa radīto ar cieņu un saskaņā ar Viņa gaidīto.

Kaut gan pasaule slīgst netiklībā, turpmākajām paaudzēm vēl ir cerība. Šī cerība pamatojas vecāku centienos darīt visu iespējamo, lai mācītu turpmākajām paaudzēm par tikumību un šķīstību. Vecāki, kuri māca bērniem dzīvot šķīsti un tikumīgi, tiecas gūt dziļāku izpratni un uzlabot savas mācīšanas iemaņas. Un, to darot, pārlicinās, ka „Tas Kungs [palieļina viņu spējas], jo [viņi] māca tā, kā Viņš to ir pavēlējis”. Galu galā šis „ir mīlestības darbs — iespēja palīdzēt citiem taisnīgi izmantot savu rīcības brīvību, nākt pie Kristus un saņemt mūžīgās dzīves svētības”.⁵ ■

ATSAUCES

1. Skat. Bonita F. Stanton and James Burns, „Sustaining and Broadening Intervention Effect: Social Norms, Core Values, and Parents”, *Reducing Adolescent Risk: Toward an Integrated Approach*, red. Daniel Romer (2003. g.), 193.–200. lpp.
2. Robert D. Hales, „Our Parental Duty to God and to the Rising Generation”, *Liahona*, 2010. g. aug., 74. lpp.
3. Skat. Jacob de Jager, „Let There Be No Misunderstanding”, *Ensign*, 1978. g. nov., 67. lpp.
4. Richard G. Scott, „Serious Questions, Serious Answers”, *Liahona*, 1997. g. sept., 31. lpp.
5. *Teaching, No Greater Call* (1999. g.), 4. lpp.

Laikam jau pats svarīgākais aspekts, runājot par mācīšanu saistībā ar reālo dzīvi, ir vecāku personīgais šķīstības, piedienības un tikumības piemērs.

Māciet SAVIEM BĒRNIEM DZĪVOT TAISNĪGI!

Vecāki ir svētīti ar pienākumu mācīt saviem bērniem dzīvot taisnīgi.

**Elders
Delbert L. Steiplis
(1896–1978)**

no Divpadsmīt
apustuļu kvoruma

Delberts L. Steiplis piedzima 1896. gada 11. decembrī Arizonas štatā, ASV. 1950. gada 5. oktobrī viņš tika iesvētīts par Divpadsmīt apustuļu kvoruma locekli un kalpoja šajā kvorumā līdz pat dzīves beigām — 1978. gada 19. augustam. Ar šo uzrunu viņš uzstājās garīgajā vakarā, kas notika 1977. gada 1. februārī Brigama Janga universitātē. Uzrunas pilnais teksts angļu valodā atrodams speeches.byu.edu.

Vecākiem ir dota iespēja mācīt savus bērnus un veidot viņu raksturu līdz astoņu gadu vecumam, kad viņi kļūst atbildīgi Dieva priekšā un Sātanam ir vara viņus kārdināt. . . . Tas Kungs ir uzticējies vecākiem šo būtisko laiku, pirmos bērna dzīves gadus, kad viņi vēl nenes atbildību par saviem vārdiem un rīcību. Vecāki ir svētīti ar pienākumu mācīt saviem bērniem dzīvot taisnīgi.

Efektīvākā metode, kā mācīt bērniem dzīvot taisnīgi un reliģiozi, ir parādīt to ar

personīgo piemēru. Cerams, ka vecāki būs dzīvojuši pietiekami krietni un šķīsti, lai varētu izmantot savu dzīves pieredzi kā noderīgu piemēru, mācot savus bērnus. [Prezidents Deivids O. Makeijs (1873–1970) ir mācījis:] „Ja vēlaties iemācīt kādu ticēt Dievam, izrādiet savu ticību; ja vēlaties iemācīt lūgt, lūdziet paši; . . . ja vēlaties, lai citi būtu mierīgi, esiet savaldīgi; ja vēlaties, lai jūsu bērns īsteno paškontroli un dzīvo krietnu, labi novērtētu dzīvi, tad parādiet viņam cienīgu piemēru visās šajās jomās.”¹ To darot, jūsu pamācības atstās daudz lielāku iespaidu, un bērni, sekojot jūsu vadībai, varēs apbruņoties pret Sātana kārdinājumiem, jo viņam ir mērķis izpostīt jūsu bērnu dzīvi, līdzko viņi būs sasnieguši atbildības vecumu. Vecākiem ir pienākums būt tādiem, kādus viņi vēlētos redzēt savus bērnus, — pieklājīgiem, patiesiem, savaldīgiem un pietiekami drosmīgiem, lai vienmēr rīkotos pareizi. Piemērs ir daudz iedarbīgāks par pamācībām.

Mūsu ģimenes dzīvei būtu jāatbilst mūsu Baznīcas principiem un standartiem. Mūsu biznesa darījumiem būtu jābūt saskaņā ar mūsu reliģiju. Bērni ātri vien atklāj liekulību. Kaut arī Džons Miltons teicis, ka liekulība ir vienīgais grēks, kuru pamana tikai Dievs, bērni ir ļoti jūtīgi attiecībā uz to, kas nav pareizi; viņi ņem ļaunā liekulību un nepamatotas prasības. Mēs jau zinām, ka bērnus daudz vairāk ietekmē mūsu piemērs nekā sprediķošana. Vecākiem vienmēr jābūt godīgiem pret saviem bērniem, turot viņiem dotos solījumus un vienmēr sakot patiesību. Tikai

konsekventi vecāki var iemantot bērna uzticību. Ja bērns jūt, ka novērtējat viņa uzticību un atbildat ar to pašu, viņš jūs nepievils un neaptraipīs jūsu labo vārdu. . . .

Vecāki nekad nedrīkstētu strīdēties bērnu klātbūtnē. Dažkārt strīdu cēlonis ir mēģinājums pamācīt vai sodīt bērnu. Viens no vecākiem kritizē, otrs iebilst, un līdz ar to, bez abpusējas vienotības, bērna audzināšanas mēģinājumiem vairs nav nekādas jēgas. Vecāku starpā jāvalda vienotai izpratnei par to, kādā virzienā viņi vēlas vadīt bērnu, citādi, jūtoties apmulsis, bērns var aiziet neceļos. Ričards L. Evanss ir teicis: „Strīdi vecāku starpā ir netaisni un mulsinoši, tie grauj ģimenes pamatus. Vecākiem, pie kuriem bērnam jāvēršas pēc vadības, jābūt vienotiem attiecībā uz īstenoto vadību.”² Mēs zinām, ka bērni lieliski sajūt ģimenes locekļu noskaņojumu un savstarpējo attieksmi, viņi jūt valdošo saspīlējumu un nesaskaņas, kaut arī ne vienmēr spēj to izprast vai formulēt. . . .

Bērnam ir tiesības mājās justies kā patvēruma ostā — vietā, kur viņš ir pasargāts no ār pasaules draudiem un ļaunuma. Lai apmierinātu šo vajadzību, ģimenei jābūt kā

vienotam veselumam. Patiesu un ilgstošu laimi šajā dzīvē var rast vienīgi ģimenē. Mēs varam padarīt savas mājas par daļiņu no debesīm. Es tik tiešām uzskatu, ka debesis ir turpinājums ideālai ģimenes dzīvei šeit, uz Zemes.³ . . .

Mūsu mācītais evaņģēlijs ir patiess. Kristus dzīvo, Dievs dzīvo un visiem Viņa uzticīgajiem un nodošanās pilnajiem bērniem tiek gatavoti brīnišķīgi debesu mājokļi. Sāciet plānot jau tagad, kādas mājas un ģimeni vēlaties izveidot un kā apmierināsi savu bērnu vajadzības, noturot viņus uz taisnīguma ceļa, kas vadīs jūsu ģimeni uz mūžīgo dzīvi celestiālajās mājās. Lai Dievs jūs visus svētī, mani brāļi un māsas! Man šķiet, jūs ļoti saprotat, ka vairums no manis teiktā attiecas tieši uz jums. Un svētas ģimenes dzīves organizēšana un īstenošana ir ļoti būtiska mazajiem bērniem, kas ierodas, lai svētītu jūsu dzīvi. ■

Atbilstoši standartiem ieviestas izmaiņas ortogrāfijā un interpunkcijā.

ATSAUCES

1. David O. McKay, *Secrets of a Happy Life*, apkopojis Llewelyn R. McKay (1967. g.), 11. lpp.
2. *Richard Evans' Quote Book* (1975. g.), 23. lpp.
3. Skat. David O. McKay, *Gospel Ideals* (1953. g.), 490. lpp.

Bērnam ir tiesības mājās justies kā patvēruma ostā — vietā, kur viņš ir pasargāts no ār pasaules draudiem un ļaunuma. Lai apmierinātu šo vajadzību, ģimenei jābūt kā vienotam veselumam.

PALĪDZIET JAUNIEŠIEM GŪT GARĪGU PIEREDZI!

Lai gan neviens nevar piespiest jauniešus gūt garīgu pieredzi, taču, kā atklājuši vecāki un skolotāji, ir daudz veidu, kā veicināt pievēršanos.

Kad Vjačeslavs un Zoja Gulko no Ukrainas sāka interesēties par Baznīcu, viņu 13 gadus vecā meita Kira nebija iepriecināta. Viņa atteicās piedalīties pārrunās ar misionāriem un, kā atminas māte, uzzinot, ka ieradīsies elderi, „demonstratīvi aizvēra savas istabas durvis”.

Brālis un māsa Gulko pieņēma lēmumu pievienoties Baznīcai, un viņiem šķita — ja vien viņi varētu dot Kirai iespēju sajūst Svēto Garu, viņas sirds varētu atmaigt. Tā kā māsas Gulko ceļš uz liecības iegūšanu aizsākās, apmeklējot kristības, viņa uzaicināja Kiru uz *savām* kristībām vienkārši, lai meita palīdzētu viņai pārgērbties sausās drēbēs. Māsai Gulko par pārsteigumu, Kira piekrita.

„Tas notika!” atceras māsa Gulko. „Debesu Tēvs darbojās ļoti brīnumainā veidā.” Kira *sajuta* Svēto Garu un nedēļu pēc vecāku kristībām piekrita tikties ar misionāriem.

Viņa sāka lasīt Mormona Grāmatu, un pēc dažām nedēļām māsa Gulko pamanīja, ka vīrs Kiras galda pakārts uzraksts. Uz tā bija vārds no 2. Nefija 2:25. Divarpus mēnešus pēc savām kristībām brālis un māsa Gulko varēja piedalīties meitas kristībās. Kopš tā laika pagājuši 20 gadi, un tagad Kira jau ir precējusies. Viņi ar vīru Deivu ir tikuši saistīti templī un audzina evaņģēlijā divus dēlus. Kira ir uzticīgi kalpojusi vairākos aicinājumos un vienmēr bijusi aktīva Baznīcas locekle.

Zoja saka, ka, pateicoties šai pieredzei, apguvusi ārkārtīgi būtisku mācību, kas var noderēt ne tikai tādiem jaunpievērstajiem kā viņi ar vīru, bet arī vecākiem, kuri visu mūžu bijuši Baznīcas locekļi: vecāki un vadītāji nevar piespiest bērnus sekot evaņģēlijam, taču viņi *var* aicināt bērnus apmeklēt pasākumus un radīt atbilstošus apstākļus, lai jaunieši gūtu personīgu garīgo pieredzi. Šādai pieredzei, savukārt, var sekot pievēršanās.

Kas tad ir labākais veids, kā radīt apstākļus šādas pieredzes gūšanai? Vecāki un vadītāji no visas pasaules stāsta, kas palīdzējis viņiem.

Sasaistiet Dieva vārdus ar jauniešu dzīvi, izmantojot mūsdienīgus piemērus.

Dodiet jauniešiem iespēju kalpot

Lai gan Kotias staba Granža Vijana draudzē Sanpaulu, Brazīlijā, jauno vīriešu vidū bija augsti Baznīcas apmeklējuma rādītāji, vadītāji pamanīja, ka daži no jauniešiem ir personīgas dabas sarežģījumi un grūtības veikt savus priesterības pienākumus.

Bīskapiņa un Jauno vīriešu vadītāji apspriedās un izlēma turpmāk vairāk pievērsties kalpošanas pasākumu organizēšanai, ne tik daudz izklaides un izpriecu aktivitātēm. Minēto pasākumu skaitā ietilpa mazaktīvo kvoruma brāļu apmeklēšana, sludināšanas darbs kopā ar pilnlaika misionāriem un Svētā Vakarēdiena pienešana mājai piesaistītiem bīskapiņas locekļiem. Tas deva jaunajiem vīriešiem iespēju rīkoties saskaņā ar semināra un Baznīcā apgūtajiem principiem (skat. 2. Nefija 2:26).

„Laika gaitā šie garīgie pasākumi atstāja

izšķirošu iespaidu,” stāsta kāds no priesterības vadītājiem.

„Mēs bijām pamatīgi pārsteigti, kad vienā no gavēņa svētdienām visi mūsu jaunie vīrieši liecināja,” viņš saka, „to darot, daudzi ar asarām acīs atminējās, cik spēcīga bijusi Gara klātbūtne, piedaloties šajos pasākumos. Viens no jauniešiem pastāstīja, kā pienesis Svēto Vakarēdienu kādam pavecākam mūsu bīskapiņas loceklim, kurš jau trīs gadus ir piesaistīts gultai. Viņa sieva, uzticīga māsa, sagaidīja mūsu jauniešus prieka un cerības pilna. Pēc priekšraksta veikšanas viņa pastāstīja, ka, par spīti lielajām problēmām un grūtībām, evaņģēlijs dara viņu ļoti laimīgu. Jaunieši sajuta Garu un aptvēra, ka evaņģēlijam tik tiešām ir ārkārtīgi būtiska nozīme cilvēka dzīvē. Šī pieredze atstāja uz viņiem pamatīgu iespaidu. Viņi atminēsies to gadiem ilgi — iespējams, pat visa mūža garumā.”

Vadītājs piebilst, ka „futbola spēlei vai jauntram jauniešu vakaram” nekad nav bijis līdzīgu rezultātu. Viņš saka, ka šī pieredze mācījusi viņam, cik svarīgi rīkot tādus pasākumus, kur jaunieši var sajust Garu.

„Sociālās aktivitātes ir svarīgas,” viņš saka, „taču garīgai pieredzei ir izšķiroša nozīme jauniešu dzīvē, jo tā palīdz iegūt personīgo liecību.”

Rennes bīskapijā, Angeres stabā Francijā, māsa Delfīne Letorta, Jauno sieviešu biedrības prezidente, ik svētdienu katrai jaunietei deva kartīti, lūdzot izvēlēties vienu no vienauzdēm, kas nav atnākusi, un aizrakstīt viņai. Jaunās sievietes rakstīja par attiecīgās nedēļas stundu — ko apguvušas un kas viņas iedvesmojis — pievienojot kādu draudzīgu, personīgu piebildi. Māsa Letorta vai kāda no viņas padomniecēm nosūtīja šīs kartītes pa pastu jaunietēm, kas nebija ieradušās Baznīcā.

Māciet, izmantojot gan sendienu, gan mūsdienu praviešu teikto.

Šī aktivitāte bija vienkārša, bet, tajā pašā laikā, efektīva, viņa saka. Tā rezultātā tās, kas nebija ieradušās, jūta, ka par viņām domā, bet tās, kas rakstīja zīmītes, mācījās vairāk cita par citu rūpēties.

„Pateicoties mazām un vienkāršām lietām, notiek lieli brīnumi,” viņa saka (skat. Almas 37:6). „Mēs esam to pieredzējušas. Mēs pamudinājām jaunās sievietes, un šī pieredze palīdzēja stiprināt viņu liecību.”

Palīdziet jauniešiem rast saikni ar Dieva vārdu

Alma mācīja, ka Dieva vārda sludināšana atstāj ļoti spēcīgu iespaidu (skat. Almas 31:5). To zina arī Deivids Elmers, jauno vīriešu vadītājs no Teksasas štata, ASV. Vedot jaunus vīriešus piedzīvojumiem bagātā skautu pārgājienā, viņš vēlējas, lai pieredzētais atstātu paliekošu iespaidu un sagatavotu jauniešus nākotnei.

Lūdzot un domājot par iespēju mācīt, brālis Elmers jūta, ka jāatsaucas uz to, par ko runājis elders Nīls L. Andersens, no Divpadsmit apustuļu kvoruma. Pārgājiena laikā brālis Elmers mācīja no Eldera Andersena vēstījuma, pieminot viņa stāstu par Sidneju Goingu, Jaunzēlandes regbija zvaigzni, kurš atlika sportista karjeru, lai kalpotu misijā. „Jūsu misija ir svēta iespēja vest citus pie Kristus un palīdzēt viņiem sagatavoties Glābēja Otrajai atnākšanai,” māca Elders Andersens.¹

Brālis Elmers stāsta, ka tas atstājīs spēcīgu iespaidu, jo viņš mācījis, izmantojot mūsdienu pravieša teikto. Svētbrīža noslēgumā visi jaunie vīrieši un viņu vadītāji parakstījās uz regbija bumbas, apliecinot vēlmi kalpot misijā un atstājot taustāmu pierādījumu tobrīd apgūtajam un izjustajam. Daudzi tēvi un vadītāji tonakt palika nomodā un stāstīja jaunajiem vīriešiem, kādu iespaidu misija atstājusi uz viņu personīgo dzīvi.

„Mūsu Dievs pazīst mūs personīgi; Viņš pazīst Savus jauniešus,” saka brālis Elmers. „Viņš zina par viņu dzīvi un grūtībām, un to, kas notiek ar šiem bērniem. Mēs nevaram zināt, kā Dievs darbojas viņu dzīvē, tālab kā vadītāji gatavojamies un radām atmosfēru, lai viņi varētu sajust Garu. Mēs to varam, izmantojot Svētos Rakstus un praviešu vārdus, taču ar viņu sirdi strādā Tas Kungs, nevis mēs.”

Esiet pastāvīgi

Bālis Elmers saka, ka vēlas, lai jaunie vīrieši no pārgājienā pieredzētā atcerētos arī to, ka tā laikā viņi pastāvīgi studēja evaņģēliju.

„Es jutu, ka viens no maniem uzdevumiem ir dot viņiem iespēju sajust Svēto Garu, un, lai tas notiktu, man bija jāpaveic sava daļa plānojot,” viņš saka. „Elders Deivids A. Bednārs māca, ka mums ir jāievieš garīgi paradumi — tādi paradumi kā Svēto Rakstu studijas, lūgšana un ģimenes mājvakari.² Un tonedēļ, esot ceļā, mēs turpinājām ievērot savus garīgos paradumus: mums bija kopīgas lūgšanas; mēs lūdzām jaunajiem vīriešiem katru rītu sagatavot 10 minūšu svētbrīdi, un vadītāji un vecāki gatavoja vakara svētbrīzus.

Tas tika darīts ar domu, ka, pat esot ārpus mājām un darot neierastas lietas, mēs neatstājam novārtā savus garīgos paradumus. Iespējams, jaunie vīrieši neatcerēsies konkrētas mācībstundas, taču es ceru, ka viņi atminēsies mūsu paradumu — noturēt svētbrīzus, lūgt un studēt Svētos Rakstus.”

Arī Maira Bokobo Garsija no Filipīnām zina, cik svarīgi

Izmantojiet iespēju mācīt, veicot ikdienas darbus.

ir pastāvīgi centieni, un viņa zina, ka to jā-māca ģimenē. Māsai Garsijai ar vīru Edvīnu ir trīs dēli un sešas meitas vecumā no 8 līdz 22 gadiem, un viņi visi ir iesaistījušies dažādās krietnās nodarbēs. Kaut arī tas nozīmē, ka daudzi no viņiem ik dienas dodas uz dažādām aktivitātēm, viņi ļoti cenšas pastāvīgi vakariņot kopā ar ģimeni.

„Ēst taisīšana, ar prieku gatavojot maltīti, un kopīgas ēdienreizes ir viens no labākajiem veidiem, kā sapulcināt mūsu bērnus,” saka māsa Garsija. Viņa piebilst, ka ēdienreizes ir labs brīdis, lai iestiprinātos, rastu savstarpēju saikni, kā arī saskatītu Tā Kunga svētības.

Izmantojiet esošās iespējas mācīt un uz klausīt

Džoslina Fildene no Jaunskotijas Kanādā saka, ka svarīgākais, ko viņa apgūvusi, audzinot sešus bērnus, kas šobrīd ir vecumā no 20 līdz 30 gadiem, saistās ne tikai ar tiešu

mācīšanu, bet arī ar „tādas vides radīšanu, kur bērni var apgūt patiesību paši”.

„Nesteidzieties vienmēr izdarīt izvēli viņu vietā un atbildēt uz visiem viņu jautājumiem,” viņa saka. Tā vietā viņa iesaka mudināt bērnus vērsties „pēc vadības un atbildēm pie Svētajiem Rakstiem vai mūsu pravieša padoma”. „Un esiet gatavi pārrunāt to, ko viņi uzgājuši,” viņa piebilst. Bez tam, kad bērni uzdod jautājumu, viņa dažkārt atbild, uzdodot pretjautājumu: „Un kā tev pašam šķiet, kas būtu jādara?”

„Ticiet viņu spējai veikt pareizu izvēli,” viņa saka. „Ja mēs palīdzēsim saviem bērniem iemācīties atpazīt Svēto Garu, izmantojot daudzās iespējas mācīt, kas mums katru dienu paveras, un, ja viņi zinās, kādas sajūtas rada Svētais Gars, tas darbosies kā katalizators vēlmei pēc arvien jaunas garīgas pieredzes, tādējādi stiprinot personīgo liecību, ka mūsu Debesu Tēvs un Viņa Dēls, Jēzus Kristus, tiešām pastāv. Tam būs viņņveida efekts: jo vairāk Gara gaismas un miera viņi izjutīs, jo vairāk viņi pēc tā tieksies, cenšoties darīt visu, kas ļauj pilnīgāk sajūst Svētā Gara klātbūtni savā dzīvē.”

Viņa nekavējas uzsvērt, ka ģimenes dzīvē visefektīvākie izrādījušies principi, ko atkārtoti māca Baznīcas vadītāji. Viņa saka, piemēram, ka, lai gan mēs varam mācīt arī formālu pārrunu ceļā, kas noris tādos brīžos kā ģimenes mājvakari, ģimenes Svēto Rakstu studijas vai ģimenes lūgšana, Gars var vadīt vecākus, lai viņi varētu saskatīt vēl citas iespējas mācīt savus bērnus.³

„Kopīgi pastaigājoties, vedot bērnus uz pasākumiem, iemetot dažus grozus [spēlējot basketbolu], ģimenes maltīšu laikā, kopīgi strādājot un kalpojot citiem — tie ir tikai daži no brīžiem, kad mūsu ģimenē tiek mācīts

Kā es turpināju būt stiprs evaņģēlijā

Tua Rodžers

Es kristījos, kad man bija 12 gadi, un vairāku gadu garumā biju vienīgais Baznīcas loceklis savā ģimenē. Dažbrīd man negāja viegli, taču par laimi es tiku svētīts ar labiem vadītājiem, kuri man palīdzēja veikt šo ceļu — apgūt evaņģēlija mācības un pielietot tās, lai dzīvotu pareizāk un labāk. Pateicoties lēmumam saglabāt uzticību savai ticībai, esmu pieredzējis ļoti lielas svētības gan savā personīgajā dzīvē, gan vēlāk arī savu ģimenes locekļu dzīvē.

Minēšu dažas lietas, kas palīdzēja man būt stipram:

- Esiet tuvi Debesu Tēvam, lūdzot un studējot Svētos Rakstus! Viņš zina, kas notiek mūsu dzīvē. Būt Debesu Tēva tuvumā — man palīdzēja atcerēties, kas es esmu.
- Rīkojieties atbilstoši Baznīcas vadītāju padomam! Pats personīgi esmu pieredzējis, cik patiesi ir praviešu un apustuļu padomi.
- Paturiet prātā, ka dzīve saskaņā ar evaņģēliju uzlabo gan tagadējo, gan mūžīgo dzīvi! Tas man ir palīdzējis ievērot standartus un saglabāt ticību. Vadītāji

mudināja mani apmeklēt templi, un tas man palīdzēja paturēt prātā vīziju par mūžīgo dzīvi.

- Pulciniet ap sevi krietnus draugus, kas ievēro līdzīgus standartus! Esmu ticis svētīts ar labiem draugiem, tādēļ man nebija grūti pieņemt labus lēmumus un uzturēt ticību.
- Saglabājiet ciešu saikni ar savu ģimeni! Es mīlu savu ģimeni, un es vēlējos veidot ar viņiem ciešas attiecības.
- Dzīvojiet tainīgi! Ievērojiet standartus un piedalieties Baznīcas programmās. Tas palīdzēs izrādīt ticību un pieņemt labus lēmumus. Labi lēmumi bieži vien padara mūsu dzīvi vieglāku, un tie vienmēr palīdz mums būt laimīgākiem.

evaņģēlijs,” viņa saka. „Evaņģēlija jautājumu pārrunāšana bieži vien notiek pavisam dabiski, iesaistoties citās aktivitātēs.”

Centieties sasniegt kopīgu mērķi

Drīz pēc Brigama Janga universitātes Havaju filiāles pabeigšanas Keijana Denīze Moka atgriezās Honkongā un tika aicināta par Jauno sieviešu biedrības prezidenti. Papildus centieniem no jauna pierast pie mājas dzīves, uzsākt karjeru un turpināt maģistrantūras studijas, Keijana lūdza pēc iedvesmas, lai palīdzētu viņai uzticētajām jaunajām sievietēm iegūt licību un sagatavoties nākotnei.

Kādu svētdienu, mācot par mūžīgo perspektīvu, māsa Moka juta pamudinājumu lasīt Mormona Grāmatu kopā ar meiteni, kura sagadišanās pēc bija vienīgā, kas todien ieradās Baznīcā.

„Mēs ar padomnieci nekavējoties atsaucāmies, izvirzot mērķi izlasīt Mormona Grāmatu kopā ar jauno sievieti,” stāsta māsa Moka. „Tā kā nolēmām to paveikt kopīgi, viņa nevilcinoties pieņēma šo izaicinājumu.”

Kopš tā laika māsa Moka, viņas padomniece un jaunā

sieviete ir nodibinājušas „draugu atbalsta sistēmu”, izmantojot Facebook tīklu un izaņas, lai atgādinātu cita citai par lasīšanu un dališanos apgūtājā.

Māsa Moka stāsta, ka bijusi par liecinieci ievērojamām pārmaiņām, kas, pateicoties Svēto Rakstu studijām, notikušas jaunās sievietes dzīvē. Un, tā kā arī māsa Moka pati katru dienu, braucot ar vilcienu, lasa Svētos Rakstus, arī viņa ir saņēmusi svētības. „Es arī esmu jutusi Svēto Garu un saņēmusi atbildes uz lūgšanām, turpinot doties uz priekšu savā dzīvē,” viņa saka.

„Saskaņā ar manu pieredzi daži jaunieši jūtas nedroši un raizējas par to, vai saņems licību un vai viņiem būs tādas garīgas pieredzes kā citiem,” viņa turpina. „Kopīgi darboties, mēs ar savu rīcību apliecinām viņiem, ka tas patiešām darbojas un ka mēs esam līdzās, lai ik uz soļa sniegtu atbalstu.” ■

ATSAUCES

1. Neil L. Andersen, „Preparing the World for the Second Coming”, *Liahona*, 2011. g. maijs, 50. lpp.
2. Skat. David A. Bednar, „More Diligent and Concerned at Home”, *Liahona*, 2009. g. nov., 17.–20. lpp.
3. Skat., piemēram, Robert D. Hales, „Our Duty to God: The Mission of Parents and Leaders to the Rising Generation”, *Liahona*, 2010. g. maijs, 95.–98. lpp.; David A. Bednar, „More Diligent and Concerned at Home”, *Liahona*, 2009. g. nov., 17.–20. lpp.

**Elders
Pauls B. Paipers**
no Septiņdesmitajiem

ALMAS GRĀMATA: MĀCĪBAS MŪSDIENĀM

Nefijieši bija uzticīgi un pārvarēja likstas, ar ko tolaik saskārās, apliecinot, ka Tas Kungs dāvās mums svētības un aizsardzību, kas vajadzīga, lai veiksmīgi pārvarētu grūtības, ar ko saskaramies mūsdienās.

Savas valdīšanas beigās ķēniņš Mosija ierosināja aizstāt monarhiju ar iekārtu, kuru pārvalda tautas izvēlēti soģi. Piedāvatajai sistēmai bija jābalstās uz Dieva dotiem likumiem, kurus īstenotu ļaužu izraudzīti soģi.

Piedāvātā sistēma pamatojās uz rīcības brīvības principu — indivīdi, nevis ķēniņš, uzņemas atbildību rīkoties saskaņā ar likumu un atskaitīties par to. Tā kā „nav [ierasts], ka tautas balss vēlētos kaut ko pretēju tam, kas ir taisnīgi” (Mosijas 29:26), šī sistēma varēja daudz labāk pasargāt gan individuālās tiesības, gan taisnīgumu sabiedrībā kopumā.

Mosijas ierosinājuma rezultātā ļaudis „sāka kvēli vēlēties, lai katram cilvēkam būtu vienādas iespējas viscaur visā zemē; jā, un katrs cilvēks izteica gatavību atbildēt par saviem grēkiem” (Mosijas 29:38).

Almas grāmata aptver 40 gadu ilgu

vēsturisko periodu, kas nāca pēc tam, kad ļaudis bija pieņēmuši ierosināto sistēmu. Almas pierakstu pēdējās nodaļas (43.–62. nodaļa) vēsta par intensīvu pārbaudījumu un grūtību periodu. Šajā īsajā periodā, kas ilga 19 gadus, ļaudis sastapās ar iekšpolitiskām grūtībām, ārpolitiskiem draudiem un praktiski nepārtrauktiem militāriem konfliktiem.

Valdošo sistēmu divreiz apdraudēja iekšpolitiskie konflikti, kad kāds vēlējās iecelt sevi par ķēniņu un liegt cilvēkiem tiesības pašiem izvēlēties vadītājus, kā arī brīvi pielūgt. Tajā pašā laikā ļaudīm vajadzēja aizsargāties no vairākkārtējiem ārējiem uzbrukumiem no lamaniešu puses, kas bija apņēmušies iznīcināt nefijiešu valdību un pakļaut nefijiešus verdzībai.

Ļoti ticams, ka vērā ņemamas grūtības radīja arī graužošais iespaids, ko, kaut arī netīši, daudzie sarežģījumi atstāja uz ekonomisko

Visās savās grūtībās taisnīgie nefijieši guva spēku apziņā, ka rīkojas pareizu motīvu vadīti. Viņu vienīgais nolūks bija „aizstāvēt sevi un savas ģimenes, un savas zemes, savu valsti, un savas tiesības, un savu reliģiju.”

situāciju. Apkopojot svētos pierakstus, Mormons juta iedvesmu sniegt detalizētu aprakstu par šo periodu. Patiesībā, ja viņš būtu sniedzis tikpat detalizētu informāciju par pārējo 1000 gadu ilgo nefijiešu vēsturi, Mormona Grāmatai būtu vairāk nekā 2500 lappuses!

Prezidents Ezra Tafta Bensons (1899–1994) mācīja:

„Mormona Grāmata . . . tika rakstīta mūsdienām. Nefijiešiem nebija šīs grāmatas, tāpat arī senajiem lamaniešiem. Tā tika paredzēta mums. . . Dieva, kas redz visu kopš paša sākuma, iedvesmots [Mormons] saīsināja gadsimtu gaitā veiktos pierakstus, izvēloties stāstus, uzrunas un notikumus, kas būtu mums visnoderīgākie. . . .

Mums pastāvīgi vajadzētu uzdot sev jautājumu: „Kādēļ Tas Kungs iedvesmoja Mormonu (vai Moroniju, vai Almu) iekļaut to šajos pierakstos? Ko es no tā varu mācīties un kas no tā man var palīdzēt tagad, dzīvojot šajā laikmetā?”¹

Mūsdienu Pēdējo dienu svētie visā pasaulē saskaras ar daudzām grūtībām, ar ko savā vēsturiskajā periodā saskārās nefijieši, ieskaitot centienus liegt Baznīcas locekļiem tiesības pielūgt un izteikties apkārtējai sabiedrībai nozīmīgos jautājumos. Daži no Pēdējo dienu svētajiem ir izjutuši ārēja uzbrukuma un militāra konflikta draudus no pretspēka, kas apņēmis iznīcināt viņu valsti un atņemt brīvību.

Par laimi, ar pārcilvēcīgiem pūliņiem, ziedošanos un Tā Kunga palīdzību nefijieši spēja pārvarēt savas grūtības. Dažas no mācībām par to, kā viņi veiksmīgi tika galā ar savām grūtībām, var vadīt mūs un palīdzēt rast drosmi, lai sastaptos ar mūsdienu grūtībām.

1. Formulējiet pareizas vēlmes un motivāciju.

Caur visām grūtībām taisnīgie nefijieši guva spēku no apziņas, ka rīkojas pareizas motivācijas vadīti. Viņu vienīgais nolūks bija „[aizsargāt] sevi un savas ģimenes, un savas zemes, savu valsti, un savas tiesības, un savu reliģiju” (Almas 43:47). Viņi vēlējās pasargāt savu rīcības brīvību — tiesības rīkoties taisnīgi un atbildēt pašiem par savu rīcību, nevis klausīt tam, ko pavēl ķēniņš. Viņu nodoms bija saglabāt vienlīdzību likuma priekšā, jo īpaši

brīvību pielūgt Dievu un saglabāt savu Baznīcu (skat. Almas 43:9, 45).

Sabiedrībā pastāv un vienmēr būs sastopami spēki, kas tiecas manipulēt ar sabiedrības viedokli, lai gūtu varu un personīgu labumu. Pastāv kārdinājums pārņemt viņu motivāciju, pārvēršot konfliktu cīņā par varu. Tā Kunga ceļš paredz, lai mēs vienmēr rīkotos, pamatojoties tikai un vienīgi uz skaidrām vēlmēm un motivāciju, kā to darīja nefijieši. Tas ļāva viņiem saņemt debesu spēkus, lai pārvarētu grūtības „Tā Kunga spēkā” (Almas 46:20; skat. arī Almas 60:16; 61:18).

Līdzīgi arī mūsdienās, stājoties pretī grūtībām, mums pastāvīgi jāieskatās savā sirdī, lai pārlicinātos, ka mūsu vēlmes un motivācija ir skaidra un balstīta uz Jēzus Kristus evaņģēlija principiem. Ja mēs rīkojamies (vai arī manipulējam, liekot citiem rīkoties) savtīgu motivu, pašlabuma vai citu pazemošanas vēlmes vadīti, mēs negūsim debesu palīdzību, kas nepieciešama, lai pārvarētu mūsu grūtības.

2. Esiet laipni un dāsni pret tiem, kam nav veicies.

Kad nefijiešu agrākajiem ienaidniekiem, anti-nefij-lehija tautai, draudēja iznīcība, nefijieši balsoja, lai dotu viņiem zemi, kur dzīvot un sākt jaunu dzīvi, kā arī nodrošināja viņu aizsardzību (skat. Almas 27:21–22; 43:11–12). Tā kā anti-nefij-lehijieši bija zvērējuši nekad vairs nepacelt kara ieročus, tā vietā viņi šajā grūtajā laikā atdeva „lielu daļu no savas mantas, lai uzturētu” (Almas 43:13) nefijiešu karaspulkus. Neskatoties uz to, nav rakstīts, ka nefijieši izturētos pret šiem imigrantiem citādi kā vien ar cieņu un mīlestību, lai gan viņi noteikti bija viegls mērķis tiem, kas vēlējās izraisīt iekšpolitiskas nesaskaņas.

Nefijiešu laipnā attieksme pret Amona tautu, kā viņi tika saukti, izraisīja atbildes reakciju, kas galu galā palīdzēja izveidot vienu no iedvesmojošākajām karaspēka vienībām, par ko minēts vēsturiskajos pierakstos — 2000 jauno kareivju. Ironiskā kārtā, iespējams, tieši šo jaunekļu kalpošana bija atslēga, kas pasargāja nefijiešu sabiedrību no pārāgras iznīcības.

Iekšēju nesaskaņu, ārēju uzbrukumu un ekonomisku

*Vēlme — būt laip-
niem un dāsniem
pret trūkumcie-
tējiem — bija
būtisks faktors
nefjiesu tautas
pasargāšanā un
ļāva nefjiesiem
saņemt debesu
svētības, kad viņi
bija nonākuši iz-
misumā. Nefjiesu
laipnā attieksme
pret Amona tautu
izraisīja atbildes
reakciju, kas galu
galā palīdzēja iz-
veidot 2000 jauno
kareivju pulku.*

grūtību brīžos mums ir tieksme vērsties pret tiem, kas „nav tādi kā mēs”. Ir viegli viņus kritizēt un tiesāt. Mēs varam sākt apšaubīt gan to, cik lietderīgi un lojāli viņi ir kā sabiedrības locekļi, gan to, kādu iespaidu viņi atstāj uz ekonomisko labklājību. Šādas negācijas nesaskan ar Glābēja pavēli — milēt savu tuvāko kā sevi pašu — un noved pie polarizācijas, strīdiem un izolācijas. Ja nefijiešu sabiedrība pret Amona ļaudīm būtu neviesmīga, iespējams, pateicības vietā jaunajā paaudzē valdītu aizvainojums. Tā vietā, lai piedāvātu 2000 uzticīgu kareivju, jaunā paaudze varētu atsvešināties un no jauna pieslieties lamaniešiem.

Vēlme — būt laipniem un dāsniem pret trūkumcietējiem — bija būtisks faktors nefijiešu tautas pasargāšanā un ļāva nefijiešiem saņemt debesu svētības, kad viņi bija nonākuši izmisumā. Dieva ļaudīm ir nepieciešama šī svētība arī mūsdienās.

3. Uzklusiet un sekojiet iedvesmotiem vadītājiem.

Tas Kungs zināja par grūtībām, ar kurām sastapsies nefijieši, tādēļ Viņš aicināja iedvesmotus vadītājus, lai palīdzētu viņiem tikt galā ar šīm grūtībām. Lai gan virsnieks Moronijs bija tikai kareivis, viņš saņēma iedvesmu — sagatavot krūšu bruņas, roku bruņas, bruņucepures un biezas drēbes, kas aizsargātu viņa ļaudis (skat. Almas 43:19). Tā rezultātā nefijiešiem ciņā kļājās daudz labāk nekā lamaniešiem (skat. Almas 43:37–38). Vēlāk Moronijs lika ļaudīm rakt zemes uzbērumus ap visām pilsētām un šo zemes uzbērumu augšā uzcelt baļķu žogus un karkasus (skat. Almas 50:1–3). Šie iedvesmotie sagatavošanās darbi palīdzēja pasargāt nefijiešus no iznīcības.

Kamēr Moronijs gatavojās karam, Helmans un viņa brāļi sludināja Dieva vārdu un mudināja ļaudis būt taisnīgiem, lai Tā Kunga Gars varētu viņus vadīt un pasargāt. Ieklausoties iedvesmotu vadītāju laicīgajos un garīgajos norādījumos, nefijieši tika pasargāti. Ar neveiksmēm un ciešanām ļaudis sastapās tikai tad, kad sabiedrībā sākās šķelšanās un viņi atteicās uz klausīt iedvesmotus brīdinājumus.

Mēs esam svētīti ar iespēju dzīvot laikā, kad Tas Kungs ir aicinājis mūsdienu praviešus, gaišreģus un atklājējus brīdināt un vadīt mūs, lai palīdzētu būt gataviem šībrīža grūtībām. 1998. gadā prezidents Gordons B. Hinklijs (1910–2008) deva iedvesmotus norādījumus un brīdināja Baznīcas locekļus:

„Pienācis laiks savest kārtībā mūsu mājas.

Tik daudzi no mums dzīvo uz savu ienākumu robežas. Patiesībā daļa no mums dzīvo uz parāda. . . .

Ekonomika ir trausla padarīšana. . . . Zīmes liecina, ka tuvojas vētrains laiks, un būs labāk, ja mēs ņemsim to vērā.”²

Nesen es runāju ar kādu vīru, kurš bija dzirdējis Prezidenta Hinklija teikto un sajutis Gara pamudinājumu. Viņi ar sievu izlēma izņemt ieguldījumus, izpirkt savu māju un izkļūt no parādiem.

Tagad šis vīrs ir pašpaļāvīgs. Turpmākai ekonomiskai lejupslīdei bija pavisam minimāls iespaids uz viņa ģimeni. Vēl vairāk, pateicoties tam, ka viņš bija kļuvis pašpaļāvīgs, viņi ar sievu varēja kalpot misijā.

Prezidents Tomass S. Monsons ir aicināts mūsu laikam. Viņa dzīve un mācības ir vēsts, ko Dievs sūta, lai mūs šobrīd pasargātu un svētītu. Laikā, kad daudzi raizējas par to, kā viņiem trūkst, Prezidents Monsons māca mums būt pateicīgiem par daudzajām svētībām, ko Tas Kungs mums ir dāvājis. Un laikā, kad daudzi koncentrējas uz savām problēmām, Prezidents Monsons mudina mūs glābt un palīdzēt, aizmirstot par sevi un svētījot citus. Uzklusot Prezidenta Monsona norādījumus, ģimenes būs garīgi pasargātas un gūs svētības, kas nepieciešamas mūsdienās.

Es esmu pateicīgs, ka dzīvoju laikā, kad evaņģēlijs ir atjaunots. Esmu pateicīgs, ka Tas Kungs sagatavoja Mormona Grāmatu mūsdienām. Nefijieši uzticīgi izturēja savas likstas, apliecinot, ka Tas Kungs pasargās mūs un dāvās svētības, kas nepieciešamas, lai veiksmīgi tiktu galā ar mūsdienu grūtībām. ■

ATSAUCES

1. Ezra Taft Benson, „The Book of Mormon—Keystone of Our Religion”, *Ensign*, 1986. g. nov., 6. lpp.
2. Gordon B. Hinckley, „To the Boys and to the Men”, *Ensign*, 1998. g. nov., 53. lpp.

Nefjieši tika pasargāti, ieklausoties laicīgajos un garīgajos norādījumos, ko deva tādi iedvesmoti vadītāji kā Moronijs. Ar neveiksmēm un ciešanām ļaudis sastapās tikai tad, kad sabiedrībā radās šķelšanās un viņi atteicās uzklaut iedvesmotus brīdinājumus.

KĀ IZDZĪVOT

IENAIDNIEKA TERITORIJĀ

**Prezidents
Boids K. Pekers**

Divpadsmit apustuļu
kvoruma prezidents

Mēs svinam Baznīcas semināra simtgadi, turpinot pavedienu, kas aizsācies kopš agrīnajām dienām, kad šīs programmas resursi bija ļoti trūcīgi.

Par spīti necilajiem pirmsākumiem, tagad mums jau ir 375 008 studenti, kas apmeklē semināra klases 143 valstīs, ar vairāk nekā 38 000 brīvprātīgo, kā arī pilna laika skolotāju visā pasaulē. Mēs veicam lielu ieguldījumu savā jaunatnē. Mēs apzināmies, cik jūs esat vērtīgi un cik liels ir jūsu potenciāls.

Gudrība palīdzēs jums sakaut ienaidnieku

Es runāju kā cilvēks, kurš pieredzējis, kas noticis pagātnē, un gatavo jūs nākotnei.

Jūs augat ienaidnieka teritorijā. Kad būsiet sasnieguši garīgo briedumu, jūs sapratīsiet, cik pamatīgi pretinieks iefiltrējies apkārtējā pasaulē. Viņš ir jūsu mājās, izklaides vietās, mēdijos, valodā — it visā, kas jūs ieskauj. Tomēr

vairumā gadījumu viņa klātbūtne paliek nemanīta.

Es vēlos atklāt jums to, kas ir visnoderīgākais un vēlamākais. Rakstos teikts: „Gudrība ir svarīgākā no visām lietām, tādēļ pieņemies gudrībā,” un es piebildei: „visos [savos] centienos uzsāc [rīkoties!]” (Salamana pam. 4:7). Es nevaru atļauties izniekot laiku, un arī jūs ne. Tādēļ ieklausieties!

Es skaidri atceros brīdi, kad izlēmu kļūt par skolotāju. Otrā pasaules kara laikā man bija nedaudz virs 20 un es dienēju par pilotu gaisa spēkos. Mūsu bāze atradās uz nelielas Aišimas saliņas. Šī mazā, nomaļā, pastmarkas lieluma saliņa atrodas tikai nedaudz uz ziemeļiem no Okinavas.

Kādu vasaras vakaru es vientuļi sēdēju uz klinčs, vērojot saulrietu. Gremdējos pārdomās par to, kā dzīvošu pēc kara, ja man paveiksies un es izdzīvošu. Par ko gan es vēlētos kļūt? Tieši to vakar izlēmu, ka vēlos būt skolotājs. Es nospriedu, ka skolotāji vienmēr mācās, un mācīšanās ir dzīves pamatmērķis.

1949. gadā es sāku pasniegt semināru Brigamsitijā. Vidusskolas laikā pats biju mācījies šajā semināra klasē.

Sākotnēji seminārā tika pasniegti trīs kursi: Vecā Derība, Jaunā Derība un Baznīcas vēsture. Man bija tas gods papildināt to ar agrā rīta Mormona Grāmatas nodarbībām. Es atgriezās no kara, ieguvis liecību par Mormona Grāmatu un izpratni par to, kā darbojas Svētā Gara dāvana.

Svētā Gara dāvana pasargās jūs ienaidnieka teritorijā

Jums visas dzīves garumā ir mācīts par Svētā Gara dāvanu, taču ar mācīšanu vien nepietiek. Pārējo ceļu varat noiet vienīgi jūs paši, un patiesībā jums tas ir jādara, lai atklātu, kā Svētais Gars var vadīt un pasargāt jūs katru personīgi.

Šis process ir vienāds gan jaunajiem vīriešiem, gan jaunajām sievietēm. Izpratne par to, kā Svētais Gars darbojas jūsu dzīvē, ir svarīgākais dzīves atklājums. Kad esat to atklājuši, jūs varat dzīvot ienaidnieka teritorijā, netiekot pievilkti vai iznīcināti. Neviens šīs Baznīcas loceklis — un tas nozīmē arī ikvienu no jums — nekad nepieļaus nopietnu kļūdu, netiekot iepriekš brīdināts ar Svētā Gara pamudinājumiem.

Iespējams, dažkārt, pieļaujot kļūdu, esat teikuši: „Es zināju, ka man nevajadzēja to darīt. Es jutu, ka tas nav pareizi,” vai arī: „Es zināju, ka man tas *jādara*. Man tikai trūka drosmes rīkoties!” Šie pamudinājumi nāk no Svētā Gara, kurš cenšas vai nu virzīt uz labu, vai arī brīdināt un atturēt no ļauna.

Ir noteiktas lietas, ko jūs nedrīkstat darīt, lai neaizvērtu šo saziņas kanālu. Jūs nevarat vienlaicīgi melot, krāpties, zagāt, rīkoties netikumīgi un uzturēt šo saziņu netraucētu. Neapmeklējiet vietas, kur valda atmosfēra, kas traucē garīgo saziņu.

Jums ir jāiemācās tīkties pēc jums pieejamā spēka un vadības un tad sekot tai, lai kas arī notiktu.

Kā pirmo savu darāmo darbu sarakstā ierakstiet vārdu *lūgšana*. Lielākoties jūs lūgsit klusībā. Jūs varat lūgt domās.

Jums vienmēr ir pieejama tieša saziņa ar savu Tēvu Debēsīs. Neļaujiet pretiniekam pārliecināt jūs, ka neviens otrā galā neklausās. Jūsu lūgšanas tiek sadzirdētas vienmēr. Jūs nekad neesat vieni!

Rūpējieties par savu ķermeni, esiet tīri! „Vai jūs nezināt, ka jūs esat Dieva nams un ka Dieva Gars jūsos māj?” (1. korintiešiem 3:16).

Uzmanīgi izlasiet apsolījumus, kas atrodami Mācības un Derību 89. nodaļā. Gudrības Vārds nesola nevainojamu veselību, tas sola pastiprinātu garīgo uztveri.

Turieties pa gabalu no tetovējumiem un tamlīdzīgām lietām, kas izkropļo jūsu ķermeni. Jūsu ķermenis tika radīts pēc Dieva tēla.

Praviešu padomi māca patiesību

Tagad es gribētu pavisam tieši izteikties par kādu tēmu.

Mēs zinām, ka mūsu dzimums tika noteikts pirmszemes dzīvē.¹ „Gars un ķermenis ir cilvēka dvēsele” (M&D 88:15). Baznīcas vadītājiem ļoti rūp jautājums par dzimumu, tāpat kā viss pārējais, kas saistās ar morāli.

Daži no jums, iespējams, ir jutuši vai jums ir teikts, ka esat piedzimuši ar traucētām tieksmēm un ka neesat vainīgi, ja padodaties minētajiem kārdinājumiem. Pateicoties doktrīnai, mēs zinām, ka, ja tā būtu taisnība, tas nozīmētu, ka jums ir atņemta rīcības brīvība, bet tas nav iespējams. Jūs vienmēr varat izvēlēties sekot Svētā Gara

pamudinājumiem un dzīvot morāli tīru un šķīstu dzīvi — dzīvot tikumīgu dzīvi.

Prezidents Gordons B. Hinklijs Vispārējā konferencē paziņoja: „Cilvēki vaicā mums par mūsu nostāju attiecībā pret tiem, kuri sevi uzskata par . . . gejiem un lezbietēm. Es atbildu, ka mēs mīlam viņus kā Dieva dēlus un meitas. Viņiem var būt zināmas tieksmes, kas ir spēcīgas un ko var būt grūti kontrolēt. Vairums cilvēku laiku pa laikam mēdz sastapties ar dažāda veida [kārdinājumiem]. Ja viņi šīm tieksmēm nepadodas, viņi var turpināt dzīvot tāpat kā pārējie Baznīcas locekļi. Ja viņi pārkāpj šķīstības likumu vai Baznīcas morāles standartus, viņi tiek pakļauti Baznīcas disciplinārsodam, tāpat kā citi.

Mēs vēlamies palīdzēt . . . stiprināt viņus, atbalstīt viņus problēmās un palīdzēt tikt galā ar grūtībām. Taču mēs nevaram stāvēt malā un noskatīties, kā viņi iesaistās amorālās darbībās vai cenšas atbalstīt, aizstāvēt un dzīvot, tā saucamajā, viendzimuma laulībā. Pieļaut to — nozīmētu noniecināt ārkārtīgi būtiskos un svētos Dieva iedibinātās laulības pamatus un tās mērķi — ģimenes veidošanu.”²

Šādi Prezidents Hinklijs uzrunāja Baznīcas locekļus.

Izmantojiet savu rīcības brīvību, lai atgrieztos un paliktu uz droša pamata

Rīcības brīvība bija pirmā no dāvanām, ko saņēma Ādams un Ieva: „Tu pats vari izvēlēties, jo tas tev ir dots” (Mozus gr. 3:17).

Arī jums ir tāda pati rīcības brīvība. Izmantojiet to gudri, atsakieties sekot netikliem impulsiem vai nesvētiem kārdinājumiem, kas iešaujas prātā. Vienkārši nedariet to, bet, ja darāt, pārtrauciet un atgriezieties. „Noraidiet jebkādu bezdievību” (Moronija 10:32).

Nespēlējieties ar dzīvības radišanas spēkiem, kas piemīt jūsu ķermenim, ne vienatnē, ne ar kādu no abu dzimumu pārstāvjiem. Tādi ir Baznīcas standarti, un tie nemainīsies. Pieaugot jūs sastapsieties ar kārdinājumu eksperimentēt un izmēģināt amorālu rīcību. Nedariet to!

Atslēgvārds ir *disciplīna* — pašdisciplīna. Vārds *disciplīna* ir cēlies no vārda *mācekļis* jeb *sekotājs*. Esiet Glābēja mācekļi-sekotāji, un jūs būsiet drošībā.

Iespējams, jūsu vidū ir tādi, kas domā: „Es jau esmu pielāvis tādu vai citādu smagu kļūdu. Nu jau ir par vēlu.” Nekad nav par vēlu.

Gan ģimenē, gan seminārā jums ir mācīts par Jēzus Kristus veikto Izpirkšanu. Izpirkšanu var salīdzināt ar dzēšgumiju. Tā var izdzēst jūsu vainu un sekas jebkam, kas liek justies vainīgam.

Vainas izjūta nodara garīgas sāpes. Necietiet no hroniskām sāpēm! Atbrīvojieties no tām! Pieveiciet tās! Nožēlojiet grēkus — ja nepieciešams, nožēlojiet atkal, atkal, atkal un atkal, līdz jūs (nevis ienaidnieks) kļūsiat noteicēji pār savu dzīvi.

Pilnīgs miers iegūstams, bieži nožēlojot grēkus

Dzīve, kā izrādās, ir pārbaudījumu un kļūdu virkne. Pievienojiet darāmo darbu sarakstam norādi — „bieži nožēlot grēkus”. Tas sniegs jums pilnīgu mieru, kas nav nopērkams par laicīgu naudu. Izpratne par Izpirkšanu, iespējams, ir svarīgākā no patiesībām, ko varat apgūt savā jaunībā.

Ja šobrīd biedrojaties ar cilvēkiem, kuri nevis iedvesmo, bet velk jūs uz leju, pārtrauciet to un nomainiet draugu loku. Var gadīties, ka reizēm jutīsieties vieni vai vientuļi. Tādos brīžos uzdodiet sev būtisku jautājumu: „Vai esot vienatnē, es esmu labā kompānijā?”

Nav viegli atbrīvoties no ieraduma, kam esam ļāvuši sevi sasaistīt. Taču jums ir spēks, lai to paveiktu. Nekrītiet izmisumā! Praviētis Džozefs Smits mācīja, ka „visām būtņēm, kurām ir ķermeņi, ir vara pār tiem, kam nav ķermeņa”.³ Jūs spējat pretoties kārdinājumam!

Maz ticams, ka jūs jebkad sastapsieties ar pretinieku aci pret aci; viņš sevi neatklāj. Taču pat, ja viņš pats personīgi ierastos pārbaudīt un kārdināt jūs, jums ir priekšrocība. Jūs varat pielietot savu rīcības brīvību, un viņš būs spiests atstāties.

Izmantojiet semināra svētības

Jūs neesat parasti. Jūs esat ļoti īpaši. Jūs esat izņēmums. Kā es to varu zināt? Es zinu to, jo jūs esat dzimuši laikā un vietā, kur caur mācībām un aktivitātēm mājās un Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcā jūsu dzīvē var

ienākt Jēzus Kristus evaņģēlijs. Un, kā teicis Tas Kungs, šī ir „[vienīgā patiesā un dzīvā baznīca] uz visas zemes virsmas” (M&D 1:30).

Ir vēl citas lietas, ko jūs varētu pievienot savam darāmo lietu sarakstam, taču jūs jau paši zināt, kas jums būtu jā dara un ko nevajadzētu darīt savā dzīvē. Jūs varat atšķirt labo no ļaunā, un līdz ar to nav nepieciešams, lai jums tiku pavēlēts visās lietās.

Nešķiediet velti šos semināra mācību gadus. Izmantojiet lielo, jums dāvāto svētību — apgūt Baznīcas doktrīnas un praviešu mācības. Apgūstiet to, kas ir pats vērtīgākais. Tas svētīs jūs un jūsu pēcnācējus daudzās turpmākajās paaudzēs.

Nepaies ilgs laiks, kad jūs jau būsit precējušies un jums būs bērni — ģimene, kurai būtu jābūt saistītai templī. Mēs lūdzam par jums, lai noliktā laikā jūs būtu droši iekārtojušies kādā no ģimeņu bīskapijām vai draudzēm.

Ejiet uz priekšu ar cerību un ticību

Nebaidieties no nākotnes. Ejiet uz priekšu ar cerību un ticību. Atcerieties par dievišķo Svētā Gara dāvanu. Mācieties, kā no tās mācīties. Mācieties tiekties pēc tās. Mācieties dzīvot pēc tās. Mācieties vienmēr lūgt Jēzus Kristus Vārdā (skat. 3. Nefijs 18:19–20). Tad jūs apmeklēs Tā Kunga Gars un jūs tiksiet svētīti.

Mēs jums pilnībā uzticamies.

Es dalos ar jums savā liecībā — apliecinājumā, ko saņēmu savā jaunībā. Un jūs ne ar ko no manis neatšķiraties. Jums ir tikpat lielas tiesības saņemt šādu liecību un apliecinājumu kā jebkuram citam. Tas atnāks pie jums, ja būsit to pelnījuši. Es lūdzu, lai pār jums nāktu Tā Kunga svētība — lai arī jums būtu šī liecība un lai tā vadītu jūs ceļā uz laimīgu nākotni! ■

No uzrunas semināra simtgadei veltītajā pārraidē 2012. gada 22. janvārī.

ATSAUCES

1. Skat. „Ģimene — Vēstījums pasaulei”, *Liahona*, 2010. g. nov., 129. lpp.; skat. arī Mozus gr. 3:5; Ābrahāma 3:22–23.
2. Gordon B. Hinckley, „What Are People Asking about Us?”, *Ensign*, 1998. g. nov., 71. lpp.
3. *Baznīcas prezidentu mācības: Džozefs Smits* (2007. g.), 211. lpp.

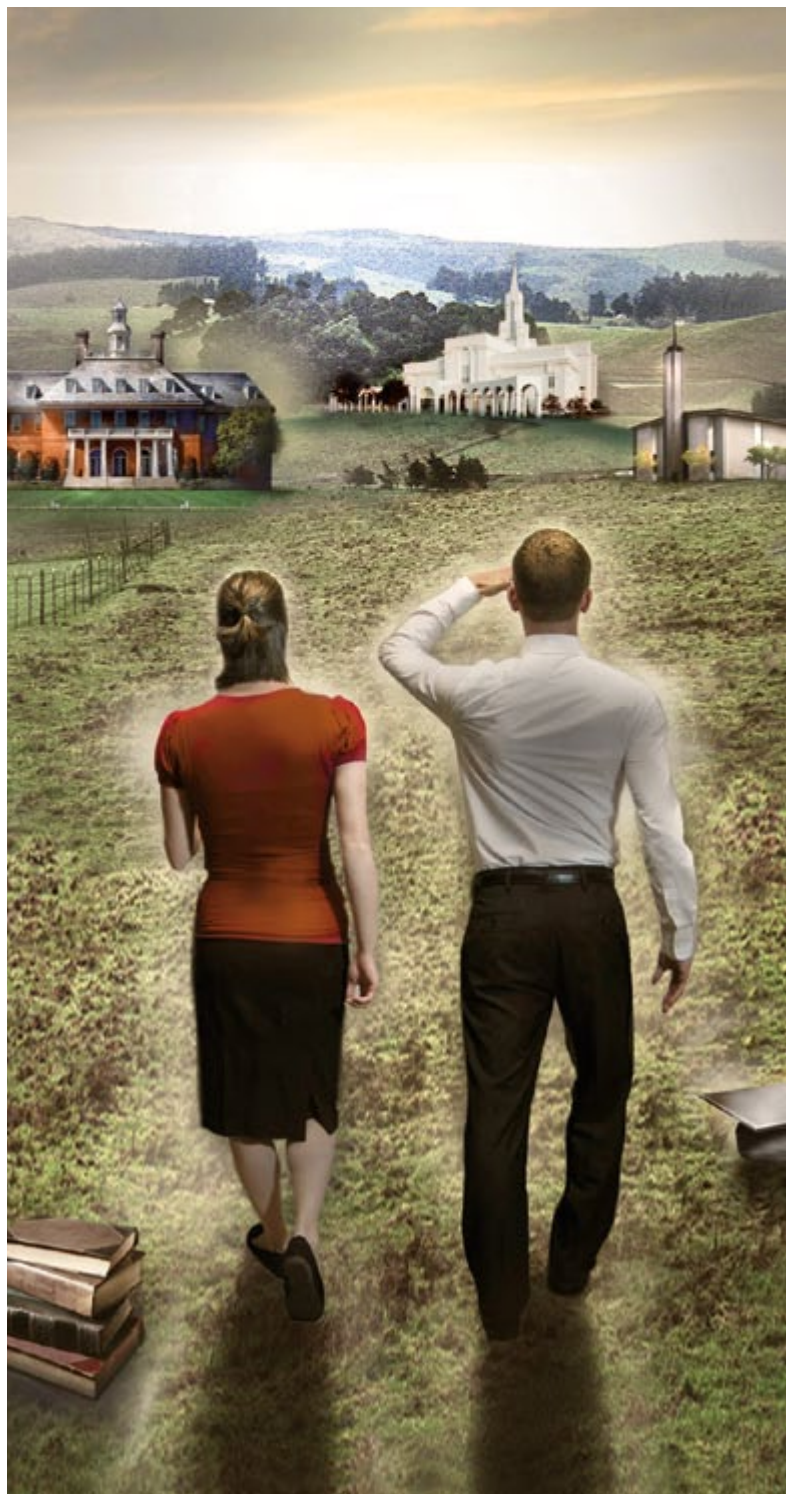

Pilns uzrunas teksts

Skatiet vai klausieties Prezidenta Pekera uzrunu seminary.lds.org/history/centennial.

Nešķiediet velti šos semināra mācību gadus. Izmantojiet lielo, jums dāvāto svētību — apgūt Baznīcas doktrīnas un praviešu mācības. Apgūstiet to, kas ir pats vērtīgākais.

ES LŪDZU PĒC DROSMES

Mani vecāki ir Baznīcas locekļi, taču viņi nav sevišķi aktīvi. Reizēm tas izraisa konfliktus, jo viņi uzskata, ka laika pavadīšanai ar ģimeni jābūt pirmajā vietā — viņuprāt, tas ir svarīgāk par Baznīcas apmeklēšanu, savu Baznīcas aicinājumu paaugstināšanu un citiem pasākumiem.

Tā kā esmu Sākumskolas vadītāja un dziedu bīskapijas korī, Baznīcas sanāksmes dažkārt traucē veikt pienākumus ģimenē. Kādu dienu, kad gatavojos doties uz Vispārējās konferences translāciju mūsu Antananarivo sanāksmju namā, vecāki atgādināja man, ka mums ir viesi.

„Tev ir jāizvēlas starp ģimeni un Baznīcu,” teica māte, „vai nu tu atsakies no konferences un paliec ar mums, vai arī dodies uz konferenci un izciet sodu.”

Nolēmu nestrīdēties ar māti. Tā vietā veltīju kādu brīdi, lai lūgtu Debesu Tēvam drosmi un spēku. Es lūdzu arī, lai Viņš man palīdzētu zināt, kā rīkoties. Vai man palikt kopā ar ģimeni, vai arī doties uz baznīcu, lai dzirdētu pravieša vārdus?

Tiklīdz beidzu lūgt, es sajutu Svēto Garu. Jutu, kā Gars iedrošina mani pateikt mātei, cik svarīgi man ir doties

uzklausīt pravieti. Es jutu, ka man jāpasaka viņai, ka es saņemšu gudru padomu ne tikai tagadējai dzīvei, bet arī nākotnei.

Dievs var paveikt brīnumainas lietas, un Viņš mikstināja manu vecāku sirdis tā, ka viņi atļāva man doties uz Vispārējo konferenci, nesaņemot sodu. Šī bija ievēribas cienīga pieredze manā dzīvē. Tas apliecināja, cik patiesi ir Svēto Rakstu vārdi: „Ar Svētā

Gara spēku [mēs varēsim] zināt patiesību par visu” (Moronija 10:5).

Es zinu, ka, ja vien mēs rīkojamies, pamatojoties uz evaņģēlija principiem, un ieklausāmies Garā, mūsu izvēle vienmēr darīs mūs laimīgus. Šī pieredze stiprināja manu liecību, ka Dievs ir mums līdzās un ka Svētais Gars palīdz mums mūsu dzīvē. ■

Feija Šanarivelo, Madagaskara

Tiklīdz beidzu lūgt, es jutu, kā Svētais Gars iedrošina mani pateikt mātei, cik svarīgi man ir doties uzklausīt pravieti.

ESMU ŠEIT PIEDERĪGA

Pirms pievienojos Baznīcai biju ļoti nelaimīga. Kad man bija septiņi gadi, vecāki izšķīrās un manu tēvu ielika cietumā. Mana māte bija alkoholiķe un zaudēja visu, kas viņai dārgs. Mani aizsūtīja dzīvot audžuģimenē.

Visa tā rezultātā es pieaugu daudz ātrāk nekā daudzi no maniem vienaudžiem. Es nekad nekur īsti neiederējos, tādēļ pastāvīgi biju dumpīgi noskaņota. Lai gan biju vēl maza, sāku smēķēt un darīt citas lietas, kas, kā tagad saprotu, bija pretējas Gudrības Vārdam. Biju pārliecināta, ka esmu nolemta neveiksmīgai dzīvei.

Tikai viens mani darīja laimīgu — palīdzība līdzcilvēkiem, vai nu kopīgi veicot uzkopšanas darbus, vai uzklautos stāstus no viņu dzīves. Es izmisīgi vēlējos, lai cilvēki zinātu, ka var uz mani paļauties. Reiz es devos atvaļinājumā un satiku vecu sievieti, kurai nolēmu kalpot, uzklautos viņu. Viņa bija kristiete un iesāka runāt ar mani par reliģiju.

Es nekad tā īsti nebiju ticējusi Dievam. Brīžos, kad man bija šķitis, ka *varbūt* Viņš pastāv, es vainoju viņu visās nebūšanās, ko biju pieredzējusi. Taču, kad šī sieviete man skaidroja, cik svarīgi ticēt Dievam, jutos ieintrigēta. Pirms devos projām viņa pateica kaut ko īpaši interesantu: „Mormoņi ievēro Dieva baušļus.”

Es nekad nebiju dzirdējusi par mormoņiem, tā nu, pārnākot mājās, iegāju internetā un sāku meklēt informāciju. Es uzgāju mormon.org un

pasūtīju bezmaksas Mormona Grāmatas eksemplāru. Pēc dažām dienām misionāri to piegādāja.

Nebiju pārliecināta, vai spēšu sākt ticēt Dievam, taču misionāri palīdzēja man atklāt, ka es varu ne vien ticēt, bet arī iepazīt Viņu. Uzsākot lūgt un studēt Mormona Grāmatu, atskārtu, ka esmu uzsākusi brīnišķu ceļu uz laimi. Es atmetu smēķēšanu. Pārstāju vainot Dievu un sāku pateikties Viņam par visām labajām lietām savā dzīvē. Es uzzināju, ka Viņa Dēls ir izcietis gan par maniem grēkiem, gan visām ciešanām, ko jebkad esmu izjutusi. 2007. gada 28. oktobrī es tiku kristīta Viņa Baznīcā.

Ja pati personīgi nebūtu piedzīvojusi, ka vilšanos var aizstāt laime, neticētu, ka tas ir iespējams. Man ļoti patik

pildīt savu aicinājumu Sākumskolā, un es esmu pateicīga par man doto iespēju — palīdzēt organizēt kalpošanas projektu Polijas jauno neprecēto pieaugušo konferencē. Jēzus Kristus evaņģēlijs ir darījis mani laimīgu, un iespēja — regulāri palīdzēt citiem caur kalpošanu Baznīcā — dara mani vēl laimīgāku. Visu, ko šobrīd daru, es daru ar tīru mīlestību Jēzus Kristus dēļ. Es ticu, ka dzīve ir skaista, un ka, pat sastopoties ar grūtībām, mēs nepazudisim, ja sekosim Glābējam.

Sievietei, ko satiku, bija taisnība: ticībai Dievam *ir* izšķiroša nozīme. Mēs nevaram atrast vietu dzīvē, ja neesam Viņu iepazīnuši. Esmu pateicīga, ka beigu beigās esmu nonākusi tur, kur zinu, ka esmu piederīga. ■

Dorota Mušala, Polija

***Viņa pateica kaut ko īpaši interesantu:
„Mormoņi ievēro Dieva baušļus.”***

PASTĀSTI MUMS PAR SAVU BAZNĪCU

Braucot apciemot brāli, es sēdēju lidmašīnas aizmugurē, kur parasti sēž stjuartes. Šajā zonā krēslu rindas atrodas iepretim viena otrai.

Stādoties priekšā apkārtsēdošajiem, ieminējos, ka mācišos Brigama Janga universitātē. Kāds vīrietis, kas sēdēja man iepretī, teica, ka viņa meitai esot tuva draudzene, kas tikko devusies pilnlaika misijā. Viņa meita par mūsu Baznīcu zinot pavisam nedaudz, bet viņš nezina praktiski neko. Kāda no stjuartēm tūlīt pat paziņoja, ka viņa gan negribētu piederēt „tai baznīcai”, jo tā apspiežot sievietes. Vīrietis teica, ka arī viņš esot dzirdējis ko līdzīgu — ka Pēdējo dienu svēto sievietes tiekot vērtētas zemāk nekā vīrieši, ka viņām nepiešķirot priesterību, ka viņas nevarot prezidēt sanāksmēs un ka Baznīcu pārvalda vīrieši.

Tad viņš pievērsās man un vaicāja: „Ko *jūs* par to domājat?” Visi septiņi cilvēki pagriezās uz manu pusi un gaidīja.

Mana sirds sāka dauzīties. Bērnībā šādam gadījumam biju iegaumējusi Ticības apliecinājumus, savukārt pusaugu vecumā un jaunietes gados trenējusies dalīties liecībā par Džozefa Smita vīziju un Mormona Grāmatu. Taču man nebija ne mazākās jausmas, kā atbildēt uz šī vīrieša jautājumu. Es klusībā lūdzu, lai mani vadītu Debesu Tēvs.

Un tad pateicu pirmo, kas iešāvās prātā: „Jūs vienkārši neko nezinaat par Palīdzības biedrību.” Viņu sejas

izteiksme liecināja, ka viņi to tik tiešām nezina.

„Priesterība funkcionē sadarbībā ar sievietēm, un visas sievietes ir Palīdzības biedrības locekles,” es paskaidroju. „Mums ir sieviešu kārtas Palīdzības biedrības prezidente, kas vada Baznīcas sieviešu aktivitātes visā pasaulē. Sievietēm ir pienākums ienest maigumu un žēlsirdību Baznīcas locekļu dzīvē, it īpaši ģimenes dzīvē.”

Apkārtējie uzmanīgi klausījās.

„Mēs dzīvojam savādā laikā, kad dažas no sievietēm vēlas, lai sievietes rīkotos, domātu un būtu kā vīrieši. Taču mēs ticam, ka Dievs dala veicamos pienākumus. Mēs sagaidām, lai

sievietes būtu sieviešu vadītājas un kopā ar vīrieti vadītu savu ģimenes dzīvi. Vīrieši ļoti paļaujas uz mūsu padomu šajās jomās. Valda taisnīgs līdzsvars. Tas padara mūsu Baznīcas organizācijas un ģimenes daudz veiksmīgākas. Un mēs patiesi ticam, ka ne vīrs ir kas bez sievas, ne sieva bez vīra mūsu Kungā (skat. 1. korintiešiem 11:11). Mēs ticam, ka mēs viens bez otra neesam pilnīgi. Mēs ticam, ka esam radīti, nevis lai sacenstos, bet gan lai viens otru papildinātu.”

Kad beidzu, jutos svētīta. Es zināju, ka manis teiktie vārdi nāk no Gara. Visi apkārtējie šķita apmierināti ar manu skaidrojumu. Pēc tam vīrietis

Es pateicu pirmo, kas iešāvās prātā: „Jūs vienkārši neko nezinaat par Palīdzības biedrību.”

teica: „Pastāsti mums vairāk par savu baznīcu.”

Tad, nākamo divu stundu laikā, man pavērās priekpilna iespēja runāt par Atjaunošanu, atbildēt uz jautājumiem un liecināt par man tik mīlo evaņģēliju. ■

Šauna Mūra, Virdžīnijas štats, ASV

VAI MAN IZVĒLĒTIES DARBU VAI BAZNĪCU?

Mēs ar sievu apprecējāmies 1981. gadā Tokijas Templī Japānā. Mūsu laulības dzīves sākums nebija viegls. Biju pateicīgs, ka man ir darbs, bet mums bija grūti segt visus izdevumus. Mēs lūdzām Debesu Tēva palīdzību un darijām visu iespējamo, lai savilkto galus un nomaksātu desmito tiesu. Mēs zinājām, ka, ja

vien paļausimies uz

To Kungu, Viņš par mums gādās.

Vienas nedēļas laikā gan mana sieva, gan kāds no draugiem iedeva man nelielu izgriezumu no avīzes. Tas bija sludinājums par pilnlaika angļu valodas skolotāja vietu.

Es aizsūtīju minētajam uzņēmumam savu CV un mani

uzaicināja uz darba interviju. Pārrunu beigās intervētājs man jautāja: „Savā CV jūs bijāt ierakstījis, ka esat bijis iesaistīts brīvprātīgo darbā kā Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas misionārs. Tas nozīmē, ka svētdienās jūs apmeklējat baznīcu, vai ne? Ja jums būtu jāizvēlas, vai svētdienās iet uz baznīcu vai uz darbu, ko jūs izvēlētos?”

Bija grūti atbildēt, jo man bija nepieciešams labāks darbs. Taču pēc neliela pārdomu brīža, es teicu: „Es dotos uz baznīcu.”

Neizprotami smaidot, intervētājs noteica: „Ak tā.” Tad viņš sarunu ar mani beidza, apsolījis, ka līdz vakaram uzņēmums pieņems lēmumu un ka man jāpiezvana, lai uzzinātu rezultātu. Es izgāju, domājot, ka esmu cietis neveiksni.

Vēlāk tovakar, kad pienāca laiks piezvanīt, es ar lielām bailēm uzgriezu uzņēmuma telefona numuru.

„Kādi ir intervijas rezultāti?” jautāju sekretārei. „Esmu izgāzies, vai ne?”

Viņas atbilde gan pārsteidza, gan iepriecināja.

„Mēs gribētu, lai jūs pie mums strādātu,” viņa teica.

Aptuveni pēc mēneša es uzzināju, kādēļ biju dabūjis šo darbu. Sekretāre pastāstīja, ka intervētājs dzīvojot tieši blakus Pēdējo dienu svēto pilnlaika misionāriem. Viņš bieži redzot, kā misionāri no rītiem mundri brauc uz savu darbu ar divriteni.

„Viņš nosprieda, ka, tā kā

Intervētājs man jautāja: „Ja jums būtu jāizvēlas, vai svētdienās iet uz baznīcu vai uz darbu, ko jūs izvēlētos?”

apmeklējat to pašu baznīcu, jūs pie mums strādāsiet tikpat čakli kā misionāri savas baznīcas labā,” viņa teica. „Ak, jūs, laimīgais!”

Kopš tā laika mūsu ģimenei vienmēr ir bijis viss nepieciešamais.

Atmiņas par šo īpašo pieredzi mani vienmēr iedrošina un nomierina. Es zinu, ka Dievs bieži vien svētī Savus bērnus caur citiem cilvēkiem. Nevaru izteikt, cik pateicīgs esmu savai sievai un draugam, ka viņi juta iedvesmu iedot man šo avīzes sludinājumu, cik pateicīgs esmu uzcītīgajiem misionāriem un viņu izcilajam piemēram un cik pateicīgs esmu žēlastīgajam, mīlošajam un gādīgajam Debesu Tēvam, kas var ar brīnumainu spēku iesvētīt visu pieredzēto mūsu labumam. ■

Kenijs Iši, Japāna

Būt šķīstam

NEŠĶĪSTĀ PASAULĒ

Izdevniecība „Baznīcas žurnāli” tikās ar jaunajiem pieaugušajiem no dažādām pasaules malām, lai pārrunātu, ar kādām grūtībām viņi sastopas un kādas svētības pieredz, turpinot būt šķīsti pasaulē, kas netur vērtē šķīstību un pat smejas par to. Pēc mūsu domām, šī atklātā, godīgā un sirsnīgā diskusija pacilā un iedvesmo, un mēs ceram, ka arī jūs uziesiet šajos komentāros to, kas jums palīdzēs novērtēt laulības un fiziskās tuvības svētumu.

Kā evaņģēlija mācības palīdz jums saglabāt šķīstību, kad tik daudzi attaisno netikumību?

Martins Isaksens, Norvēģija: Svētajos Rakstos teikts, ka jābūt šķīstam. Man ar to pietiek.

Lizija Dženkinsa, Kalifornijas štats, ASV: Šķīstība nozīmē saistības. Mums jādzīvo saskaņā ar tām. Tas ir dzīvesveids.

Liza Vesta, Anglija: Man ļoti palīdz izpratne par to, kas esmu, izpratne, ka dzīvē ir kas vairāk par šo mirkli un šo nakti. Man ļoti palīdz pestīšanas iecere, kaut gan pusaudzes gados es to nevarēju detalizēti izskaidrot. Mūžīgās laulības koncepcija ir brīnišķīga! Izprotot šīs saistības, cilvēki atskārš, cik tas ir neticami, ka Dievs sūtījis mūs šeit, ģimenēs, un devis mums baušļus, lai mēs būtu

ne vien pasargāti, bet arī laimīgi. Es dzīvoju saskaņā ar šiem principiem un stāstu par tiem saviem draugiem, sakot: „Es nedzeršu!” vai „Es neiešu uz šo ballīti!”, vai „Es to nedarišu!”, un viņi izturas pret mani ar cieņu. Beigu beigās viņi pat iestājas par mani. Man lielu spēku dod izpratne, ka esmu vērtīga kā Dieva bērns un ka Debesu Tēvs pazīst mani un tik tiešām gādā par mani.

Anna (Aņa) Vlazova, Krievija: Man ļoti palīdz domas par to, ka esmu daļa no dievišķas ģimenes. Es mīlu un cienu Dievu, un nevēlos, lai Viņam būtu kauns par manām izvēlēm.

Kailija Vitmora, Floridas štats, ASV: Esmu pārliecināta, ka tieši izpratne par ģimenes svētumu ir devusi man spēcīgu apņemšanos dzīvot

saskaņā ar šķīstības likumu. Un vēl arī izpratne, ka baušļu pārkāpšanai ir negatīvas sekas, ko nevēlos piedzīvot.

Falande (Faja) Tomasa, Haiti: Esmu patiešām domājusi par to, ko saka citi: „Kādēļ gaidīt, ja vari dabūt visu jau tagad?” Taču esmu prātojusi arī, cik ilgi šāda laime var turpināties. Es labāk dzīvoju saskaņā ar šķīstības likumu, lai, dienai beidzoties, justu mieru.

Hipolīts (Hips) Kouadio, Kotdivuāra: Man ļoti palīdz Vēstījums pasaulei: „Mēs paziņojam, ka Dievs ir pavēlējis, lai svētais radišanas spēks tiktu izmantots vienīgi starp vīrieti un sievieti, kuri ir likumīgi salaulāti kā vīrs un sieva.”¹

Vēl vien lieta, kas man palīdz ir tas, kā Baznīcas vadītāji izskaidro mums šķīstību. Viņi brīdina mūs no tā, kas noved pie netikumības, un māca, ka, ļaunprātīgi izmantojot savu ķermeni, mēs nodarām pāri dvēselei. Elders Džefrijs R. Holands māca, ka Glābējs samaksāja par to, lai mums kādu dienu būtu augšāmcelts ķermenis. Lai pateiktos par Viņa maksāto cenu, mums jāpaglabā savs ķermenis tīrs.²

Liza: Es atceros kādu pavisam konkrētu sarunu, kas man bija ar

„Glābējs samaksāja par to, lai mums kādu dienu būtu augšāmcelts ķermenis. Lai pateiktos par Viņa maksāto cenu, mums jā saglabā savs ķermenis tīrs.”

kādu meiteni 15 gadu vecumā. Mēs runājām par to, ka es neatzīstu intīmo tuvību pirms laulībām, un es atceros, kā viņa teica: „Jā, bet ja nu tas vienkārši gadās? Kas būtu, ja kādu nakti, tu vienkārši . . . ?” Taču es zināju, ka man ir izvēle. Nekas tā vienkārši „negadās”.

Šķiet neticami, ka Debesu Tēvs ir dāvājis mums rīcības brīvību un baušļus, lai darītu mūs brīvus, bet Sātans dara visu iespējamo, lai mūs sasaistītu un ierobežotu. Runājot par brīžiem, kad kaut kas varētu „gadīties”, mana draudzene domāja ballītes, kur jaunieši iedzer un nošķiras pa pāriem. Bet es neatļaujos nokļūt šādās situācijās. Izvēlei nebūtu jānotiek pašās beigās, kad sakām jā vai nē. Izvēle jāizdara pirms tam, jautājot sev: „Vai iešu uz šo ballīti?”

Iepriekš visu neizsverot un nepadomājot par sekām, daudzi darīs, ko tajā mirklī iegribas. Taču, sakot sev: „Es beigu beigās vēlos tādu un tādu rezultātu, tādēļ es izdarišu tādu un tādu izvēli”, jūs izvairīsieties no daudzām nepatīkšanām.

Jūs pieminējāt rīcības brīvību un baušļus. Bet vai derības — kristību un tempļa derības — palīdz jums dzīvot saskaņā ar saviem standartiem?

Faja: Domājot par savu dzīvi pirms kristībām, varu teikt, ka, noslēdzot derības, mana dzīve ir kļuvusi daudz, daudz jēgpilnāka. Tas ir apbrīnojami, ka, pateicoties Izpirkšanai, mums var tikt piedots. Atceroties noslēgtās derības, es sāku domāt par grēku nožēlošanu, par to,

kā kļūt labākai un turpināt doties uz priekšu.

Aņa: Īpaši templī mēs varam saskatīt mūžīgo perspektīvu. Templis palīdz padomāt ne tikai par šodienu, bet arī par mūžību, un tādējādi mēs varam izdarīt gudrāku izvēli.

Lizija: Bieži vien mums šķiet, ka intīmā tuvība ir slikta, taču tā nav. Tai vienkārši jābūt saskaņotai ar atbilstošām pilnvarām, jānotiek atbilstošā laikā un ar īsto cilvēku. Tāda ir derību būtība. Mēs uzņemamies saistības. Mēs sakām: „Es patiešām esmu gatava šim solim manā dzīvē.” Derības palīdz man, jo es zinu, ka daru visu pareizā secībā. Un es zinu, ka, darot to, ko vēlas Debesu Tēvs, es būšu laimīgāka.

Džonatans Tomazini, Francija: Laužot noslēgtās derības, es nebūtu patiess pret sevi un es nebūtu patiess Dieva priekšā. Laulību derība palīdz man apzināties, ka vēlos piedāvāt savai sievai sevi kā vīru, kuram ir paškontrolle, kurš ir gatavs būt par labu vīru un ir saglabājis sevi šķīstu.

Pasaulē valda daudz argumentu, no kuriem daudzi šķietami pārliecinoši un sarežģīti pamato, kādēļ šķīstības likums ir novecojis. Kādus argumentus esat dzirdējuši un kā jūs esat atbildējuši tiem, kas apstrīd jūsu standartus?

Lizija: Atceros, ka pēdējā vidusskolas klasē skolotāja deva mums nelielu „padomu”. Viņa bija apprecējusies uzreiz pēc vidusskolas beigšanas, un tas beidzās neveiksmīgi, tā nu viņa mums būtībā pateica, ka „jūrā ir ļoti daudz zivju”, ar to domājot, ka

STANDARTI UN ATSLĒGA

„Mūsu standarti ir un paliek atturēšanās pirms laulībām un pilnīga uzticība laulības ietvaros. Lai cik vecmodīgi mēs šķistu, lai cik noniecināti tiktu šie standarti, lai cik pielaidīgi būtu citi, mēs nepiekāpsimies, mēs nevaram būt pielaidīgi. . . .

Jūs esat konfirmēti ar Svētā Gara dāvanu. Pirms lēmuma pieņemšanas jūs dzirdēsiet apstiprinājuma vai brīdinājuma čukstus. Svētais Gars var virzīt jūs projām no Jauna un atvest jūs atpakaļ, ja esat nomaldījušies un zaudējuši ceļu. Vienmēr atcerieties, ka jūs esat Dieva dēli un meitas! Sātans nevar jūs mūžīgi turēt ieslodzījumā. Jums ir grēku nožēlošanas atslēga, kas vienmēr atvērs cietuma durvis.”

Prezidents Boids K. Pekers, Divpadsmit apustuļu kvoruma prezidents, „Do Not Fear”, *Liahona*, 2003. g. maijs, 26. lpp.

mēs varam daudz ko izbaudīt, varam izmēģināt dažādus kandidātus. Atceiros, es biju šokēta, ka mana skolotāja var pateikt ko tādu. Kopš tā laika uzskatu — jā, apkārt ir daudz cilvēku, bet es nevēlos daudzus!

Džonatans: Kāda paziņa reiz teica, ka, veidojot attiecības, viņa vēloties pārliecināties, vai viņai ar otru cilvēku ir seksuāla saderība. Kā piemēru viņa minēja kādu puisi, kurš viņai bija patīcis, taču pēc fiziskas tuvības viņa jutusi, ka viņi nav saderīgi, un viņu attiecības neesot izdevušās. Viņa izmantoja šo pieredzi, lai pamatotu savu viedokli, un tas bija diezgan pārliecinoši. Beigu beigās paskaidroju viņai, ka, saskaņā ar maniem uzskatiem, cilvēki var viens otru pamatīgi iepazīt arī citos veidos un ka, tā rīkojoties un dzīvojot saskaņā ar šķīstības likumu, viņi vairo savstarpējo uzticību, un apprecoties viņiem būs daudz lielāka saderība.

Aņa: Izplatītākais arguments, ko pastāvīgi nākas dzirdēt, ir tāds, ka, ja cilvēki mīl viens otru, tas ir OK — fiziskā tuvība vienkārši ir veids, kā izpaust mīlestību.

Martins: Dzirdot aizbildinājumu — „mēs mīlam viens otru”, prātā nāk prezidenta Spensera V. Kimbala vārdi. Viņš ir teicis, ka tad, kad cilvēki domā, ka ir iemilējušies, pārāk bieži pa durvīm lavās iekāre.³ Tā tas ir ar daudziem, kuriem ir intīmas attiecības pirms laulībām: kaut arī viņi paši domā, ka mīl viens otru, patiesībā tas, ko viņi izjūt, ir iekāre. Ja viņi tik tiešām viens otru mīlētu, viņi izjustu viens pret otru lielāku cieņu, atbalstītu

viens otru un saprastu, ka vēl nav pienācis laiks stāties intīmās attiecībās. Un personīgi man šķiet, ka intīmās attiecības pirms laulībām liecina, ka, lai kā arī mums pašiem šķistu, patiesībā mēs negrasāmieš viens otru atbalstīt. Jo, ja mēs neesam spējīgi palīdzēt viens otram dzīvot saskaņā ar standartiem tagad, tad kā gan mēs spēsim atbalstīt viens otru vēlāk?

Kailija: Dažiem, kas netic Dievam, šķiet, ka Bībeles mācības un šķīstības likums ir novecojis. Vidusskolā man bija daži draugi, kas būtībā bija ateisti vai agnostiķi, un man bija arī viena draudzene, kas īsti neticēja tam, ko māca viņas reliģija. Viņa vienkārši dzīvoja tā, kā gribēja, saskaņā ar to, kas viņai šķita pareizi. Intīmās attiecības, no viņas skatpunkta, sniedz apmierinājumu, un viss, kas ierobežo šāda apmierinājuma gūšanu, ir nevēlams.

Man šķiet, draudzene jutās pārsteigta, ka ticu Bībelei un Dieva baušļiem, taču es centos palīdzēt viņai saprast, ka neuzskatu baušļus par ierobežojumiem, ka dzīvoju saskaņā ar tiem, jo tie palīdz man būt laimīgākai. Lai gan mūsu viedokļi bija atšķirīgi, viņa izturējās pret mani ar cieņu, un mēs turpinājām būt ļoti labas draudzenes.

Lizija: Uz visiem šiem argumentiem var atbildēt, izmantojot evaņģēlija pamatprincipus. Ja mēs ticam, ka ir Dievs, ja ticam, ka ir kāda pārāka iecere, ja ticam, ka ir jāatskaitās par savu rīcību, ja ticam, ka ir kāds, kas mūs mīl un par mums rūpējas, un ja ticam, ka mums patiešām ir liela

vērtība, jo esam Dieva bērni, pastāv daudz lielāka iespējamība, ka mums būs augsta pašvērtības sajūta un mēs izturēsimies pret savu ķermeni ar cieņu. Ja cilvēki to nezina vai netic šiem principiem, viņi meklē apliecinājumu savai vērtībai citviet, no citiem cilvēkiem.

Kāda ietekme vai piemērs ir palīdzējis jums apņemties dzīvot saskaņā ar šķīstības likumu?

Hips: Man reiz bija istabas biedrs, kurš bija saderinājies. Kādu dienu mēs runājām par viņa drīzo laulības dzīvi, un kāds jautāja: „Kādas saistības, pēc jūsu abu domām, palīdzēs jums būt stipriem?” Viņš atbildēja: „Šķīstības likuma pārkāpšana varētu izpostīt mūsu attiecības. Tādēļ mēs izlēmām, ka mēs nekad nedarīsim

„Es neuzskatu baušļus par ierobežojumiem, es dzīvoju saskaņā ar tiem, jo tie palīdz man būt laimīgākai.”

ko tādu, par ko justos neērti bīskapa vai mūsu vecāku priekšā.” Tas ir atstājis uz mani paliekošu iespaidu.

Džonatans: Tagad, esot jaunajam pieaugušajam, man ir vieglāk ieklausīties praviešos un apdomāt Baznīcas vadītāju teikto. Taču pirms šī vecuma sasniegšanas liela daļa atbildības, pēc manām domām, gulstas uz vecāku un ģimenes pleciem. Baznīca var sniegt mums informāciju un dot daudz lielisku padomu, taču tieši manas ģimenes piemērs palīdzēja man saprast, ka evaņģēlijs dara mūs laimīgus.

Liza: Kad es augu, tuvākā mana vecuma Baznīcas locekle dzīvoja pusotras stundas attālumā un skolā nebija citu Baznīcas locekļu. Taču es patiešām novērtēju, ka, lai gan biju vienīgā, manas vadītājas vienmēr nāca uz jauniešu vakariem, viņas vienmēr apmeklēja semināru un vienmēr ieradās, lai mācītu man stundas — ik reizi. Viņas nekad neteica: „Mums ir tikai viena studente, tādēļ šodien stundu var nemācīt.” Esmu pārliecināta, ka daudz iemācījos, tomēr visspilgtāk atmiņā palicis tas, cik manas vadītājas bija konsekventas. Un, pateicoties viņām, man tika dota iespēja sajust Svēto Garu.

Es uzskatu, ka mēs nemaz nespējam pilnībā novērtēt Svētā Gara dāvanu. Lai gan man bija vecāki, ģimenes locekļi un vadītājas, esot skolā, es biju pati par sevi. Taču ar mani bija Gars. Tā nu varu teikt, ka viss, kas kādam dzīvē palīdz baudīt Svētā Gara klātbūtni, atstāj lielu iespaidu, palīdzot ievērot šķīstības likumu.

Lizija: Viena no lietām, kas atstāja

uz mani vislielāko ietekmi, bija personīgās liecības iegūšana. Ja neesam pamatīgi iesakņojušies evaņģēlijā, ir ļoti viegli aiziet neceļos. Bet, ja sākam ar to, ka pārliecināties, vai stāvam uz stingriem evaņģēlija pamatiem, viss pārējais nāks pats no sevis.

Hips: Ja gribam būt fiziski spēcīgi, mēs trenējamies, un trenējoties gūstam rezultātu. Attiecinot to uz garīgo jomu, mums ir jātrenējas garīgi. Ir daudz lietu, kas nepieciešamas garīgā treniņam, mums, piemēram, jālasa Svētie Raksti un jādara viss iespējama, lai mums būtu Svētais Gars. Mums arī jānosprauž taisnīgi mērķi un jāstrādā, lai šos mērķus sasniegtu. Tomēr mēs nevaram sasniegt šādus mērķus tikai pašu spēkiem vien. Mums ir vajadzīgs Tas Kungs. No Viņa mēs gūstam spēku un saņemam Garu, lai spētu pārvarēt grūtības. Un tad mēs varam sekot prezidenta Tomasa S. Monsona lūgumam:

„Neļaujiet kaislībām izpostīt jūsu sapņus. Nepadodieties kārdinājumiem.

Atcerieties Mormona Grāmatas vārdus: „Bezdievība nekad nav bijusi laime.”⁴ ■

ATSAUCES

1. „Ģimene — Vēstījums pasaulei,” *Ensign*, 2010. g. nov., 129. lpp.
2. Skat. Jeffrey R. Holland, „Of Souls, Symbols, and Sacraments”, *Brigama Janga universitātes 1987.–1988. g. svētbrižu un garīgo vakaru uzrunas* (1988. g.), 77.–79. lpp.
3. „Kamēr pa vienām grēka nama durvīm tiek izstumta šķīsta mīlestība, pa otrām lavās iekāre. Pieķeršanos ir aizstājusi miesaskārība un nekontrolēta kaisle. Ir tikusi pieņemta mācība, ko tik dedzīgi vēlas ieviest velns, ka neatļautas seksuālas attiecības ir attaisnojamas” (*Teachings of Spencer W. Kimball*, red. Edward L. Kimball [1982. g.], 279. lpp.).
4. Tomass S. Monsons, „Be Thou an Example”, *Liahona*, 2005. g. maijs, 113. lpp.

„Ko nozīmē godāt Dieva doto priesterību?”

Priesterība ir spēks, ar kuru Debesu Tēvs un Jēzus Kristus veic Savu darbu. Tas ir augstākais spēks uz Zemes. Ar priesterību tiek izpildīti priekšraksti, dotas svētības, veikts tempļa darbs, sludināts evaņģēlijs un darīti brīnumi.

Tā kā priesterības nesēji pārstāv Glābēju, viņi godā priesterību, darot to, ko darītu Glābējs, ja Viņš būtu šeit. Viņi godā priesterību, dzīvojot tās cienīgi. Viņi godā priesterību ar savu apģērbu, rīcību, vārdiem, kalpošanu un pat ar domām.

Arī jaunās sievietes var godāt priesterību, ievērojot savas kristību derības un godbijīgi piedaloties priesterības priekšrakstu veikšanā, piemēram, Svētā Vakarēdiena pieņemšanā un tempļa darbā. Viņas var atbalstīt savu tēvu, brāļus un citus priesterības nesējus, palīdzot viņiem ievērot baušļus un dzīvot tā, lai viņi būtu cienīgi pildīt ar priesterību saistītos pienākumus.

Mēs visi varam godāt priesterību, uzticīgi kalpojot savos aicinājumos, godājot priesterības nesējus, godājot ar priesterību paveikto un godājot priekšrakstus un derības, kas tiek slēgtas ar priesterības palīdzību.

Rikojieties kā Dieva pārstāvji

Kad sākam aptvert, cik tas ir brīnišķīgi, ka Dievs piešķīris mums šo dāvanu, ir viegli godāt priesterību jeb izturēties ar pateicību un cieņu pret mums uzticēto spēku. Pavaicāji: „Ja apkārtējie zinātu, ka man ir Dieva spēks, vai viņi būtu augstākās vai zemākas domās par Dievu? Tā arī ir priesterības godāšana — izprast to, ka esi Dieva pārstāvis, un rikoties tā, lai izrādītu cieņu Viņa izrādītajai uzticībai.

Meisons R., 19 gadi, Kolorādo, ASV

Esiet tikumīgas

Kā jaunā sieviete — es varētu teikt, ka man it kā nav jāgodā priesterība. Taču patiesībā tas ir jādara visām jaunajām sievietēm. Mēs godājam priesterību, esot tikumīgas. Mēs godājam priesterību, palīdzot jaunajiem vīriešiem domāt šķīstas domas. Mēs piedienīgi gērbjamies un runājam pieklājīgi. To darot, mēs palīdzam jaunajiem vīriešiem godāt priesterību un arī pašas godājam priesterību.

Marisa B., 14 gadi, Arizona, ASV

Pildiet savu pienākumu pret Dievu

Pēc manām domām, labākais veids, kā varam godāt priesterību, ir darīt to, ko Tas Kungs darītu, ja Viņš būtu šeit uz Zemes, jo mēs esam Jēzus Kristus pārstāvji. Tas nozīmē, ka mums jāpilda visas saistības, pienākumi un solījumi, ko devām Dievam, kad tikām ordinēti priesterībā. Godājot Viņa priesterību, mēs pildām Viņa baušli: „Celies un mirdzi, lai tava gaisma varētu būt par karogu visām tautām!” (M&D 115:5) Mēs palīdzam citiem uzzināt, ka uz Zemes ir daudz Dieva pilnvarotu kalpu.

Bismarks B., 18 gadi, Santo Domingo, Dominikānas Republika

Izrādiet cieņu pret priesterību

Es uzskatu, ka godāt priesterību — nozīmē cieņpilni un ar pārliecību to izmantot. Ja jūsu Ārona priesterības nesēji cienīs priesterību un Svētā Vakarēdiena tā kā mūsu bīskapijā, jums var būt lieliska Svētā Vakarēdiena sagatavošanas un

Šo atbilžu nolūks ir palīdzēt, sniedzot plašāku redzējumu, tas nav oficiāls Baznīcas doktrīnas skaidrojums.

pienešanas pieredze. Mēs visi valkājam baltus krekļus un kaklasaites. Mēs zinām, ka tas atstāj lielu iespaidu uz draudzi, tas ir atstājis iespaidu uz mani. Es zinu, ka būt par priesterības nesēju ir labākais, kas līdz šim ar mani noticis.

Hansens B., 15 gadi, Teksasa, ASV

Ievērojiet savus standartus

Godāt priesterību — nozīmē nenākt situācijā, kur, kā zināms, būs grūti ievērot savus standartus. Semināra nodarbībās, studējot Veco Derību, 1. Mozus grāmatas 39. nodaļā uzgājām piemēru par Jāzepu no Ēģiptes, kurš godāja savu priesterību, bēgot no Potifara sievas tuvošanās mēģinājumiem.

Viens no veidiem, kā jaunās sievietes var palīdzēt mums godāt priesterību, ir sekot standartiem no brošūras *Jaunatnes morāles stiprināšanai* un piedienīgi ģērbties.

Džozeifs B., 16 gadi, Teksasa, ASV

Turiet priesterību augstā vērtē

Godāt priesterību man nozīmē to, ka jaunie vīrieši ciena un augstu vērtē Tā Kunga doto dāvanu. Ja redzu, ka jaunais vīrietis ciena priesterību, es jūtos daudz mierīgāka un man ir daudz lielāka cieņa pret šo jauniešu. Debesu Tēvs ir uzticējies viņam priesterību, tādēļ, pēc maniem uzskatiem, jaunā vīrieša pienākums ir ne vien būt par priesterības nesēju, bet arī turēt priesterību augstā vērtē.

Melinda B., 16 gadi, Vašingtona, ASV

Atcerieties Glābēju

Priesterība ir vienīgais patiesais Dieva spēks uz Zemes, kas rāda mums ceļu, kā pie Viņa atgriezties. Domājot par to, kā godāt priesterību, prātā nāk tas, ka mums jāseko prezidenta Tomasa S. Monsona un pārējo apustuļu mācībām. Labākais veids, kā godāt priesterību, ir darīt to, kas mums mācīts un kas ļauj atcerēties Glābēju. Ja mēs Viņu atcerēsimies, ar mums būs Viņa Gars. Gara klātbūtne palīdzēs saglabāt virzību uz mērķi un būt par piemēru evaņģēlija standartu ievērošanā.

Svētdienas skolas klase: Kailija E., Džeitens B., Džozeifs E., Aleksandra R., Keilija V., Ališa F. un Hailija V. (nav fotogrāfijā), Aīdaho, ASV

NĀKAMAIS JAUTĀJUMS

„Ko jūs teiktu, ja kāds, kurš nav no mūsu Baznīcas, jautātu, kādēļ daži no Baznīcas locekļiem nedzīvo saskaņā ar mūsu standartiem?”

TĀ IR SVĒTA

„Jaunajiem vīriešiem un jaunajām sievietēm . . . būtu jāgodā [priesterība] un jāatzīst tā par svētu, . . . jo ar šo pilnvaru spēku visā pasaulē un visās svētajās vietās tiek veikti evaņģēlija priekšraksti, un bez tām tie nevar tikt veikti. Arī tiem, kam piešķirtas šīs pilnvaras, tās ir jāgodā. Viņiem jādzīvo tā, lai viņi būtu piešķirto pilnvaru cienīgi.”

Prezidents Džozeifs F. Smits (1838–1918),
Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith (1998. g.), 144. lpp.

Atbildes lūdzam sūtīt līdz 15. novembrim uz liahona@ldschurch.org vai uz:

Liahona, Questions & Answers 11/12
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Atbildes var tikt rediģētas, lai būtu pietiekami lakoniskas un skaidras.

E-pastā vai vēstulē jāiekļauj šāda informācija un atļauja: (1) pilns vārds un uzvārds, (2) dzimšanas datums, (3) bīskapija vai draudze, (4) stabs vai apgabals, (5) rakstiska atļauja vai, ja tev vēl nav astoņpadsmit, savu vecāku rakstiska atļauja (pietiek ar e-pastu) publicēt savu atbildi un fotogrāfiju.

ESIET GUDRI UN ESIET DRAUGI!

**Elders
Roberts D. Heilzs**

no Divpadsmit
apustuļu kvoruma

Mācieties, lai iegūtu zināšanas un gudrību savā jaunībā, un uzmundriniet, un stipriniet apkārtējos!

Ja tiešām vēlaties labi dzīvot, jums jāseko Svēto Rakstu padomam: „Ak, atceries, mans dēls, un mācies gudrību savā jaunībā, jā, mācies savā jaunībā turēt Dieva baušļus” (Almas 37:35). Mācību procesu var apkopot šādi:

Mums visiem sākumā ir dots pamata intelekts. Mēs papildinām to ar zināšanām, ko gūstam, mācoties skolā un lasot grāmatas. Mēs papildinām to ar dzīves pieredzi. Un tad nonākam līdz ceturtajam solim — gudrībai. Tas tad arī ir viss, ko var piedāvāt pasaule. Taču mums ir pieejams tas, kā nav pasaulei. Kristoties un tiekot konfirmēti, mēs saņemam Svētā Gara dāvanu. Ja būsīm uzticīgi likumiem, priekšrakstiem un derībām, ko esam uzņēmušies, ja regulāri un bieži uzņemsimies saistības Svētā Vakarēdiena sapulcēs un

ievērosim priesterības un tempļa derības, mums vienmēr būs Svētā Gara dāvana, kas mūs mācīs un vadīs. Gars mudina mūs darīt un rīkoties. Mums visiem ir garīgās dāvanas un talanti (skat. M&D 46).

Gudrība apvienojumā ar garīgajām dāvanām palīdz mums būt sirdsgudriem. Gudrība ir svarīgākā no visām lietām, tādēļ pieņemies gudrībā, un visos savos centienos iegūsti sapratni (skat. Salamana pamācības 4:7). Svarīgi, lai mēs pieaugtu gudrībā un sapratnē jau kopš jaunības dienām.

Jaunības dienu pieredze palīdzēja man saprast, cik svarīga ir gudrība. Tā kā biju pilsētas puika, tēvs aizsūtīja mani pastrādāt onkuļa rančo Rietumjūtā. Esot tur, es nevarēju saprast, kādēļ liellopi bāž galvu cauri dzeloņdrāšu žogam, lai noplūktu zāli otrpus tā, ja tiem pieejamas tūkstošiem hektāru lielas ganības. Vai jūs esat domājuši, cik ļoti mēs tiem līdzināmies? Mēs pastāvīgi pārbaudām savu iespēju robežas, it īpaši jaunībā. Kā cilvēcīgām būtnēm — miesīgiem cilvēkiem — mums ir tieksme spiesties

viršū dzeloņdrāšu žogam un bāzt cauri galvu. Kādēļ mēs tā darām?

Mēs varam gūt lielu prieku dzīvē arī bez savu robežu pārbaudīšanas. Paturiet prātā, ka „gudrība ir svarīgākā no visām lietām”, un, pielietojot šo gudrību, neejiet pa bezdievju tekām un neuzejiet uz ļaunu cilvēku ceļa! Neejiet pa to; vairieties no tā un ejiet tam secen! (skat. Salamana pam. 4:14–15). Netuvojieties tam! Nebāziet galvu cauri dzeloņdrāšu žogam!

Vai jums ir krietni draugi?

Kā redzat, mācot par gudrību, Salamana pamācībās mācīts arī par to, kā izvēlēties krietnus draugus: „Neej pa bezdievju tekām un neuzej uz ļaunu cilvēku ceļa!” (Salamana pam. 4:14). Mans dēls, neej ar viņiem pa vienu ceļu, atturi savas kājas no viņu tekām, jo viņu kājas nes uz ļaunu (skat. Salamana pam. 1:15–16).

Kā lai jūs zināt, ka jums ir krietni draugi? Es sniegšu jums divus piemērus. Ja jūs tos izmantosiet, jūs nekad neaizmaldīsieties svešās takās

un nenoklīdīsiet no „šaurās jo šaurās takas, kas ved uz mūžīgo dzīvi” (2. Nefija 31:18).

1. Kopā ar krietniem draugiem ir viegli ievērot baušļus.

Patiess draugs stiprina un palīdz mums dzīvot saskaņā ar evaņģēlija principiem, kas savukārt palīdz pastāvēt līdz galam.

- 2. Patiess draugs neliks jums izvēlēties starp saviem ceļiem un Tā Kunga ceļu,** novirzot jūs no šaurās jo šaurās takas. Pa šo zemi kļīst pretinieks, kas ļoti vēlas, lai mēs visi pakristu. Ja jūsu draugi velk jūs līdzī launuma tekās, nekavējoties atstājiet viņus. Esiet gudri, izvēloties draugus!

Cik krietni draugi esat jūs paši?

Tagad es uzdošu grūtu jautājumu: cik krietni draugi esat *jūs paši*?

Dzīve ir kas vairāk par sevis glābšanu. Mēs esam pilnvaroti uzmundrināt un stiprināt arī visus apkārtējos. Tas Kungs vēlas, lai mēs atgrieztos pie Viņa visi kopā.

Jūs esat bākunguns, un nav nekā bīstamāka par apdzisušu bākunguni. Paturiet prātā, kas esat, — jūs esat gaisma pasaulei: saviem draugiem, brāļiem un māsām. Jūs esat tie, uz ko viņi skatās.

Salamana pamācību 4. nodaļā turpināts:

„Bet taisno teka mirdz kā rīta ausmas gaišums, kas arvienu kļūst

Rādiet gaismu pasaulei, virziet un vadiet apkārtējos pa taisnīguma takām. Viņiem ir nepieciešama jūsu — uzticamas bākunguns — vadība.

spilgtāks, līdz pilnīgi uzaust diena.

Bezdievīgo ceļš ir kā akla tumsa; viņi nezina, pār ko tie kritīs” (18.–19.pants).

Viņi patiesi nezina, kādēļ kļūp. Viņiem nav gaismas, nav virziens.

Vai jūs zināt, kā ir pašauties uz bāku, ja tā nerāda gaismu? Mēs paliekam tumsā un nomaldāmies.

Ja lidmašīnā zūd elektrība, pilotam atliek pašauties tikai uz tiem rādītājiem, kas darbojas bez elektrības. Lidojot vienvietīgā kaujas lidmašīnā

12 km augstumā, kad skatu aizsedz mākoņi un līdzīgi veidojumi, pilots jūtas pilnīgi bezspēcīgs. Viņš ir zaudējis virzienu. Es to pieredzēju, un esmu priecīgs, ka varu būt te. Es nekad to neaizmirsīšu. Arī jūs kādu dienu varat nonākt līdzīgā situācijā. Nav nekā bīstamāka par apdzisušu bākunguni, īpaši tad, ja esam atkarīgi no tās gaismas.

Vai ir kāds, kam ir nepieciešama jūsu gaisma un vadība? Rādiet labu piemēru! Rādiet gaismu pasaulei, virziet un vadiet apkārtējos pa taisnīguma takām. Viņiem ir nepieciešama jūsu — uzticamas bākunguns — vadība. Esiet līdzās, kad esat kādam nepieciešami.

Gars ir kā vaduguns, kas nes prieku un dara laimīgu. Kaut mēs nekad nerīkotos tā, lai mums tiktu liegta Gara klātbūtne! Ak, cik dedzīgi es lūdzu, lai mēs nekad nepaliktu vieni un noskumuši šajā „tumšajā un drūmajā” pasaulē (1. Nefija 8:4)!

Lai Tas Kungs svētī jūsu centienus — mācīties un iegūt zināšanas un gudrību savā jaunībā! Kaut jūs iegūtu gudrību un sirdsgudrību attiecībā uz evaņģēlija mācībām caur paklausību un arī caur Gara, Svētā Gara, gaismu! Esiet krietni draugi! Uzmundriniet un stipriniet apkārtējos. Lai pasaule kļūst par labāku vietu tādēļ, ka esat dzīvojuši. Palīdziet saviem draugiem turēties uz šaurās jo šaurās takas, pastāvēt līdz galam un atgriezties ar godu. ■

POŠANĀS *deju vakaram*

Kristala Martina

Es izjutu kārdinājumu sekot pūlim, bet tad atskārtu, ka tā vietā man būtu jārāda piemērs.

Pusaudzes gados man reizēm bija grūti dzīvot saskaņā ar evaņģēliju. Manā apkaimē nebija daudz Baznīcas locekļu, un manas draudzenes, kas nebija Baznīcas locekles, dažkārt apgrūtināja turēšanos uz pareizā ceļa.

„Tev būtu jāvelk šī, tā izcels tavu acu krāsu,” pirms deju vakara teica kāda no manām draudzenēm. Viņa pacēla augšup kleitu, ko gribēja man aizdot, taču kleita bija bez piedurknēm. Es nolēmu, ka virs kleitas vilkšu žaketi.

Kad atnācu uz dejām, visām meitenēm bija kleitas bez piedurknēm, un man šķita, ka izceļos. Kad kļuva par karstu, draudzenes ieteica man

novilkt žaketi, ka bez tās es tik un tā izskatīšos labāk.

Jau grasījos attaisnot žaketes novilkšanu, kad atcerējos par savu patriarhālo svētību. Manā svētībā bija teikts, ka man būs daudz kārdinājumu un, ja es tiem padošos, daudzi man sekos. Tieši tad es sapratu, ka man jāpaliek uz pareizā ceļa ne vien sevis labā, bet arī to labā, kas skatās uz mani kā uz piemēru. Izlēmu atstāt žaketi mugurā.

Reizēm, kad nerīkojos tā, kā citi, mani izsmēja, taču es nepadevos un, pateicoties tam, tiku svētīta. Vēlāk uzzināju, ka daudzi bija skatījušies uz mani kā uz piemēru. Daži no draugiem pat teica, ka izjūtot pret mani

cieņu, jo es ievēroju savus standartus. Viņi atvainojās, ka izsmējuši mani par to, ka vidusskolas laikā nerīkojos tā kā visi pārējie.

Pateicoties tam, ka sekoju Baznīcas standartiem un centos būt par piemēru, es varēju gūt misionāra pieredzi un mācīt citiem par evaņģēliju. Es nevarētu ietekmēt citus, ja nepaliktu uz pareizā ceļa. ■

GĒRBŠANĀS STANDARTI

„Nekad nepazemini savus gērbšanās standartus. Neizmantojiet kādu īpašu gadījumu kā attaisnojumu tam, lai gērbtos nepiedienīgi. . . . Jaunajām sievietēm būtu jāizvairās . . . no apģērba, kas atsedz plecus.”

Jaunatnes morāles stiprināšanai (brošūra, 2011. g.), 6., 7. lpp.

Gērbšanās un izskats

„LAI MŪS VADA SVĒTAIS GARS”

Marija N. Kuka

Pirmā padomniece
Jauno sieviešu
vispārējā prezidijā

Kā Kristus pārstāvēm — mums vajadzētu izrādīt cieņu pret savu ķermeni „visos laikos un visās lietās, un visās vietās”, ievērojot noteiktus standartus.

Kima vienmēr gērbjas piedienīgi. Kādu dienu es vaicāju, kādi pēc viņas domām ir piedienīgi svārki, piedienīga blūze un piedienīgs peldkostīms. Tā vietā, lai minētu precīzu svārku garumu vai izgriezuma lielumu, mēs runājām par principiem, kas saistās ar piedienīgu gērbšanos, un grūtībām atrast piedienīgu apģērbu, kas izskatītos pievilcīgi. Mums bija jautra prāta vētra par to, kā radoši pagarināt svārku garumu. Visbeidzot Kima teica: „Ja nejutos ērti, pirmo reizi kaut ko uzvelkot, tas parasti nozīmē, ka šī lieta ir nepiedienīga un man nebūs ērti to valkāt. Esmu iemācījusies šādas lietas neiegādāties. Es vienkārši atlieku to uz pakaramā.”

Tā kā Kima cenšas būt cienīga, Svētais Gars var vadīt viņu apģērba izvēlē. Viņa no visas sirds dzīvo saskaņā ar piedienības standartu un necenšas veikt izmaiņas noteikumos, kas attiecas uz gērbšanos un izskatu. Viņa saprot, ka viņas ķermenis ir templis (skat. 1. korintiešiem 3:16) un ka viņai ir pienākums rūpēties par to, aizsargāt to un pienācīgi apģērbt.

Būvējot templi, mēs pievēršam īpašu uzmanību tam, lai tas būtu drošs un skaisti rotāts gan no iekšpuses, gan ārpusē. Vis-svarīgākais tempļa projektēšanā ir izpratne, ka templis ir Tā Kunga nams jeb Viņa *pārstāvniecība*. Mēs izturamies pret templi *ar cieņu*, kā pret svētu celtni, kur drīkst ienākt tikai un vienīgi cienīgi cilvēki. Mēs izturamies pret templi *godbijīgi*, jo svētie priekšraksti un derības, ko tur slēdzam, ļauj mums atgriezties pie mūsu Debesu Tēva.

Jūsu ķermenis ir daudz vērtīgāks par pašu izsmalcinātāko templi uz zemes. Jūs esat Dieva mīļotie dēli un meitas! Tie paši principi — Tā Kunga pārstāvēšana, cieņa un godbijība — daudz lielākā mērā jāattiecinā uz rūpēm par savu ķermeni un tā pasargāšanu.

Pārstāvēšana

Ik nedēļu, pieņemot Svēto Vakarēdienu, mēs uzņemamies Glābēja vārdu. Mēs esam Viņa pārstāvji uz Zemes. Viena no brošūras *Jaunatnes morāles stiprināšanai* vadlīnijām vēsta: „Ar apģērbu un ārējo izskatu jūs varat parādīt Tam Kungam, ka apzināties, cik vērtīgs ir jūsu ķermenis. Jūs varat parādīt, ka esat Jēzus Kristus mācekļi un ka jūs mīlat Viņu.”¹

Kāda jaunā sievietē izlasīja šo paziņojumu un izlēma, ka nevēlas pietuvoties piedienības robežai. Viņa nekavējoties aizvāca no skapja

visu, kas nebija savienojams ar Glābēja pārstāvēšanu. Viņa teica: „Būtu gudri veikalā nemaz nemērit to, ko zinu, ka nebūtu jāvalkā. Kādēļ ļauties kārdinājumam?” Pārstāvēšanas princips palīdzēja viņai pieņemt šo stingro apņemšanos.

Cieņa

Kā Kristus pārstāvēm — mums vajadzētu izrādīt cieņu pret savu ķermeni „visos laikos un visās lietās, un visās vietās” (Mosijas 18:9), ievērojot noteiktus standartus. Tas Kungs pieprasa, lai templī ienāktu tikai tie, kas ir neaptraipīti. Jūsu izvēle būt tikumīgām parāda, ka izjūtat cieņu pret To Kungu un savu ķermeni.

Mums būtu jāizrāda cieņa arī pret citu cilvēku ķermeni un jāpalīdz viņiem dzīvot tikumīgi. Elders M. Rasels Balards, no Divpadsmit apustuļu kvoruma, ir teicis: „[Jaunajām sievietēm] jāsaprot, ka, nēsājot pārāk pieguļošas, pārāk īsas vai pārāk atsegtas drēbes, viņas ne vien nosūta nepareizu ziņu jaunajiem vīriešiem, ar kuriem satiekas, bet arī iemūžina savā prātā maldus, ka sievietes vērtība ir atkarīga tikai un vienīgi no viņas jutekliskās pievilcības. Tas nekad nav bijis un nekad neietilps taisnīgā uzticīgas Dieva meitas raksturojumā.”²

Jaunās sievietes, cieniet savu ķermeni un palīdziet citiem, īpaši jaunajiem vīriešiem, būt tikumīgiem gan domās, gan rīcībā. Cieniet savu ķermeni, zinot, ka taisnīga *ikdienas* dzīve piešķir jums *mūžīgo* vērtību.

Godbijība

Elders Roberts D. Heilzs, no Divpadsmit apustuļu kvoruma, māca: „Gluži kā tempļa teritorija atspoguļo svētumu un godbijību

attiecībā pret to, kas notiek templī, mūsu apģērbs parāda mūsu iekšējo daili un skaidrību. Tas, kā ģērbjamies, parāda, vai izjūtam pietiekami lielu godbijību pret . . . priekšrakstiem un derībām un vai gatavojamies tās saņemt.”³

Parādiet godbijību pret mūsu Glābēja Izpirkšanas upuri — velciet labākās svētdienas drēbes, piedaloties Svētā Vakarēdiena priekšrakstā. „Jaunajiem vīriešiem jāvalkā cienīgs apģērbs, izpildot Svētā Vakarēdiena priekšrakstu.”⁴ Jaunās sievietes, ģērbieties piedienīgi!

Celieties! Rādiet piedienīgas ģērbšanās piemēru gan mājās, gan skolā, gan pludmalē, gan deju vakaros, gan sporta spēlēs. Izvēloties apģērbu, sekojiet Kimas piemēram, ļaujoties Svētā Gara vadībai lēmumu pieņemšanā. Pavaicājiet sev: „Vai es justos ērti, ja šobrīd atrastos Tā Kunga klātbūtnē?”⁵

Ja, izvēloties ietērpu, dzīvosiet saskaņā ar trim principiem — Tā Kunga pārstāvēšana, cieņa un godbijība — jūs „*mirdzēsiet*” (Mācība un Derības 115:5) kā Glābēja mīļotās pārstāves. ■

ATSAUCES

1. *Jaunatnes morāles stiprināšanai* (brošūra, 2011. g.), 6. lpp.
2. M. Russell Ballard, „Women of Righteousness”, *Liahona*, 2010. g. maijs, 20. lpp.
3. Robert D. Hales, „Modesty: Reverence for the Lord”, *Liahona*, 2008. g. aug., 20. lpp.
4. *Jaunatnes morāles stiprināšanai*, 8. lpp.
5. *Jaunatnes morāles stiprināšanai*, 8. lpp.

STIPRINĀTI

AR VĀRDU

Pusaudži liecina par brīžiem, kad mācījušies, guvuši mierinājumu un vadību no Svētajiem Rakstiem.

SVĒTIE RAKSTI PALĪDZ GRŪTĀ BRĪDĪ

„Svētie Raksti ir kā gaismas sainītis, kas izgaismo mūsu prātu, izbrīvējot vietu vadībai un iedvesmai, kas nāk no debesu augstumiem. . . . Svēto Rakstu iegaumēšana var dot lielu spēku. Iegaumēt Svēto Rakstu pantu — nozīmē iegūt jaunu draugu. Tas ir līdzīgi kā iepazīties ar kādu, kas var palīdzēt grūtā brīdī, iedvesmot, mierināt un sniegt motivāciju nepieciešamajām pārmaiņām.”

Elders Rīčards Dž. Skots, no Divpadsmit apustuļu kvoruma, „The Power of Scripture”, *Liahona* 2011. g. nov., 6. lpp.

Mēs lūdzām, lai jaunieši pastāsta mums par brīžiem, kad viņiem palīdzējis kāds no iegaumētajiem Rakstu pantiem, par ko 2011. gada oktobra Vispārējā konferencē runāja elders Rīčards Dž. Skots, no Divpadsmit apustuļu kvoruma (skat. sānoslu). Šeit apkopotas dažas no viņu atbildēm.

Miers manai dvēselei

„Mans dēls, miers tavai dvēselei; tavas likstas un ciešanas būs, bet tikai mazu brītiņu” (M&D 121:7).

Svēto Rakstu pants, kas man laika gaitā devis lielāko mierinājumu, ir Mācības un Derību 121:7, kad pravietis Džozefs Smits Libertī cietumā sauc pēc Debesu Tēva palīdzības. Es iegaumēju šo pantu, apmeklējot semināru, un atsaucu atmiņā ikreiz, kad nepieciešams mierinājums. Tas atgādina, ka mans Tēvs Debesīs mani mīl un zina par maniem pārbaudījumiem. Esmu vērsusies pie šī panta, lai gūtu mieru vilšanās un vājuma brīžos.

Šis pants palīdzēja man, kad aizgāju uz ballīti, kas izvērtās par vietu, kur man, kā zināms, nevajadzētu atrasties. Es pieklājīgi atteicos, kad draugi aicināja mani iedzert un uzsmēķēt. Šis pants deva man nepieciešamo spēku, lai pastāvētu par saviem uzskatiem.

Šis pants palīdzēja man arī, pieņemot kādu smagu lēmumu. Jau piecus gadus mēs ar draudzeni bijām nešķīramas. Mēs kopīgi spēlējām sporta spēles, kopīgi devāmies

pārgājienos un pavadījām kopā katru nedēļas nogali. Taču tad viņa sāka pavadīt laiku ar gados vecāku draugu bariņu, ar kuriem es nevēlējos saieties. Beigu beigās viņa lika man izvēlēties, vai vēlos draudzēties ar viņu, vai arī turēties pie saviem uzskatiem attiecībā uz Gudrības vārdu un šķīstības likumu. Biju satriekta. Es nezināju, ka pastāvēt par to, kam ticu, var izrādīties tik grūti. Tomēr es izvēlējos sadraudzēties ar citām meitenēm, pastāvīgi paturot prātā Debesu Tēva solījumu Džozefam Smitam, ka viss nokārtosies.

Nekas nav tā vērts, lai atkāptos no savas ticības, un, izvēloties pareizi, es izjūtu patiesu un ilgstošu prieku. Šis Svēto Rakstu pants ir stiprinājis manu liecību un palīdzējis, kad man tas bijis nepieciešams.

Lorēna Dž.

16 gadi, Arkanzasa, ASV

Vājības kļūst par spēku

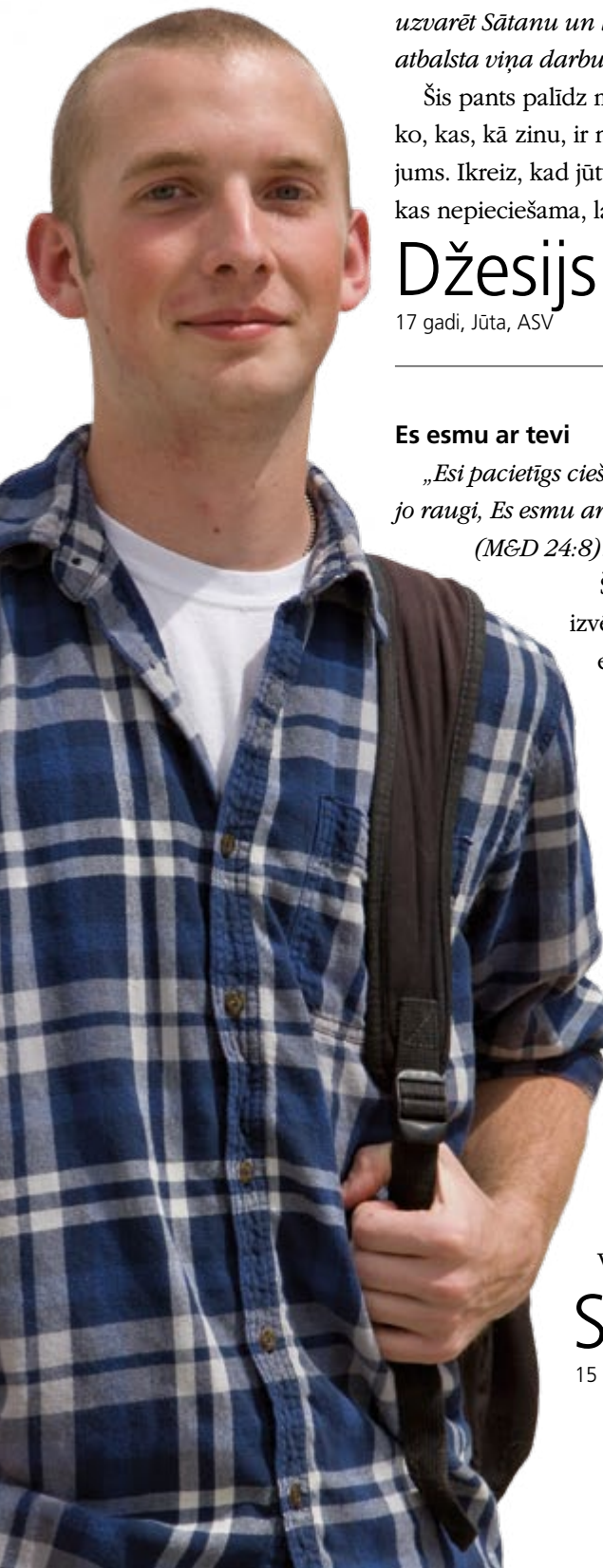
Pēc dažiem mēnešiem man bija jāliek vidusskolas iestājeksāmeni, taču es nejutos tam gatava. Biju pārlicināta, ka man nav pa spēkam tos nolikt. Tā nu es vērsos pie sava Debesu Tēva lūgšanā. Lūdzot manā prātā ienāca vārdi: „Ja cilvēki nāks pie Manis, Es parādīšu tiem viņu vājības. Es dodu cilvēkiem vājības, lai tie varētu būt pazemīgi; un Mana labvēlība ir pietiekama visiem cilvēkiem, kas pazemojas Manā priekšā; jo, ja tie pazemojas Manā priekšā un tiem ir ticība Manī, tad Es darišu, ka vājības kļūs tiem par spēku” (Etera 12:27).

Es atskārtu, ka, lūdzot Debesu Tēvam spēku stāties pretī grūtībām un pārbaudījumiem, Viņš svētī un palīdz pārvarēt vājības. Uzticēt savas raizes Tam Kungam bija labākais no visiem lēmumiem, ko varēju pieņemt. Viņš ir labākais skolotājs, un es zinu, ka Viņš man palīdzēja.

Irvins O.

16 gadi, Salvadora

Lūdz vienmēr

„Lūdz vienmēr, lai tu varētu iznākt kā uzvarētājs; jā, lai tu varētu uzvarēt Sātānu un lai tu varētu izbēgt no Sātana kalpu rokām, kuri atbalsta viņa darbu” (M&D 10:5).

Šis pants palīdz man stāties pretī kārdinājumiem. Kad taisos darīt kaut ko, kas, kā zinu, ir nepareizi, man prātā iešaujas šis pants un tā vēstījums. Ikreiz, kad jūtu šo pamudinājumu un lūdzu, es saņemu palīdzību, kas nepieciešama, lai pārvarētu kārdinājumus, ar kuriem sastopos.

Džesijs F.

17 gadi, Jūta, ASV

Es esmu ar tevi

„Esi pacietīgs ciešanās, jo to būs daudz; bet paciet tās, jo raugi, Es esmu ar tevi, līdz pat tavu dienu galam” (M&D 24:8).

Šī Svēto Rakstu panta iegaumēšana ir izvērtusies par svētību, īpaši tādos brīžos, kad esmu nobijusies vai jūtos vientuļa. Kad vien to atminos, mana drosme pieaug un es jūtos labāk. Kā jauniešiem vīriešiem un sievietēm — mums ir nepieciešama vadība un atbalsts, it īpaši sastopoties ar lieliem pārbaudījumiem un grūtībām. Lai gan dažkārt nākotne šķiet neskaidra un nedroša, es zinu, ka varu paļauties uz To Kungu un sajūst Viņa sirsnīgo apskāvienu.

Kad biju maziņa, mājās un Sākumskolā mācīja, ka, ja vien darišu savu daļu, Tas Kungs vienmēr būs man līdzās. Pateicoties tam un arī šim Rakstu pantam, zinu, ka vienmēr varu ar Viņu rēķināties.

Sofija I.

15 gadi, Urugvaja

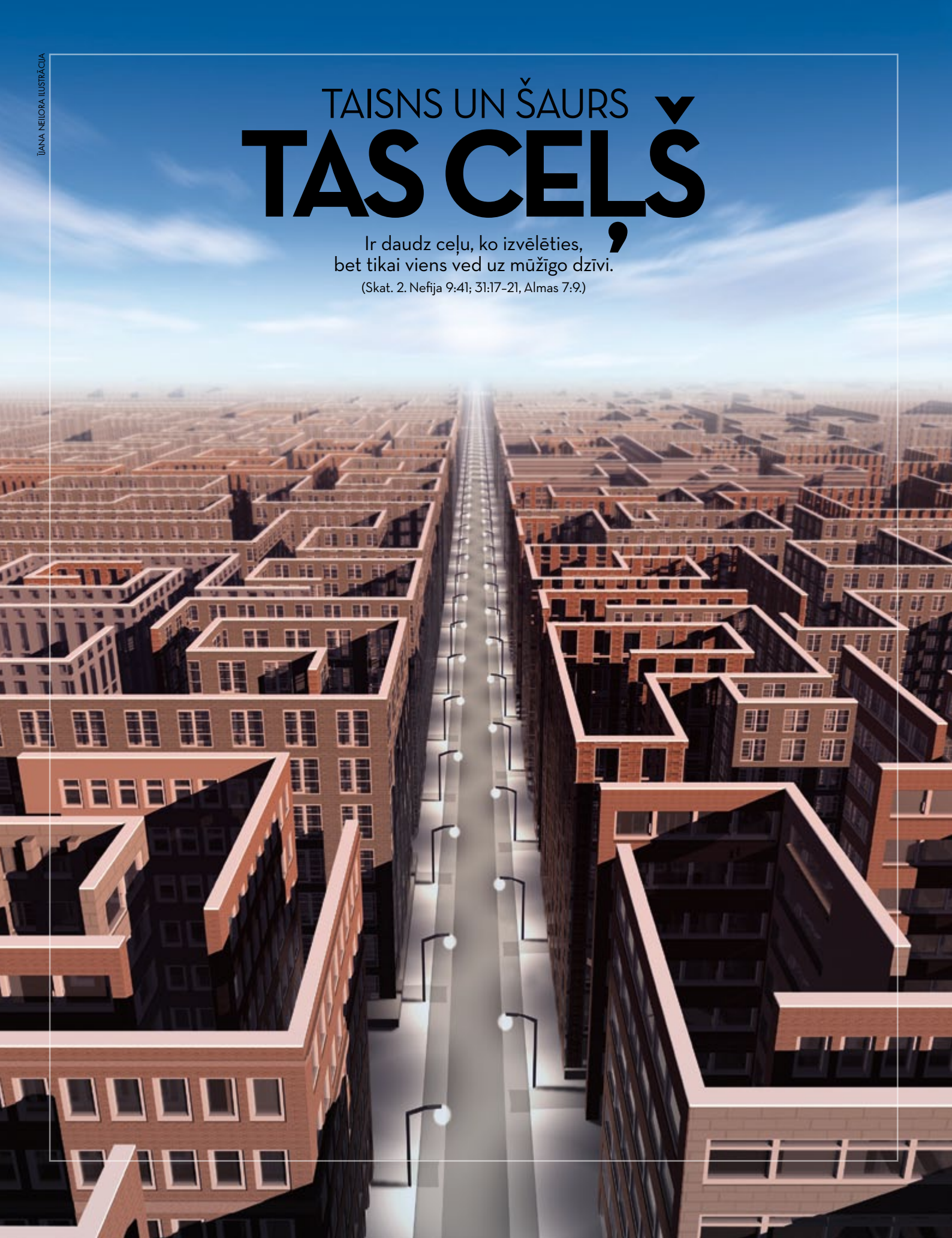
NOSPRAUD MĒRĶI

Nospraud mērķi iegaumēt dažus Svēto Rakstu pantus. Tu vari iegaumēt pantus no semināra Svēto Rakstu izlases vai apgūt tos kā daļu no programmas „Pieņākums pret Dievu” vai „Personības attīstība”.

TAISNS UN ŠAURS TAS CELŠ

Ir daudz ceļu, ko izvēlēties,
bet tikai viens ved uz mūžīgo dzīvi.

(Skat. 2. Nefija 9:41; 31:17-21, Almas 7:9)

*Lūk, ko tu pieredzēsi, kad būs
pienācis laiks pāriet pie Jaunajiem
vīriešiem vai Jaunajām sievietēm!*

Beidzot

KAS ĪŠTI IR JAUNO VĪRIEŠU BIEDRĪBA?

**Ārona priesterība — kalpošana
citiem Glābēja vietā**

Svētā Vakarēdiena pasniegšana

Gavēņa ziedojumu savākšana

Savas ģimenes stiprināšana

Pienākums pret Dievu

Jaunu lietu apgūšana un veikšana

Dalīšanās ar citiem

Tuvāku attiecību veidošana
ar Debesu Tēvu

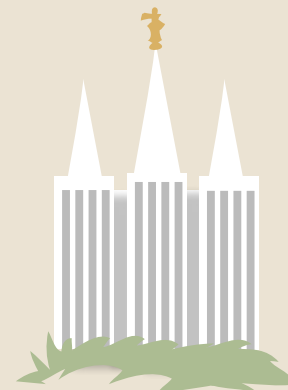
Jaunatnes morāles stiprināšanai

Standartu, kas tevi stiprina, ievērošana

Gatavošanās

Misijai

Laulībām un tēva pienākumiem

Došanās uz templi

Kristīšanās par mirušajiem

Gatavošanās derību slēgšanai

Svētā Gara sajušana

Aktivitātes

Kalpošana kopā ar savu kvorumu

Jautri pavadīts laiks!

Mīļais jaunais vīrieti Sākumskolā!

Kad tev paliks 12 gadi, tu būsī pietiekami pieaudzis, lai saņemtu Ārona priesterību. Tas ir ļoti svarīgi. Dāvājot Savu priesterību, Dievs parāda, ka tev uzticas. Tev būs svēts pienākums kalpot citiem tā, kā to darītu Glābējs.

Ir laiks sākt gatavoties! Skaties un klausies, kā apkārtējie priesterības nesēji pasniedz Svēto Vakarēdienu, kristī, dod svētības, kalpo misijā un vada ģimeni. Vienmēr dari visu iespējamo, lai dzīvotu saskaņā ar evaņģēlija standartiem. Tad tu būsī gatavs lieliskajai dienai, kad saņemsi Ārona priesterību.

Ar sirsnīgiem sveicieniem,

Deivids L. Beks

Vispārējās Jauno vīriešu biedrības prezidents

Sākumskolu

KAS ĪSTI IR JAUNO SIEVIEŠU BIEDRĪBA?

Jauni draugi

Kopīga mācīšanās un jautra laika pavadīšana

Savstarpējs atbalsts

Ticības Jēzum Kristum palielināšana

Pastāvēšana par patiesību un taisnīgumu

Dalīšanās liecībā

Jaunatnes morāles stiprināšanai

Standartu, kas stiprina, ievērošana

Personības attīstība

Jaunu lietu apgūšana

Mērķu nospraušana un pieaugšana tikumībā

Tempļa apmeklēšana

Kristīšanās par mirušajiem

Svētā Gara sajušana

Gatavošanās slēgt derības

Aktivitātes

Kopīga kalpošana

Jautri pavadīts laiks!

Sevis kā Dieva meitas sagatavošana

Būt par vadītāju un labu piemēru

Kļūt par uzticīgu sievu un māti

Mīļā jaunā sievietē Sākumskolā!

Mēs ar lielu prieku gaidām dienu, kad tu pievienosies Jaunajām sievietēm! Tu esi Debesu Tēva mīlēta meita. Jauno sieviešu biedrībā tu mācīsies būt par Viņa liecinieci visos laikos un visās lietās, un visās vietās. Tu saņemsi kaklarotu, kas atgādinās tev pastāvēt par patiesību un taisnīgumu un ļaus, lai Glābēja gaisma mirdz visai pasaulei. Personības attīstības grāmatiņa palīdzēs tev studēt Svētos Rakstus, uzstādīt personīgos mērķus un virzīties uz priekšu ceļā uz templi. Visas šīs lietas palīdzēs tev sagatavoties kļūt par sievu, māti un lielisku vadītāju šajā pasaulē.

Ar sirsniņiem sveicieniem,

Elēna S. Daltone

Vispārējās Jauno sieviešu biedrības prezidente

FOTOGRAFĪJA © BUSATH PHOTOGRAPHY

Mīlā Amiga

Sveicieni no Meksikas! Es ļoti priecājos, kad saņēmu tavu vēstuli un uzzināju par tavas dzimšanas dienas tuvošanos. Šķiet, ka tu esi nedaudz uztraukusies par Sākumskolas beigšanu. Vai drikstu pastāstīt tev, kā es pārgāju pie Jaunajām sievietēm?

Arī es uztraucos par Sākumskolas pabeigšanu. Biju noraizējusies, ka, iespējams, nevarēšu atrast jaunas draudzenes. Man bija bail būt par vienu no jaunākajām, nevis vecākajām meitenēm.

Taču viss nokārtojās. Pirms dzimšanas dienas man bija intervija ar bīskapu, un viņš teica, ka šīs pārmaiņas būsot uz labu. Pirmajā svētdienā es joprojām jutos bikla un paliku Sākumskolas klasē. Par laimi, kāda Jauno sieviešu vadītāja mani uzgāja. „Tā jau domāju, ka atradīšu tevi te! Nāc, laiks doties uz stundu!” viņa teica.

Māsa Diaza sveica mani stundas ievadā un iedeva trīs grāmatiņas, kuras esmu iemīļojusi: brošūru Jaunatnes morāles stiprināšanai, Jauno sieviešu personības attīstības grāmatu un dienasgrāmatu. Paveroties apkārt, atskārtu, ka pazīstu dažas meitenes no Sākumskolas. Citas nepazīstamas meitenes mani sveicināja. Drīz vien bailes nomainīja miers.

Pēc tam viss kļuva arvien labāk un labāk. Par ļoti īpašu pieredzi man kļuva kopīgie pasākumi, kuru laikā mācījos, kā dzīvot saskaņā ar evaņģēliju un palīdzēt ģimenei un draugiem. Un ir tik jautri katru gadu doties uz nometni! Šobrīd esmu Lauru meitene un ceru, ka drīz pabeigšu Personības attīstības programmu. Nevaru vien sagaidīt, kad varēšu nēsāt Jauno sieviešu medaljonu, kas atgādinās, cik ļoti šo gadu gaitā esmu tuvinājusies savam Debesu Tēvam!

Tādēļ nebaidies, mana draudzene! Izplet spārnus un lido uz Jauno sieviešu biedrību! Es apsolu, ka tu to nenožēlosi.

Ar mīlestību,
Maribela

Sveicot jaunu dzīves posmu

Marisa Vidisone

Baznīcas žurnāli

Vai tu dzīvo vietā, kur koki, gatavojoties ziemai, maina krāsu? Šie četri draugi dzīvo.

Noa B., Dilans L., Patriks M. un Bens M. — visi dzīvo Prinča Edvarda salā, Kanādas austrumu piekrastē.

Tāpat kā koki, arī šie puiši gatavojas jaunam dzīves posmam. Gada laikā viņiem visiem paliks divpadsmit, kas nozīmē teikt atvadas Sākumskolai un sasveicināties ar Jauno vīriešu biedrību. Lūk, kas viņiem sakāms par pieaugšanu un virzīšanos uz priekšu!

Esi tu pats

Kad Noa pārcēlās uz šejieni, jaunie draugi palīdzēja viņam pielāgoties dzīvei uz salas. Tagad, būdams vecākais savā grupā, viņš palīdz citiem puišiem pierast pie dzīves Jauno vīriešu biedrībā. „Es uztraucos par to, kā mani pieņems un kā

es iepazīšu pārējos,” Noa stāsta par pāriešanu Jauno vīriešu biedrībā.

„Man ļoti palīdzēja pasākumu apmeklēšana.” Noa mīlākā Sākumskolas dziesma ir par Helamana armiju, un tieši tā viņš redz priesterības kворumu — kā kaut ko kopīgu un vienotu.

Kāds ir viņa padoms? „Esi tu pats.”

Godā priesterību

Patrikam priesterības saņemšana saistās ne tikai ar konkrēta vecuma sasniegšanu, tā prasa būt cienīgam un gatavam. „Priesterību nesaņem tikai tāpēc vien, ka tev paliek 12 gadi,” saka Patriks, „tev ir jābūt gatavam.”

Dilans saprot, cik svarīga ir gatavošanās. Viņš cenšas ierasties baznīcā 15 minūtes agrāk, lai garīgi sagatavotos Svētā Vakarēdiena pasniegšanai. „Esmu pasniedzis Svēto Vakarēdienu trīs vai četras reizes,

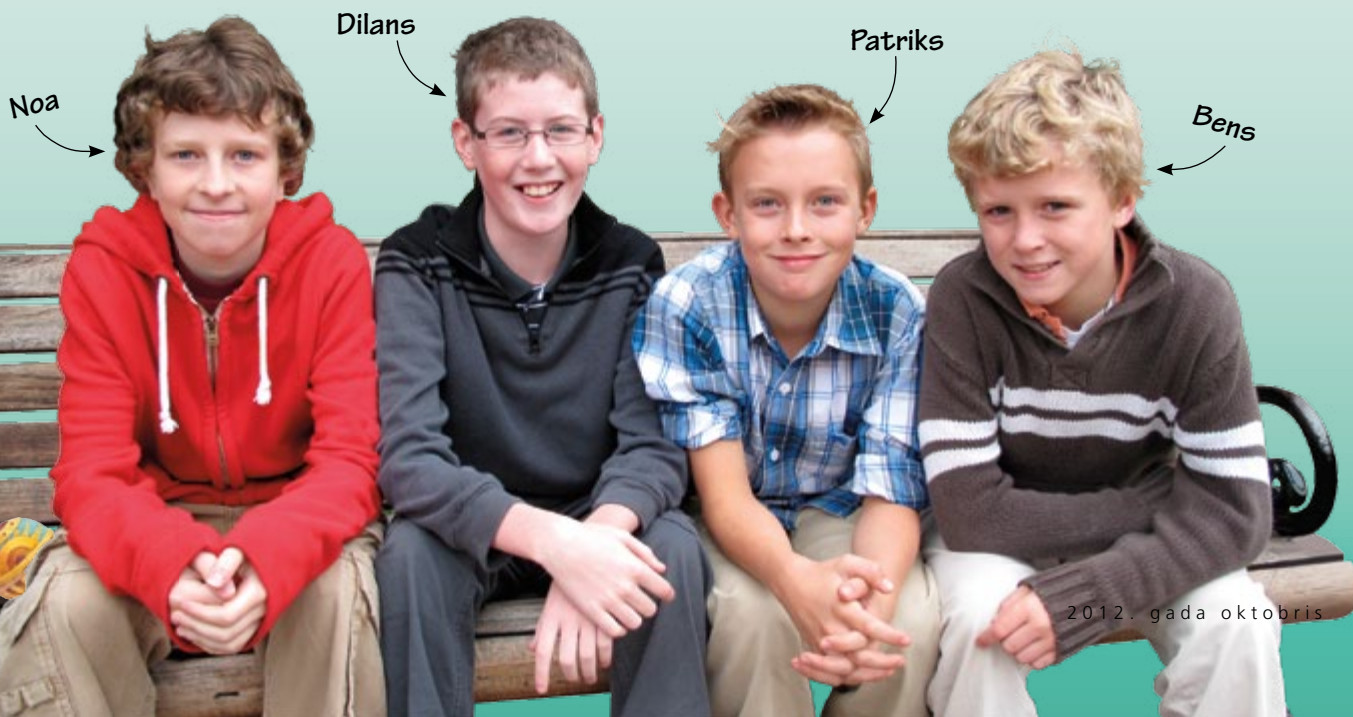
un ikreiz Svētais Gars aizskar manu sirdi. Nedomāju, ka tas jebkad kļūs par kaut ko ierastu,” viņš saka.

Bens stāsta, ka Svētā Vakarēdiena pasniegšana viņam atgādina par Pēdējām vakariņām: „Jēzus tur stāvēja. Mēs stāvam tajā vietā, kur bija Jēzus, un Viņš vēlas, lai mēs te būtu.”

Skaties uz templi

Bens cenšas nopelnīt savu balvu par ticību Dievam un ar nepacietību gaida, kad pirmo reizi dosies kristīties par mirušajiem. „Es vēl neesmu bijis templī, bet citi vienmēr liecina par to, cik jauki un labi jūtas pēc tempļa apmeklējuma,” saka Bens.

Noa nesen pirmo reizi apmeklēja templi. Viņš teica, ka jaunie vīrieši no viņa kворuma izturējušies pret viņu kā pret ģimenes locekli. „Var gadīties, ka būsi uztraucies, bet tur būs cilvēki, kas tev palīdzēs,” viņš saka. „Tu jutīsies gaidīts.” ■

Nāc, Kungs Jēzu!

Vienkārši ♩ = 72-84

No Baznīcas uzveduma
Pasaules Glābējs: Viņa piedzimšana un augšāmcelšanās

1. Nāc, Kungs Jē - zu, lai mēs va - ram Ta - vā vai - gā rau - dzī - ties!
2. Nāc, Kungs Jē - zu, Te - vi lū - dzam — Dzie - dē mū - su dvē - se - les!
3. Nāc, Kungs Jē - zu — rī - ta gais - ma, Kas pār vi - su Ze - mi mirdz!

Si - li - tē kā bēr - nu ska - tām Te - vi, Ra - dī - tāj un Dievs.
Tī - kai Ta - va mī - les - tī - ba Mie - ru dos un at - vel - dzēs.
Mū - žam bū - sim Ta - vi bēr - ni. Nāc, lai vi - sas bē - das rimst!

Nāc, ak, Kungs I - ma - nu - ēl, Dzi - ļo tum - su iz - klie - dē!
Go - dī - bā, Kungs Jē - zu, nāc Un pār Ze - mi val - dīt sāk,
Go - dī - bā, Kungs Jē - zu, nāc Un pār Ze - mi val - dīt sāk,

Nāc kā bēr - niņš si - li - tē, ak, Nāc, Kungs Jē - zu, nāc!
Mā - ci pie - lūgt, go - dī - nāt, ak, Nāc, Kungs Jē - zu, nāc!
Mā - ci pie - lūgt, go - dī - nāt, ak, Nāc, Kungs Jē - zu, nāc!

Uzvedums Pasaules Glābējs: Viņa piedzimšana un augšāmcelšanās tika rakstīts un komponēts Augstākā Prezidija un Divpadsmit apustuļu kворuma vadībā.

© 2003 IRI. Visas tiesības saglabātas. Šo dziesmu drīkst pavairot tikai nekomerciālos nolūkos atskaņošanai baznīcā vai mājās. Šim norādījumam jābūt uz katra pavairotā eksemplāra.

Dažās domās par šo tēmu dalās elders Dalins H. Oukss, no Divpadsmit apustuļu kvoruma.

Kāpēc ir SVARĪGI uzticīgi sekot JĒZUM KRISTUM, lai kur es arī būtu?

Jēzus Kristus ir Vienpiedzimušais un mīļotais Dieva Dēls.

Viņš ir mūsu Radītājs. Viņš ir Pasaules Gaisma. Viņš ir mūsu Glābējs no grēka un nāves.

Šis ir svarīgākās zināšanas uz Zemes, un jūs paši to varat zināt.

Mēs esam Jēzus Kristus sekotāji. Vidusceļa nav.

Tu vari izmantot šo nodarbību un aktivitātes, lai labāk apgūtu šī mēneša Sākumskolas tēmu.

Priesterības svētības ir pieejamas visiem

Kad Džozefs Smits tulkoja Mormona Grāmatu, viņam ar rakstvedi Oliveru Kauderiju radās kāds jautājums. Viņi devās uz mežu un lūdza par to. Viņiem lūdzot, „vēstnesis nolaidās no debesīm gaismas mākonī”. Šis

vēstnesis bija Jānis Kristītājs. Viņš uzlika rokas uz Džozefa un Olivera galvām un piešķīra viņiem Ārona priesterību. Pēc tam Jānis Kristītājs pavēlēja, lai Džozefs un Oliveri viens otru kristītu. Pēc neilga laika uz Zemes ieradās apustuļi Pēteris, Jēkabs un Jānis, kuri piešķīra Džozefam un Oliveram Melhisedeka priesterību. Uz Zemes atkal bija Dieva priesterība. (Skat. Džozefs Smits — Vēsture 1:68–72.)

Pateicoties priesterībai, mēs varam saņemt brīnišķīgas svētības un priekšrakstus. Šādu svētību skaitā ir tās, ko tēvs vai

kāds cits cienīgs priesterības nesējs dod jaundzimušajiem, slimajiem un saviem bērniem. Mums jāsaņem noteikti priesterības priekšraksti, lai mēs varētu atgriezties pie Debesu Tēva. Daži no šiem priekšrakstiem ir kristīšanās, iegremdējot ūdenī, Svētā Gara saņemšana un svētie tempļa priekšraksti, kas var saistīt ģimeni uz visu mūžību. Vēl templī var tikt veikti priekšraksti par tiem, kas miruši, nesaņemot evaņģēlija svētības. Priesterības svētības ir pieejamas visiem! ■

Dziesma un Svēto Rakstu pants

- Izvēlies dziesmu par priesterību.
- Mācība un Derības 84:35

IP AKTIVITĀTE

Priesterība palīdz cilvēkiem

Priesterība ir Dieva spēks kalpot un svētīt citus caur priekšrakstiem un svētībām. Sekojot norādījumiem, iezīmē sevi šajos attēlos.

Priesterības nesēji svētī un pasniedz Svēto Vakarēdienu. Uzzīmē sevi uz soliņa, gatavībā pieņemt Svēto Vakarēdienu.

Slimajiem var tikt dotas priesterības svētības. Uzzīmē sevi gultā — sasirgušu.

Tu to vari!

Dārgajā Pērlē uzmeklē Džozefs Smits — Vēsture 1:68–73. Šie panti palīdzēs aizpildīt tukšās vietas. Paņem papīra lapu un pieraksti, ko vēl esi mācījies, lasot šos pantus.

1. „Ārona priesterība . . . tur _____ kalpošanas un _____ evaņģēlija atslēgas.”
2. _____ tika kristīts pirmais.
3. Oliveris Kauderijs kristīja _____.
4. Jānis Kristītājs rīkojās saskaņā ar _____, _____ un _____ norādījumiem.
5. Pēteris, Jēkabs un Jānis vēlāk Džozefam un Oliveram piešķīra _____ priesterību.

Ģimenes var tikt saistītas caur tempļa priekšrakstiem. Uzzīmē tempļa priekšā savu ģimeni.

Kristīšana un Svētā Gara saņemšana ir priesterības priekšraksti. Uzzīmē sevi stāvam kristību baseina priekšā.

Atbildes: 1. eņģeļu, grēku nožēlošanas; 2. Oliveris Kauderijs; 3. Džozefu Smitu; 4. Pētera, Jēkaba un Jāņa; 5. Melhisedeka.

Divkārša svētība

Iepazīsties ar Sofiju un Elodiju A. no Antananarivo pilsētas Madagaskarā!

Ričards M. Romnijs

Baznīcas žurnāli

Desmitgadīgās dvīņu māsa Sofija un Elodija dzīvo Madagaskarā. Tā ir liela sala Āfrikas piekrastē. Viņu ģimenei ir kāds iemīļots un paties stāsts no dzīves. „Kad mans tēvs pirmoreiz satika misionārus, viņš uzreiz zināja, ka Baznīca ir patiesa,” stāsta Elodija. „Viņš uzreiz pievērsās.” Pēc pāris mēnešiem kristījās arī māte.

Pirms meiteņu dzimšanas vecāki gavēja un lūdza, lai viņiem piedzimtu meitene. „Un vienas meitenes vietā mammai piedzima divas,” stāsta Sofija.

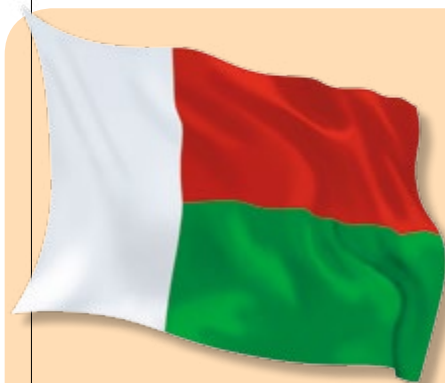
Kopš tā laika mēs saņemam divkāršas svētības! ■

Sofijas un Elodijas ģimene trīs gadus krāja naudu ceļojumam uz Johannesburgas Templi Dienvidāfrikā, lai varētu tikt saistīti. Lai tur nokļūtu, viņiem nācās ceļot 1300 jūdzes (2100 km), šķērsojot Indijas okeānu.

Mātei pieder klīnika, kas atrodas blakus mājām. Meitenes palīdz uzņemt un uzturēt tajā tīrību.

Madagaskaras karogā baltā krāsa simbolizē šķīstību, sarkanā — neatkarību un zaļā — cerību.

Sofijai un Elodijai ir divi kaķi, un viņām patīk tos samīlot.

Lemurs un hameleons ir divi no dzīvniekiem, kas sastopami Madagaskarā.

Dvīnēm ļoti patīk piedalīties ģimenes mājvakaros kopā ar abiem brāļiem, māsasmeitu, tēvu un māti.

Vai es arī varu **KRISTĪTIES?**

„Bērniem ir jātop kristītiem savu grēku piedošanai, kad tie ir astoņus gadus veci” (M&D 68:27).

Nuno un Mirjama, vai jūs sekosit Jēzus Kristus piemēram un kristīsities nākamsestdien?” vaicāja Māsa Silva.

Paulo nespēja noticēt dzirdētajam. Māsas misionāres tik tikko bija aicinājušas viņa desmitgadīgo brāli un māsu kristīties!

„Jā! Jā!” priecīgi iesaucās dvīņi.

Mirjama nespēja vien pārstāt smaidīt. Nuno ar Māsu Lopesu sasita plaukstu. Vecmāmiņa staroja smaidā no sava lielā, sarkanā krēsla istabas stūrī.

Vairākas nedēļas māsas

misionāres bija mācījušas Paulo un viņa māsu un brāli viņu vecmāmiņas mājās — zaļajā, vējainajā San Migela salā 1000 jūdžu (1600 km) attālumā no Portugāles. Paulo patika pavērt vecmāmiņas ieejas durvju augšējo pusi un, jūtot jūras vēsmas, vērot, kā pa ielu tuvojas Māsa Lopesa un Māsa Silva, kas nāca, lai mācītu viņam evaņģēliju.

Māsas misionāres bija teikušas, ka šodien būšot īpaša stunda. Tagad Paulo zināja — kādēļ. Nuno un Mirjama grasījās kristīties tieši tā, kā mācīja Jēzus! Arī Paulo gribēja sekot Glābēja piemēram.

„Māsas, vai es arī varu kristīties nākamsestdien?” viņš dedzīgi

vaicāja, cieši spiezdams klāt savu ilustrēto Mormona Grāmatu.

Māsa Silva pasmaidīja un noraidoši pakratīja galvu. „Man žēl, Paulo. Tas Kungs ir teicis, ka mums visiem jākristās, bet tikai tad, kad mums paliek astoņi gadi. Tā kā tev ir tikai seši, tu vēl neesi atbildīgs par savu izvēli.”

„Bet, māsas,” Paulo iebilda. „Es esmu lūdzis un lasījis Mormona Grāmatu kopā ar ģimeni tieši tā, kā jūs man mācījāt. Es katru nedēļu dodos uz Sākumskolu kopā ar vecmāmiņu un tēvoci Mario. Es zinu, ka Baznīca ir patiesa! Vai es varu kristīties kopā ar Nuno un Mirjamu?”

„Tu esi labi pastrādājis, ievērojot baušļus un mācoties evaņģēliju,” teica Māsa Lopesa. „Taču tev tik un tā ir jāgaida divi gadi, pirms varēsi kristīties.”

Paulo kaklā sāka dedzināt un acis pildījās karstām asarām. Viņš pielēca kājās un aizskrēja uz savu istabu bērniņos, kur gulēja ar brāli un māsu.

Dažas minūtes paraudājis

spilvenā, Paulo dzirdēja kādu kāpjam pa trepēm uz bēniņiem. Uz Paulo gultas piesēda tēvocis Mario.

„Kas noticis, Paulo?” vaicāja tēvocis Mario.

„Māsa Silva un Māsa Lopesa teica, ka es nevaru kristīties, bet Nuno un Mirjama var,” sacīja Paulo. „Es vēlos būt Baznīcas loceklis! Man patīk dziedāt dziesmas Svētā Vakarēdiena sanāksmē un mācīties par Svētajiem Rakstiem Sākumskolā. Es negribu atpalikt.”

„Paulo, tu vari būt daļa no Baznīcas pat, ja vēl neesi pietiekami liels, lai kristītos,” maigi teica tēvocis Mario.

„Kā?” Paulo nošņaucās spilvenā.

„Nu, tu jau zini, ka Sākumskola gatavo Svētā Vakarēdiena

sanāksmes programmu,” teica tēvocis Mario. „Tava Sākumskolas skolotāja teica man, ka meklē brīvprātīgos, kas liecinātu šajā programmā. Tas ir viens no veidiem, kā tu vari piedalīties baznīcas pasākumos,” paskaidroja tēvocis Mario.

„Tiešām?” Paulo piecēlās sēdus un palūkojās uz tēvoci. Viņš kādu minūti padomāja: „Varbūt es varētu liecināt arī Nuno un Mirjamas kristībās?”

„Tā ir lieliska doma!” sacīja tēvocis Mario. „Kaut arī tu esi par jaunu, lai kristītos, tev var būt liecība.”

Paulo izlēca no gultas un steidzās lejup pa kāpnēm.

„Kur tu dodies, Paulo?” uzsaucā tēvocis Mario.

„Es eju vingrināties liecināt misionāru priekšā!” Paulo priedīgi attrauca. „Es dališos liecībā, kamēr gaidīšu savas kristības!” ■

„Būt pacietīgiem — nozīmē aktīvi gaidīt un pastāvēt. Tas nozīmē — turēties pie kaut kā, darot visu, kas mūsu spēkos — strādājot, cerot un pielietojot ticību.”

Prezidents Dīters F. Uhtdorfs, otrs padomnieks Augstākajā Prezidijā, „Continue in Patience”, Liahona, 2010. g. maijs, 57. lpp.

Es gērbšos kā diakons

Hilarija M. Hendriksa

Balstīts uz patiesu stāstu

1. Šodien ir Ēlija dzimšanas diena. Viņš ir četrus gadus vecs.

Pēc četriem gadiem tu kristīsies.

Un vēl pēc četriem gadiem tu būsi diakons un varēsi pasniegt Svēto Vakarēdienu.

2. Vēlāk mamma palīdzēja Ēlijam novilkt pidžamu un saģērbties baznīcas drēbēs.

3.

Vai, ejot uz baznīcu, diakoni velk supervaroņu bikses?

Nē, diakoni velk piedienīgas bikses.

4.

Vai, ejot uz baznīcu, diakoni velk supervaroņu kreklu?

Nē, diakoni velk baltu kreklu un uzliek kaklasaiti.

5.

Es gribu uzvilkt baltu kreklu un piedienīgas bikses. Es gribu ģērbties kā diakons.

Mamma palīdzēja Ēlijam uzvilkt izejamās bikses un baltu kreklu un uzlikt kaklasaiti.

6. Baznīcā Ēlija sakrustoja rokas un vēroja, kā diakoni pasniedz Svēto Vakarēdienu.

7. Kad diakons pienesa Svēto Vakarēdienu, Ēlija paņēma vienu maizes gabaliņu un tad pasniedza trauku mammai.

8. Mamma uzsmaidīja Ēlijam. Viņš priecājās, ka var palīdzēt. Viņš jutās gluži kā diakons.

PASLĒPTIE ATTĒLI

Ēlija vēlas gērbties kā diakons. Palidzi viņam sameklēt savā istabā lietas, kas palīdzēs saģērbties kā diakonam.

KRĀSOJAMĀ LAPPUSĪTE

Caur priesterību mēs saņemam glābšanas priekšrakstus.

„Un arī, visi tie, kas pieņem šo priesterību, pieņem Mani, saka Tas Kungs” (M&D 84:35).

Brazīliešu jaunieši saista ģimenes vēsturi un tempļa darbu

Melisa Merilla

Baznīcas ziņas un notikumi

Hosē A. Moskao bija ievērojis kādu tendenci — jauniešiem, kuri apmeklēja Kampinas Brazīlijas Templi, bija daudz brīvā laika.

Brālis Moskao, Ģimenes vēstures centra direktors, kas atradās blakus templim, zināja, ka daudzi jaunieši uz templi ierodas no liela attāluma, tādēļ vairums no viņiem atbrauc autofurģonos un paliek uz vairākām dienām. Līdz ar to bija brīvs laiks starp kristību sesijām un ēdienreizēm, lai sagaidītu savus vecākus un vadītājus, kuri piedalījās citos tempļa priekšrakstos.

Viņš nodomāja, ka varbūt viņš varētu piedāvāt jauniešiem kādu iespēju tā vietā, lai kļūtu pa tempļa apkārtni, kad vien viņiem bija brīvs laiks.

Un viņš to piedāvāja.

Uzaicinājums

Viņš sāka aicināt jauniešus uz vēstures centru un piedāvāt viņiem mācīties, kā veikt FamilySearch indeksēšanu.

No sākuma daži vairījās vai vilcinājās. Taču brālis Moskao teica, ka tad, kad viņš bija runājis ar viņiem par cilvēku glābšanu no tumsas un viņu vārdu iznešanu gaismā, paklausot dzīvā pravieša vārdiem, jaunieši tika aizkustināti (skat. David A. Bednar, „The Hearts of the Children Shall Turn” [Bērnu sirdis pievērsīsies], *Liahona* un *Ensign*, 2011. g. nov., 24.–27. lpp.).

Tas, ka templis un Ģimenes vēstures centrs atrodas līdzās, ir zīmīgi — tas uzskatāmi parāda, ka templis un ģimenes vēsture ir viena liela darba

divas daļas. Džordžs A. Oukess, Kampinas Brazīlijas Tempļa prezidents, teica, ka šī ir viena no patiesībām, ko sāk mācīties tempļa apgabala jaunieši.

„Pirms viņu iesaistīšanas ģimenes vēstures un indeksēšanas darbā — viņiem tempļa apmeklējuma galvenais mērķis bija kristības mirušo labā. Tagad viņu tempļa darbu papildina indeksēšanas pieredze,” viņš teica.

Ievads

Kad Ģimenes vēstures centrā ierodas jaunieši, brālis Moskao un misionāri, kuri brīvprātīgi kalpo centrā, neformālā veidā iepazīstina jauniešus ar šādiem principiem:

- Viņi kļūst par atsvabinātājiem Ciānas kalnā (skat. Obadjas 1:21).
- Viņi paklause pravieša aicinājumam (skat. „Bērnu sirdis pievērsīsies”).
- Viņi izglābj cilvēkus no tumsas — no ilgi aizmirstu mikrofilmu un putekļainu reģistru, un baznīcas grāmatu tumsas. Indeksēšana nes šos vārdus gaismā un padara tos pieejamus, lai šo cilvēku ģimenes varētu tos atrast.
- Iesaistoties šajā darbā, viņi piedalās kalpošanā, kas attiecināma uz „pašu brīnišķīgāko no visiem jautājumiem, kas piederas mūžīgajam evaņģēlijam, proti, kristīšanos par mirušajiem” (M&D 128:17).
- Viņi izmanto savu laiku mirušo glābšanas dižējā darbā, kas svētī ģimenes.

Tempļa braucieni laikā, kristību sesiju starplaikā, jaunieši no Kampinas Brazīlijas Tempļa apgabala piedalās FamilySearch indeksēšanas darbā.

- Mēs visi esam daļa no Dieva ģimenes, tādēļ, indeksējot to cilvēku vārdus, kurus viņi nepazīst, viņi aizvien palīdz savai ģimenei.
- Kad viņi ir sapratuši, kā veikt indeksēšanu, viņiem ir iespēja mācīt savas ģimenes locekļus un citus jauniešus savās bīskapijās un draudzēs, lai arī viņi piedalītos šajā darbā.

Pēc tam brālis Moskao un misionāri izmanto centra datorus, lai parādītu pusaudžiem, kā sākt indeksēšanu un kā instalēt un lietot programmatūru, atgriežoties mājās. Brālis Moskao teica, ka tad, kad viņi ir sapratuši šī darba nozīmi, „viņi sāk indeksēt ar milzīgu spēku”.

Darba entuziasms

Šo entuziasmu apliecina skaitļi. 2012. gada pirmajos divos mēnešos apmeklētāji indeksēja 6370 vārdus; 3305 no tiem indeksēja jaunieši — vecumā no 12 līdz 18 gadiem. Lai pielāgotos pieaugošajai indeksēšanas interesei, Kampinas ģimenes vēstures centrs ir pagarinājis savu ierasto darba laiku no plkst. 8.00 līdz 18.00 un ir atvērts līdz pat plkst. 22.00.

Taču jaunieši turpina indeksēšanu arī tad, kad devušies prom no tempļa. Atgriežoties mājās, viņi

turpina būt par „vairāk nekā 170 000 aktīvo indeksētāju armiju, kas pašlaik ir Baznīcā”, kā saka brālis Moskao. Veicot indeksēšanas darbu, daudzi jaunieši sasniedz programmu „Pienākums pret Dievu” un „Personības attīstība” mērķus.

Ietekmes spēks — darīt labu

Šogad Izabella A., 16 gadi, no Vilavēlas, Espirito Santo, Brazīlijas, kopā ar savu māti un māsu devās uz tempļa; pēdējā brauciena dienā apritēja gads kopš viņas vecmāmiņas nāves. Izabella tika kristīta par savu vecmāmiņu, un viņas māte paveica citus tempļa priekšrakstus vecmāmiņas labā.

„Šī brauciena laikā es sajutu, ka man jāpaveic kaut kas labs,” paskaidroja Izabella. „Es vēlējos iemācīties indeksēt, un man palīdzēja brālis Hosē Moskao.

Kad es tiku kristīta par savu vecmāmiņu, Gars mani dziļi aizskāra. Es sapratu, ka aiz priekšskara gaida bezgalīgi daudz cilvēku, un viņiem ir nepieciešama mana palīdzība. Es sapratu, ka es varu sniegt nedaudz sava laika, lai kalpotu, un ka es varu daudz ko paveikt šo cilvēku labā. Indeksēšana ir mīlestības darbs.” ■

Lai lasītu visu stāstu, apmeklējiet news.lds.org.

Indijā organizēts pirmais stabs

**Elders E. Džaks un
Māsa Pamela Kellerstrasi**

Indijas Bengaloras misija

Kad 2012. gada 27. maijā Novotelas sanāksmju centrā Hiderabadā, Indijā, pulcējās vairāk nekā 1500 Baznīcas locekļu un draugu, lai izveidotu Hiderabadas Indijas stabu, pirmo stabu valstī, bija sajūtama milzīga sajūsma un pateicība.

Prezidēja elders Dalins H. Oukss, no Divpadsmit apustuļu kvoruma, un viņu pavadīja elders Donalds L. Halstroms, no Septiņdesmito prezidija, un elders Antonijs D. Perkinss, no Septiņdesmitajiem, kurš kalpo par Āzijas reģiona prezidentu. Katrs vadītājs konferencē bija kopā ar savu sievu.

Džons Gatījs tika atbalstīts par staba prezidentu, Sarešs Natarajans — par pirmo padomnieku un Radžaratnams Bašijs — par otro padomnieku. Indijas pirmais patriarhs ir Prasads

Rao Gadijs, bijušais apgabala prezidents.

Uzrunājot līdz šim lielāko svēto sapulci Indijā, Rendijs F. Fanks, Indijas Bengaloras misijas prezidents, teica: „Šis ir

Jaunā Hiderabadas Indijas staba prezidijs (no kreisās puses uz labo): Sarešs Natarajans, pirmais padomnieks; Džons Gatījs, prezidents; Radžaratnams Bašijs, otrais padomnieks.

DŽEIMSA DAIRIMPIA FOTOGRAFĪJAS

brīnišķīgs brīdis šajā vēsturiskajā dienā — dienā, kas vienmēr paliks mūsu atmiņā. Mēs vienmēr atcerēsimies, ka šeit bija Tā Kunga apustulis.”

Elders Perkins pauda Āzijas reģiona prezidija mīlestību pret Baznīcas locekļiem Indijā un teica: „Mēs redzam brīnišķīgā darba iesākumu šajā zemē. Baznīcas izaugsme un stabu veidošana notiek saskaņā ar evaņģēlija mūžīgajiem principiem un noteiktu priesterības kārtību.”

Paziņojot, ka viņš bija otrs liecinieks jaunā staba prezidija aicināšanā, Elders Halstroms izskaidroja atklāsmes procesu, kā tiek izraudzīta staba jaunā vadība. Viņš teica, ka, būdams Septiņdesmito loceklis, viņš tiek nozīmēts un ierodas bez jebkādas neobjektivitātes vai kādas ietekmes. Viņš ieradās Tā Kunga un Viņa Gara vadībā, lai saņemtu atklāsmi. „Tā Kunga griba ir, lai staba prezidents būtu Prezidents Gatījs,” teica Elders Halstroms.

Kristena Ouksa, kura pavadīja savu vīru, runāja par bērnu mācīšanu, lai viņi varētu ticēt, tāpēc ka „[viņu] mātes to zināja” (skat. Almas 56:48).

Būdams sanāksmes pēdējais runātājs, Elders Oukss pauda pateicību par Indijas nāciju, par valsti, kuras reliģiskā brīvība ļauj Baznīcas locekļiem „satikties

un runāt par mūsu ticības principiem”.

Elders Oukss liecināja, ka ir saņēmis Gara liecību par to, ka Tas Kungs ir sagatavojis un izraudzījis aicinātos vadītājus. Elders Oukss runāja arī par staba jaunajiem pienākumiem.

Viņš teica, ka Vecajā Derībā pravietis Jesaja salīdzināja

„Patriarhālajā svētībā tiek paziņota jūsu Israēla cilts izcelsme, caur ko tiek saņemtas liela svētības,” teica Elders Oukss. „Patriarhālajā svētībā tiek arī paziņotas svētības un apsolījumi, uz ko mums ir tiesības, ja mēs esam uzticīgi.”

„Baznīcai pieaugot Indijā, pienāks laiks, kad pravietis būs

Apmeklējot Hiderabadu, Indiju, Elders Oukss un citi Baznīcas vadītāji tikās ar simtiem Baznīcas locekļu no Indijas, Nepālas un Šrilankas.

Israēlu ar telti, kas deva patvērumu Israēla bērniem. „Baznīca šodien ir kā telts. Mēs visi zinām, ka telts jānostiprina ar stabiem (mietiņiem). Tagad, kad Hiderabada ir Ciānas stabs, no jums tiek sagaidīts — doties uz priekšu un sniegt lielāku atbalstu, maksājot desmito tiesu un veicot misionāru darbu.”

Pateicoties tam, ka Hiderabadā ir izveidots stabs, Baznīcas locekļi varēs saņemt patriarhālās svētības. Elders Oukss paskaidroja, kas ir patriarhālā svētība, šīs svētības nosaucot par „personīgajiem Svētajiem Rakstiem”.

iedvesmots celt Indijā tempļi,” viņš turpinājumā teica. „Katrs stabs palielina varbūtību, ka tajā vietā būs templis. Kad cilvēki ir cienīgi un pilda savas saistības, tie sagatavojas templim.”

Noslēgumā Elders Oukss izteica svētību: „Šajā pirmajā stabā lielajā Indijas valstī es jūs svētīju, lai jūs atcerētos šī brīža mācības. Es jūs svētīju, lai jūs atcerētos derības, ko jūs esat noslēguši, kad tikāt kristīti. Es jūs svētīju, lai jūs atcerētos un būtu pilni apņēmības turēt Dieva baušļus, lai jūs varētu baudīt Viņa svētības.” ■

Apustulis iesvēta jaunu misionāru mācību centru Filipīnās

Filipīnu misionāru mācību centrs, ko elders Rasels M. Nelsons, no Divpadsmit apustuļu kvoruma, iesvētīja 2012. gada 20. maijā, var uzņemt līdz 144 misionāriem no Filipīnām, Kambodžas, Honkongas, Indijas, Indonēzijas, Mongolijas, Pakistānas, Šrilankas, Taivānas un Taizemes. Šie misionāri tiek apmācīti savas dzimtās zemes valodās.

Jaunā centra divās ēkās ir izvietota auditorija, tulkošanas kabīnes, datorklase, veļas mazgāšanas telpa, nodarbību telpas ar iebūvētu audiovizuālo iekārtu, misionāru guļamtelpas, klases un biroji.

Jauno telpu iesvētīšanas lūgšanā Elders Nelsons puda pateicību par Jēzus Kristus veikto Izpirkšanu un par uzticīgajiem misionāriem un Baznīcas locekļiem visā pasaulē, kuri mīl To Kungu un kalpo Viņam. Viņš lūdza svētību pār Filipīnu Republiku, lai „tīktu saglabātas atvērtās durvis” visiem Tā Kunga kalpiem, un lūdza, lai šī nācija tiktu svētīta ar „brīvību un atbildību pieaugt taisnīgumā — gan laicīgi, gan garīgi.”

Filipīnu misionāru mācību centrā savas dzimtās zemes valodās tiek apmācīti līdz 144 misionāriem no Filipīnām, Kambodžas, Honkongas, Indijas, Indonēzijas, Mongolijas, Pakistānas, Šrilankas, Taivānas un Taizemes.

NOELSA MAGIAKVE FOTOGRAFĪJA

Manausas Brazīlijas Tempļis ir Baznīcas 138-tais tempļis visā pasaulē un sestais — Brazīlijā

Prezidents Dīters F. Uhtdorfs, otrais padomnieks Augstākajā Prezidijā, 2012. gada 10. jūnijā iesvētīja Manausas Brazīlijas Tempļi, Baznīcas 138-to tempļi visā pasaulē un sesto — Brazīlijā.

„Brazīlijā, kur ir vairāk nekā miljons Baznīcas locekļu, Pēdējo dienu svēto ticību un apņēmību var salīdzināt ar Amazonas upi — tā ir gan dziļa, gan spēcīga,” teica Prezidents Uhtdorfs.

Gandrīz 20 gadus Baznīcas locekļi no Manausas, pilsētas, ko ieskauj lielas upes un lietus meži, ir braukuši ar autofurgoniem, lai apmeklētu tempļi Sanpaulu, Brazīlijā, — 15 dienu brauciens turp un atpakaļ ar laivām un mašīnām — un vēlāk tempļi Karakasā, Venecuēlā, — 8 dienu brauciens turp un atpakaļ ar autobusu.

Elders Klaudio R. M. Kosta, no Septiņdesmitajiem, kalpoja par Brazīlijas Manausas misijas prezidentu, kad tā tika izveidota 1990. gadā.

„Es ticu, ka Manausas Tempļis būs ļoti piepildīts ik dienu, jo šie ļaudis mīl tempļi,” teica Elders Kosta. „Viņi māca saviem bērniem mīlēt tempļi. Tempļis viņiem ir ļoti dārgs.”

Samoāņu Baznīcas locekļi svin Independences — pirmā staba — 50-to gadadienu.

Piektdien, 2012. gada 1. jūnijā, aptuveni 350 Pēdējo dienu svētie Samoā pievienojās citiem samoāņiem, lai soļotu neatkarības svinību parādē Apijas ielās. Pirms piecdesmit gadiem — 1962. gadā — valsts ieguva neatkarību no Jaunzēlandes.

Piedalījās organizācijas, skolas, vietējās baznīcas un starptautiskas organizācijas. Pēdējo dienu svēto studenti ar savu soļošanas grupu izklaidēja desmitiem tūkstošu skatītāju.

Taču nedēļas nogalē notika vēl vienas svinības samoāņu Pēdējo dienu svētajiem — pirms 50 gadiem šajā valstī, Apijā, tika izveidots pirmais stabs.

Svētdien, 3. jūnijā, elders Džeimss Dž. Hamula un elders Kevins V. Pīrsons, no Septiņdesmitajiem, — Klusā okeāna reģiona prezidija locekļi — uzrunāja Pēdējo dienu svētos un viesus īpašā sanāksmē, kas tika pārraidīta PDS lūgšanu namos visā reģionā.

„Raugoties uz priekšu, Pēdējo dienu svētie Samoā turpina kalpot un stiprināt savas ģimenes, ciemus un tautu,” teica Elders Hamula, kurš kalpo par reģiona prezidentu. „Mēs kā Baznīca šeit brīnīšķīgi augam, un mēs augam savās ģimenēs un personīgajā dzīvē, tiecoties dzīvot pēc Jēzus Kristus mācībām un parauga,” viņš teica. ■

Tā stiprina manu liecību

Es esmu uzcītīgi lasījis un studējis *Liahonu* kopš 1967. gada, un tā ir man palīdzējusi garīgi augt. Es gaidu žurnālu katru mēnesi, lai es varētu smelties iedvesmu, sajūst Tā Kunga Gara čukstus un stiprināt savu liecību par evaņģēliju. Sevišķi man patika raksts „Emulating and Honoring Our Heavenly Parentage” (Līdzināšanās mūsu Debesu vecākiem un Viņu godāšana; *Liahona*, 2012. g. febr., 80). Es spēju izprast autora teikto, jo arī es esmu grafikas dizaineris.

Fabio Fajardo, Kolumbija

Skolotājs un draugs

Es mīlu *Liahonu*— tā māca mani, atbalsta mani un mudina veikt izmaiņas manā dzīvē. Kad es no rīta lasu kaut ko labu, es cenšos būt labāks visu dienu. Kad es lasu žurnālu, mana mīlestība un ticība kļūst stiprāka. Es dodu *Liahonu* kā dāvanu arī saviem draugiem. Liels paldies par tik labu skolotāju un draugu!

Anastasija Naprašņikova, Ukraina

Lūdzu, sūtiet savas atsauksmes un ieteikumus uz liahona@ldschurch.org. Iesniegtie materiāli var tikt rediģēti, tekstu saīsinot vai vienkāršojot.

Šis numurs satur rakstus un aktivitātes, ko var izmantot ģimenes mājvakariem. Tālāk sniegti daži piemēri.

„Dzīvojot tālredzīgi, būsīm gatavi nākotnei”, 12. lpp.: Izlasiet par sešām jomām, kas minētas rakstā, kā mēs varam kļūt pašpaļāvīgi. No kādiem neparedzētiem gadījumiem vai problēmām var izvairīties, attīstot pašpaļāvību šajās jomās? Uzaiciniet ģimenes locekļus ar lūgšanu apdomāt, kurā no jomām viņiem vajadzētu pilnveidoties, un nospraust mērķus, kā palielināt pašpaļāvību šajās jomās.

„Būt šķīstam nešķīstā pasaulē”, 42. lpp.: Pārrunājiet ar ģimenes locekļiem rakstā uzdotos jautājumus. Apdomājiet iespēju dalīties principos un pieredzē, kas ir stiprinājusi jūsu liecību par šķīstību. Pārrunājiet, kā pielietot rakstā sniegtos padomus.

„Esiet gudri un esiet draugi!” 48. lpp.: Vēlreiz izlasiet Eldera Heilza testus, kā noteikt labus draugus. Apsveriet iespēju pārrunāt to, cik svarīgi ir būt labam draugam. Aiciniet katru ģimenes locekli padomāt par trim iespējām, kā viņš vai viņa varētu būt labāks draugs.

„Mijā Amiga”, 60. lpp., un „Sveicot jaunu dzīves posmu”, 61. lpp.: Izlasiet par šiem Sākumskolas bērniem un par to, kā viņi gatavojas pāriet Jauno sieviešu un Jauno vīriešu organizācijās. Kopā ar ģimeni pārrunājiet, ko šie bērni darīja, lai sagatavotos. Aiciniet ģimenes locekļus izlasīt brošūras *Personības attīstība un/vai Pienākums pret Dievu* un sameklēt dažas aktivitātes, ko viņi vēlētos īstenot nākotnē.

Viens ģimenes mājvakars — divas mācības

Kādu vakaru uz mūsu ģimenes mājvakaru atnāca mani vecāki un vecvecāki no mātes puses. Katram no maniem trim bērniem patīk piedalīties, un tovakar stunda bija jāpasniedz manam septiņgadīgajam dēlam. Mēs bijām sagatavojuši nelielu paliktni, izlikuši attēlus par Radišanu un studējuši, un pārļasijuši to, ko mēs vēlētos mācīt. Mans dēls bija gatavs un priecīgs.

Stundas laikā mēs visi uzmanīgi klausījāmies, ko mans dēls izskaidroja. Kad viņš bija beidzis, Samuēls, kurš bija aptuveni trīs gadus vecs, nolēma, ka arī viņš vēlas pasniegt stundu. Tādēļ viņš paņēma attēlus un paliktni un vēlreiz uzlika tos uz galda.

Savā klusajā balsī un reizēm neskaidri izrunājot vārdus, Samuēls mums mācīja ģimenes mājvakara stundu. Un, kaut arī viņš nebija gatavojies, viņš bija klausījies. Viņš mums izskaidroja, kā tika radīta Zeme, un pastāstīja par Jēzus Kristus mīlestību pret katru no mums.

Mēs bijām pārsteigti par to, cik viegli viņš mācīja stundu — darot to līdzīgi saviem brāļim. Mani vecāki un vecvecāki bija pārsteigti un laimīgi. Mēs visi varējām redzēt mīlestību, kas šiem mazajiem bērniem ir pret evaņģēliju, un Jēzus Kristus mīlestību pret viņiem.

Lizbete Sančesa Fajardo, Meksika

LABĀS LIETAS TURPINĀS

Keitlīna A. Raša

Bija pavisam parasts piektdienas vakars. Mēs ar tuvākajām draudzenēm sēdējām manā dzīvoklī, un pēc filmas noskatīšanās pieklusināta plāpāšana mijās ar skaļiem smiekliem. Visapkārt valdīja nevilcīgs apmierinājums, un es nespēju nesmaidīt, klausoties dažādos nostāstos un domās, kas mutuļoja istabā. Ar dažām jaunietēm biju iepazīsies tikai pirms mēneša, citas pazinu visu savu 25 gadu garumā.

Vienubrīd mēs ar kādu no ilggadējām draudzenēm sākām dalīties atmiņās par koledžas draugiem, ko pazinām pirms dažiem gadiem. Runājot, es sāku domāt, cik ļoti man pietrūkst šo draugu, cik ļautri mums bija bijis un cik tuvi mēs bijām bijuši. Nu mēs bijām pabeiguši koledžu un pārcelāmies uz dažādām pasaules vietām, nokļūstot agrāk neparedzētos apstākļos. Es nopūtos, izjutot acumirkliģu zaudējumu, bet tad palūkojos apkārt smaidīgajās sejās, kas mani tobrīd ieskāva, un pēkšņi man prātā iešāvās doma: *labās lietas turpinās*.

Šī vienkāršā doma patiesībā bija pavisam neraksturīga, jo īpaši tāpēc, ka man vienmēr bijis grūti sadzīvot ar pārmaiņām, un es vilcinātos atlaist labās lietas. Man trūkst agrākā pat, kad tas vēl notiek, un es izmisīgi cenšos pilnībā izbaudīt mirkli, kurā apzināti un apņēmīgi dzīvoju. Es zinu, kad ar mani notiek

Tā kā parasti izjūtu žēlumu, redzot, cik ātri notikušais paliek pagātnē, biju pateicīga par atgādinājumu — vienkārši baudīt mirkli, veroties nākotnē.

kas labs, un es vēlos pie tā turēties un nekad neatlaist. Šis laiskais, liksmais piektdienas vakars bija viens no šādiem labajiem mirkļiem. Parasti, atskāršot, cik viss ir labi, es tūlīn sāku domāt par to, kā viss gaist un ka beigu beigās, laikam ritot vai kādu apstākļu iespaidā, tas viss būs zudis.

Taču tovakar es neizjutu ierasto nožēlu. Klusītēm sēžot, mīļu cilvēku ieskauta, es apzinājos — pat ja dažas lietas dabiski izbeigsies un nākotnē noteikti būs daudz grūtību, labās lietas turpināsies. Un tās vienmēr turpināsies, ja vien es to ļaušu. Pat ja tie, ko mīlu, dosies projām, tukšumu aizpildīs jauni, apbrīnojami cilvēki un pieredze, par ko pat neesmu varējusi iedomāties.

Dažkārt ir grūti iet uz priekšu, bet mums tas ir jādara. Un iešana uz priekšu nenozīmē aizmirst par draudzību, likt atmiņām izgaist. Tas nozīmē atvērt sirdi vēl lielākai laimei un jaunai pieredzei.

Dažas nedēļas pēc minētās piektdienas tika atbrīvots manas jauno neprecēto draudzes prezidijs. Kā var apliecināt ikviens, kas nāk no mazas draudzes, bija grūti saprast, kas notiks ar mūsu draudzi, ja mēs vairs nevarēsim paļauties uz šiem vīriem un viņu sievām, kurus bijām iemīlējuši un kuriem bijām raduši uzticēties. Taču es aizvēru acis un atkārtēju pie sevis vārdus, kas man bija ienākuši prātā to piektdien: *labās lietas turpinās*. Es guvu mierinājumu un biju gatava pārmaiņām.

Pārmaiņas ir Tā Kunga ceļš. Viņš vēlas, lai mēs būtu priecīgi, lai mēs augtu un pastāvīgi ietu uz priekšu savā dzīvē. Dzīve ir kā ceļojums, un, izbaudot tagadni un gatavojoties neizbēgamajām grūtībām, mums ir jāvirzās uz priekšu, saglabājot optimismu, atverot sirdi jaunai pieredzei un labām lietām, kas pavisam noteikti jau ir ceļā. ■

Sogad daudzos *Liahonas* izdevumos tiks iekļauts Mormona Grāmatas personāžu attēlu komplekts. Lai attēli būtu izturīgi un viegli lietojami, izgrieziet tos un ar līmi vai līmlenti pielīmējiet pie stingrāka papīra, maziem papīra maisiņiem vai kociņiem. Glabājiet komplektu aploksnē vai maisiņā kopā ar norādi, kur atrast attiecīgo Svēto Rakstu stāstu.

Akmeņi

Jēzus Kristus

Jareda brālis

Baržas

Jaredieši tiek vesti uz Apsolīto zemi

Etera 1–3, 6

Augstākais Prezidijs un Divpadsmit apustuļu kvorums ir mācījis, ka „veiksmīgas laulības un ģimenes tiek nodibinātas un saglabātas, ja tās balstās uz tādiem principiem kā ticība, lūgšana, grēku nožēlošana, piedošana, cieņa, mīlestība, līdzjūtība, darbs un veselīga atpūta” („Ģimene – Vēstījums pasaulei”). Lai gūtu idejas, kā piemērot šos principus savā un savas ģimenes dzīvē, skat. 4., 16., 20. un 22. lpp.!

PĒDĒJO DIENU SVĒTO
JĒZUS KRISTUS
BAZNĪCA